

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΓ'

Παρασκευή 26 Μαΐου 2006

Αθήνα, σήμερα στις 26 Μαΐου 2006, ημέρα Παρασκευή και ώρα 11.55' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΑΝΝΑΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

Όρθιοι οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Ελπίδα Παντελάκη, Βουλευτή Α' Πειραιώς, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΜΠΕΝΟΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η Επιτροπή Κατοίκων Γουδή ζητεί την απομάκρυνση κεραίας κινητής τηλεφωνίας από την περιοχή.

2) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία δακτυλογράφοι, υποψήφιοι σε διαγωνισμό του Α.Σ.Ε.Π., διαμαρτύρονται για τη διαδικασία του διαγωνισμού και ζητούν το διορισμό τους.

3) Η Βουλευτής Ροδόπης κ. ΧΡΥΣΑ ΜΑΝΩΛΙΑ κατέθεσε αναφορά, με την οποία οι Διοικήσεις Υγειονομικής Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης ζητούν τη διατήρηση της διοικητικής τους αυτοτέλειας.

4) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Μουρεσίου Μαγνησίας ζητεί να δικαιολογούν οι ανώνυμες επιχειρήσεις τα έξοδα διανυκτέρευσης σε ξενοδοχεία στα όρια του νομού της έδρας τους.

5) Ο Βουλευτής Αργολίδας κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία εργαζόμενοι της επιχείρησης «ΑΡΟΛΛΟ BEACH BENTALIO ΕΛΛΑΣ» διαμαρτύρονται για την απόλυσή τους και ζητούν επαναπρόσληψη.

6) Η Βουλευτής Μαγνησίας κ. ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ζητεί την αναβάθμιση των τηλεπικοινωνιών στην περιοχή του Πηλίου.

7) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ κατέθεσε αναφορά, με την οποία το Εργατούπαλληλικό Κέντρο Γιαννιτών ζητεί να ενταχθούν οι απολυμένοι από επιχειρήσεις κλωστοϋφαντουργίας – ιματισμού του Νομού Πέλλας στις ρυθμίσεις τροπολογίας που ψηφίστηκε πρόσφατα για τη Νάουσα.

8) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Έπαρχος Μήλου ζητεί την έγκριση δρομολογίων για την ακτοπλοϊκή εξυπηρέτηση των νησιών Μήλου και Σίφνου.

9) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Σίφνου ζητεί τη δρομολόγηση πλοίου στη γραμμή Πειραιάς – Σίφνο – Μήλο – Σαντορίνη.

10) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ και ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία ο Πολιτιστικός Οργανισμός Κορώνου Νάξου ζητεί την αντικατάσταση των αγωγών ύδρευσης και τη βελτίωση της εσωτερικής οδοποιίας στον οικισμό Κορώνου του Δήμου Δρυμαλίας Νάξου.

11) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Πολιτιστικός Οργανισμός Κορώνου Νάξου ζητεί τη χρηματοδότηση έργων ανάδειξης των σμυριδορυχείων και την εγκατάσταση της εναερίου φόρτωσης στην περιοχή Στραβολαγκάδα Κορώνου Νάξου.

12) Οι Βουλευτές Β' Αθηνών, Λασιθίου και Β' Πειραιώς κύριοι ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ, ΜΙΧΑΛΗΣ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ, ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΝΙΩΤΗΣ αντίστοιχα και ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Β' Πειραιώς κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ κατέθεσαν αναφορά, με την οποία το Ίδρυμα Προστασίας Απροσαρμόστων Παιδών «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» ζητεί τη χορήγηση οικονομικής ενίσχυσης για τη συνέχιση της λειτουργίας του πιο πάνω ιδρύματος.

13) Ο Βουλευτής Καβάλας κ. ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία ο Δήμαρχος Ελευθερών Καβάλας ζητεί τη συνεχή λειτουργία των καταστημάτων και τις αργίες κατά τους θερινούς μήνες σε τουριστικές περιοχές του δήμου του.

14) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά, με την οποία η κ. ΑΛΙΝΑ ΒΖΥΣΗΚΑ – Συρράκου,

ιατρός, ζητεί να της χορηγηθεί άδεια άσκησης επαγγέλματος ιατρού, μετά την αναγνώριση του πτυχίου της από το Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. (πρώην ΔΙ.Κ.Α.Τ.Σ.Α.).

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 10101/19-4-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μάνου Φραγκιαδουλάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 41855/ΙΗ/8-5-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 10101/19-4-06, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μάνος Φραγκιαδουλάκης σχετικά με το μετασχηματισμό των ΤΕΕ σε Επαγγελματικά Λύκεια, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το ΥΠ.Ε.Π.Θ. απάντησε άμεσα στην αριθμ. 2865/3-10-05 ερώτησή σας με το αριθμ. 104537/ΙΗ/25-10-05 σχετικό έγγραφο του, το οποίο και σας επισυνάπτουμε προς ενημέρωσή σας.

Επιπρόσθετα, σας γνωρίζουμε ότι θα κατατεθεί και θα συζητηθεί εντός των ημερών στη Βουλή το σχέδιο Νόμου για την Επαγγελματική Εκπαίδευση.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

2. Στην με αριθμό 9975/14-4-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου Κοντογιάννη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 40331/ΙΗ/8-5-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 9975/14-4-2006, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γιώργ. Κοντογιάννης, σχετικά με τους Παγκόσμιους Μαθητικούς Αγώνες (ΓΥΜΝΑΣΙΑΔΑ) στην Ελλάδα, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η Εκτελεστική Επιτροπή εξετάζει διάφορους τρόπους και ενέργειες για να προβληθεί το Ολυμπιακό πνεύμα και ιδέωδες κατά τη διάρκεια τέλεσης των αγώνων της Γυμνασιάδας, στην οποία λαμβάνουν μέρος 37 χώρες με 3.000 συμμετέχοντες (αθλητές και συνοδούς).

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»

3. Στην με αριθμό 10005/14-4-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Χρήστου Πρωτόπαπα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 40336/ΙΗ/8-5-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 10005/14-4-06, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, και αφορά σε εκπαιδευτικές εκδρομές των μαθητών των Τ.Ε.Ε., σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Το αρμόδιο Τμήμα του ΥΠ.Ε.Π.Θ. κοινοποίησε στα ΤΕΕ όλης της χώρας το αρ. 129/10-03-2006 έγγραφο του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών με θέμα «Αναστολή εκτέλεσης του έργου Εκπαιδευτικές Επισκέψεις Μαθητών ΤΕΕ». Κατά συνέπεια η «πρωτοφανής» αυτή απόφαση δεν αφορά στο Υπουργείο αλλά στον Τελικό Δικαιούχο του Έργου (Ε.Κ.Π.Α.), ο οποίος έχει και την ευθύνη της υλοποίησής του.

Το με αρ. 129/10-3-2006 έγγραφο του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών προς το ΥΠΕΠΘ - Τμήμα Β' ΤΕΕ αναφερόταν σε αναστολή εκτέλεσης του έργου των Εκπαιδευτικών Επισκέψεων λόγω μη ολοκλήρωσης του υποχρεωτικού προληπτικού ελέγχου του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τον διεθνή - ανοιχτό διαγωνισμό με αντικείμενο την «ανεύρεση παροχών ταξιδιωτικών υπηρεσιών για την πραγματοποίηση εκπαιδευτικών επισκέψεων μαθητών ΤΕΕ» και όχι σε κατάργηση των εκπαιδευτικών επισκέψεων.

Βάσει της αριθμ. 0041/2006 Πράξης του Τμήματος VI του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις 17/3/2006, που κοινοποιήθηκε στο

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών με το αρ. 9692/31-3-2006 διαβιβαστικό, συνάγεται ότι δεν κωλύεται η υπογραφή σύμβασης με τον ανάδοχο για την παροχή των ταξιδιωτικών υπηρεσιών και το έργο θα πραγματοποιηθεί κανονικά με την ευθύνη του Τελικού Δικαιούχου.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ»

4. Στην με αριθμό 10020/17-4-06 ερώτηση του Προέδρου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτή κ. Αλέξανδρου Αλαβάνου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-868/8-5-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 10020/17-4-2006 που κατέθεσε στη Βουλή ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς και Βουλευτής κ. Αλέκος Αλαβάνος, σύμφωνα και με το με αριθμό ΠΔΣ&Δ.Σ/171/26.04.2006 έγγραφο της «Ολυμπιακής Αεροπορία -Υπηρεσίες» Α.Ε., θέτουμε υπόψη σας τα εξής:

Το Διαγνωστικό Κέντρο της Ο.Α. δημιουργήθηκε μετά από συμφωνία σε συλλογική σύμβαση εργασίας και στελεχώθηκε με έμπειρο και ικανό προσωπικό (ιατρικό και παραϊατρικό), εξοπλίστηκε δε με σύγχρονα για την εποχή του ιατρικά μηχανήματα.

Οι υπηρεσίες που προσέφερε και συνεχίζει να προσφέρει είναι υψηλού επιπέδου και απευθύνονται σε όλο το τακτικό, εποχιακό και συνταξιοδοτηθέν προσωπικό της «Ολυμπιακής Αεροπορίας -Υπηρεσίες», καθώς και στο προσωπικό των Ολυμπιακών Αερογραμμών, Olympic Catering, Olympic Aviation και Olympic Fuel Company, με αμοιβή.

Επίσης, το Διαγνωστικό Κέντρο έχει εξουσιοδοτηθεί από την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας να εκδίδει πιστοποιητικό ικανότητας όλου του ιπταμένου προσωπικού των Ολυμπιακών Αερογραμμών.

Επιπλέον, όπως αναφέρεται και στην νέα Συλλογική Σύμβαση Εργασίας για το 2006, έχουν ξεκινήσει ενέργειες τόσο για την περαιτέρω αναβάθμιση του Κέντρου και την κάλυψη των αναγκών που παρουσιάζονται στο προσωπικό του, όσο και για την διεύρυνση των παρεχομένων υπηρεσιών προς τρίτους φορείς.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΗΛ Κ. ΛΙΑΠΗΣ»

5. Στην με αριθμό 9985/14-4-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχαήλ Μπεκίρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-899/8-5-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό πρωτ. 9985/14-04-06 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μιχ. Μπεκίρης, σύμφωνα και με το αριθμ. πρωτ. ΥΠΑ/ Δ131 Α/16113/847/08-5-06 έγγραφο της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Τα ωράρια λειτουργίας των αερολιμένων, συμπεριλαμβανομένου και του Κρατικού Αερολιμένα Αράδου, καθορίζονται από τα μεγέθη της αεροπορικής ζήτησης και διαμορφώνονται βάσει των αιτημάτων των αεροπορικών εταιρειών για την πραγματοποίηση πτήσεων, ώστε να επιτυγχάνεται πλήρως η εξυπηρέτηση της αεροπορικής κίνησης. Σύμφωνα με αυτό το πλαίσιο, το ωράριο λειτουργίας του Κρατικού Αερολιμένα Αράδου έχει πλήρως προσαρμοστεί στις ανάγκες των αεροπορικών εταιρειών, για την εκτέλεση τακτικών και έκτακτων πτήσεων, ενώ παράλληλα ενεργοποιείται όποτε απαιτείται, πέραν του δημοσιευμένου ωραρίου λειτουργίας του, για την εξυπηρέτηση πτήσεων αεροδιακομίδων, καθυστερημένων πτήσεων λόγω τεχνικών προβλημάτων, καθώς και πτήσεων VIP.

Ο όγκος της εξυπηρετούμενης αεροπορικής κίνησης αποτελεί το καθοριστικό κριτήριο για τη λειτουργία ενός αερολιμένα σε 24ωρη βάση, γεγονός που δεν στοιχειοθετείται στην περίπτωση του Κρατικού Αερολιμένα Αράδου, από/προς τον οποίο διακινήθηκαν το 2005, 113.421 επιβάτες. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι το ίδιο έτος από/προς τον Κρατικό Αερολιμένα Κέρκυ-

ρας, ο οποίος λειτουργεί σε 24ωρη βάση, διακινήθηκαν 1.981.586 επιβάτες, ενώ από/προς τον Κρατικό Αερολιμένα Ζακύνθου, ο οποίος δεν λειτουργεί σε 24ωρη βάση και επιπλέον έχει αεροπορική κίνηση και τη χειμερινή περίοδο, διακινήθηκαν 979.340 επιβάτες.

Στον Κρατικό Αερολιμένα Αράξου δεν υπηρετούν υπάλληλοι κλάδου ΠΕ1. Η Υ.Π.Α θα προβεί στις απαραίτητες ενέργειες, εφόσον απαιτηθεί, για την ενίσχυση του ΚΑΑΞ με αποσπάσεις αερολιμενικών (ΠΕ1) κατά την προσεχή θερινή περίοδο.

Επίσης σας γνωρίζουμε ότι η εργολαβία κατασκευής του νέου Αεροσταθμού στον Άραξο εκτελείται από το ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΔΕ Α/Δ Ν.Ελλάδος και η πληροφόρησή μας είναι ότι το κτίριο των Αναχωρούντων επιβατών θα είναι έτοιμο προς χρήση εντός της τρέχουσας θερινής περιόδου, το δε νέο κτίριο των αφικνουμένων επιβατών θα έχει κατασκευαστεί και λειτουργήσει τη νέα τουριστική περίοδο ήτοι τον Απρίλιο του 2007.

Το ιατρείο και η αίθουσα TRANSIT (εφ' όσον απαιτείται από τις λειτουργικές ανάγκες του Αεροδρομίου) θα λειτουργήσουν στο νέο κτίριο των αφικνουμένων επιβατών, ενώ η Υ.Π.Α είναι σε διαδικασία συνεννόησης με την 116 Π.Μ. του Υ.ΕΘ. Άμυνας για να λυθεί οριστικά το ζήτημα της σύνδεσης του αποχετευτικού δικτύου του Αεροσταθμού με τις εγκαταστάσεις βιολογικού καθαρισμού που διαθέτει.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ

6. Στην με αριθμό 10010/14-4-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μανιάτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-869/8-5-06 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό πρωτ. 10010/14-04-06 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γιαν. Μανιάτης, σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Το θέμα της οδικής ασφάλειας αποτελεί για το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών, ως συναρμόδιο Υπουργείο, ζήτημα υψίστης προτεραιότητας.

Στο πλαίσιο αυτό, η σωστή και ολοκληρωμένη εκπαίδευση των εκπαιδευτών υποψηφίων οδηγών κρίνεται ως θέμα ιδιαίτερης σημασίας.

Με το π.δ.208/2002, όπως αυτό αναμορφώθηκε και ισχύει, προβλέπεται η εκπαίδευση των υποψηφίων οδηγών να γίνεται από ΙΕΚ του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα με την εποπτεία του Οργανισμού Εκπαίδευσης και Επαγγελματικής Κατάρτισης (ΟΕΕΚ) του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Το ΥΜΕ επανεξετάζει το θέμα της εκπαίδευσης των εκπαιδευτών οδηγών σε συνεργασία με τον ΟΕΕΚ, στο πλαίσιο αναμόρφωσης του προαναφερόμενου π.δ.

Ο Υπουργός
ΜΙΧΑΛΗΣ Κ. ΛΙΑΠΗΣ

7. Στην με αριθμό 3828/24.10.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 90022/26474/460/10.11.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 3828/24-10-2005 ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μανόλης Στρατάκης, σχετικά με την υλοποίηση των προγραμμάτων του ΜΕ, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ο Οργανισμός, της Αγροτικής Εστίας από το έτος 2003, πρώτο έτος λειτουργίας της, ακολουθώντας μια σταθερή πορεία βελτίωσης των παρεχομένων προς τους Αγρότες υπηρεσιών, πέτυχε φέτος, παρά τις περιορισμένες λειτουργικές και Οργανωτικές δυνατότητές της την έγκαιρη υλοποίηση όλων των προγραμμάτων και παροχών που καθορίστηκαν με την 660/17/25-1-2005 απόφαση του Υφυπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας για το έτος 2005.

Το 2005 τα προγράμματα και οι παροχές επεκτάθηκαν σε όλη την Επικράτεια και δόθηκε η δυνατότητα συμμετοχής σ' αυτά ,

σημαντικά μεγαλύτερου αριθμού δικαιούχων, συγκριτικά με τα προηγούμενα έτη.

Ήδη βρίσκονται στο στάδιο εφαρμογής τα προγράμματα Κοινωνικού Τουρισμού, για 80.000 δικαιούχους, δωρεάν διανομής Βιβλίων επίσης για 80.000 δικαιούχους, εκδρομικό πρόγραμμα εκπαιδευτικού Τουρισμού στην Κύπρο για 1500 άτομα, νέους Αγρότες, το οποίο σημειώνει μεγάλη επιτυχία.

Επίσης πιλοτικό Εκδρομικό Πρόγραμμα για δικαιούχους του Λ.Α.Ε, από 43 νομούς της χώρας το οποίο είναι αριθμητικά περιορισμένο σε 2000 άτομα και χρονικά πιεσμένο στο δίμηνο Οκτωβρίου - Νοεμβρίου, λόγω αδυναμίας της Εργατικής Εστίας να το υποστηρίξει με ευνοϊκότερες προϋποθέσεις.

Τέλος εντός των προσεχών ημερών πρόκειται να υπογραφούν συμβάσεις μεταξύ του Ο.Γ.Α. (ΛΑΕ) και θεατρικών επιχειρηματιών, που έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον συμμετοχής στο πρόγραμμα δωρεάν διανομής 15.000 εισιτηρίων Θεάτρων για τη χειμερινή θεατρική περίοδο 2005- 2006.

Όσον αφορά το ερώτημά σας εάν υπάρχει πρόθεση να χρηματοδοτηθούν τα προγράμματα με τα απαιτούμενα κονδύλια και να επεκταθούν σε περισσότερους αγρότες σας πληροφορούμε ότι, σε καμία περίπτωση, δεν τίθεται θέμα χρηματοδότησης του Λογαριασμού, ο οποίος αν και ξεκίνησε πρόσφατα διαθέτει ικανά διαθέσιμα, λόγω μικρής απορρόφησης των προγραμμάτων τα προηγούμενα έτη, εκκρεμεί δε, στην αρμόδια Υ.Δ.Ε. της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων, καταβολή της εισφοράς του Κράτους ποσού 12.098.259,36Ευρώ.

Ως εκ τούτου ο Λογαριασμός μπορεί να αντεπεξέλθει με επιτυχία στην Οργάνωση και εφαρμογή των προγραμμάτων για το 2006- που θα απευθύνονται σε πολύ μεγαλύτερο αριθμό δικαιούχων.

Όσον αφορά την προγραμματισμένη εκδρομή των δικαιούχων του ΜΕ από του Νομούς Ηρακλείου και Λασιθίου με προορισμό την Κάρπαθο, σας πληροφορούμε ότι η ματαίωσή της οφείλεται αφενός μεν σε αδυναμία των Τοπικών Υπηρεσιών του Ο.Ε.Ε. Ηρακλείου και Αγίου Νικολάου να την υλοποιήσουν, επειδή το ίδιο χρονικό διάστημα πρέπει να ολοκληρώσουν τα δικά τους εκδρομικά προγράμματα και αφετέρου λόγω μειωμένου ενδιαφέροντος εκ μέρους των Αγροτών (12 άτομα και από τους δυο νομούς), οι οποίοι αυτή την εποχή έχουν αυξημένες αγροτικές εργασίες.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

8. Στην με αριθμό 3983/27.10.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κων/νου Ρόβλια δόθηκε με το υπ' αριθμ. 58690/16.11.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ανωτέρω ερώτηση, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ντ. Ρόβλιας, αναφορικά με το θέμα που τίθεται σε αυτή, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η ειδική άδεια του άρθρου 298 του π.δ. 410/95, αναφέρεται στο δικαίωμα καθαυτό των αιρετών υπαλλήλων του δημόσιου τομέα να λαμβάνουν ειδική άδεια απουσίας από την υπηρεσία τους, πέραν της κανονικής τους άδειας, για την άσκηση των καθηκόντων τους ως αιρετοί.

Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 298 του π.δ. 410/95, στους αντιδημάρχους δήμων κάτω των πενήντα χιλιάδων (50.000) κατοίκων, χορηγείται άδεια μέχρι τριάντα ημέρες κατ' έτος. Η ανωτέρω άδεια χορηγείται και στους υπαλλήλους φορέων του δημόσιου τομέα, όπως είχε αρχικώς, οριοθετηθεί, κατά την παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/82, ανεξαρτήτως εάν μεταγενέστερα εξήλθαν αυτού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν. 3274/2004.

Στο πλαίσιο αυτό, η Εθνική Τράπεζα ανήκει στους φορείς του δημοσίου τομέα, όπως αρχικώς είχε οριοθετηθεί, κατά την παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/82 και την αριθ. 269/2001 Ατομική Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου ΥΠΕΣΔΔΑ, η οποία έγινε αποδεκτή από τον Υφυπουργό Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης & Αποκέντρωσης και έως εκ τούτου, υποχρεούται να χορηγήσει την ειδική άδεια 30 ημερών που δικαιούται ο Αντιδήμαρχος Παλαμά Καρδίτσας.

Ωστόσο, επί των ανωτέρω, έχει παρουσιασθεί διάσταση απόψεων ως προς την ερμηνεία των σχετικών διατάξεων εκ μέρους της Διεύθυνσης Νομικών Υπηρεσιών της Εθνικής Τράπεζας και για το λόγο αυτό το Υπουργείο Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης & Αποκέντρωσης έχει επανειλημμένα τοποθετηθεί επί του θέματος της ειδικής άδειας των αιρετών οργάνων της τοπικής αυτοδιοίκησης και έχει παράσχει όλες τις απαραίτητες διευκρινίσεις για την ορθή ερμηνεία και εφαρμογή των σχετικών διατάξεων (σχετ. έγγραφα: 32457/22.7.2003, 36562/29.9.2003, 31217.1.2005, 2306/14.1.2005 και 20148/18.4.2005).

Ο Υφυπουργός
ΑΘ. ΝΑΚΟΣ»

9. Στην με αριθμό 4759/21.11.05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Λιντζέρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 718/8.12.05 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 4759/21-11-2005 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάσθηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Δ. Λιντζέρη, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, όσον αφορά τα θέματα αρμοδιότητας ΥΕΝ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Το ΥΕΝ ευαίσθητο στα θέματα προστασίας του θαλάσσιου περιβάλλοντος έχει αναπτύξει σύστημα αστυνόμευσης με εναέρια, πλωτά και χερσαία μέσα και έχει δώσει οδηγίες προς τις Λιμενικές Αρχές για εντατικοποίηση των προβλεπόμενων ελέγχων στα πλοία που καταπλέουν στην περιοχή τους και στις παράκτιες/πλωτές εγκαταστάσεις και σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων (ρύπανσης, μη ύπαρξης άδειας διάθεσης λυμάτων, υπέρβασης των ανωτάτων ορίων) επιβάλλονται οι προβλεπόμενες από την ισχύουσα νομοθεσία αυστηρές ποινικές, διοικητικές και πειθαρχικές κυρώσεις.

2. Ειδικότερα, για τον έλεγχο της ρύπανσης της θάλασσας από τυχόν έμμεση ή άμεση (λόγω βροχόπτωσης κ.λπ.) διαρροή λάσπης από το βιολογικό καθαρισμό Ψυτάλλειας, δόθηκαν οδηγίες στη Λιμενική Αρχή Πειραιά, προκειμένου να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες προς τους υπευθύνους της εν λόγω εγκατάστασης για την ορθολογική (και με περιβαλλοντικά αποδεκτό τρόπο) διαχείριση της λάσπης, ώστε να αποτραπούν παρόμοια φαινόμενα στο μέλλον και γενικά ν' αποφευχθεί επιβάρυνση του θαλάσσιου περιβάλλοντος της περιοχής.

3. Όσον αφορά την φόρτωση, μεταφόρτωση και θαλάσσια μεταφορά λυματολάσπης από εγκαταστάσεις της Ψυτάλλειας στο Σουδάν, δόθηκαν οδηγίες στην Λιμενική Αρχή Πειραιά προκειμένου να ληφθούν όλα τα μέτρα προστασίας θαλασσίου περιβάλλοντος που προκύπτουν από την εφαρμοζόμενη για την περίπτωση κείμενη νομοθεσία, καθώς και κάθε πρόσφορο μέτρο το οποίο κρίνεται απαραίτητο για την αποφυγή και αποτροπή πρόκλησης ρύπανσης του θαλασσίου περιβάλλοντος, λαμβανομένων υπόψη του θαλάσσιου χώρου φόρτωσης και των συνθηκών που λαμβάνει χώρα αυτή (ενδεχόμενη βροχόπτωση κ.λπ.).

4. Το ΥΕΝ με το αρ. προ 8221.ΤΙ/21/05/31-10-2005 έγγραφό του, έχει εγκρίνει, υπό συγκεκριμένους όρους και προϋποθέσεις, την εκτέλεση, με ευθύνη και δαπάνη της ΕΥΔΑΠ, των εργασιών εγκατάστασης τριών πλωτών ναυδέτων, στ/ν θαλάσσια περιοχή βόρεια της νήσου Ψυτάλλειας, εντός της λιμενικής ζώνης του Ο.Λ.Π. Α.Ε., για την ασφαλή πρόσδεση πλοίου με σκοπό την φόρτωση φορτίου από την νήσο. Επίσης έχει εκδοθεί η σχετική αστυνομικής φύσεως άδεια από το Κεντρικό Λιμεναρχείο Πειραιά.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

10. Στις με αριθμό 2356/20.9.05 και 2660/27.9.05 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Μάρκου Μπολάρη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 7017/4/5498/13.10.05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Δημόσιας Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση των ανωτέρω ερωτήσεων, που κατέθεσε ο

Βουλευτής κ. Μ. Μπολάρης, σας γνωρίζουμε ότι ο διαγωνισμός πρόσληψης ιδιωτών, για τις ανάγκες ασφάλειας ή φρούρησης εγκαταστάσεων της Τράπεζας της Ελλάδος, καθώς και για τη συνοδεία χρηματοποστολών αυτής, διενεργήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας, όπως αυτές αναφέρονται λεπτομερώς στην προκήρυξη του διαγωνισμού, της οποίας έλαβαν γνώση οι υποψήφιοι. Συγκεκριμένα ο διαγωνισμός διενεργήθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις της 7012/13/1λβ από 8-5-1998 απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, όπως τροποποιήθηκε με τις 7012/13/1μζ από 7-6-1999, 7012/13/1νγ από 30-9-1999, 7012/13/1νθ από 10-7-2002, 7012/13/1ξε από 22-1-2003 και 7012/13/1ξη από 24-1-2005 όμοιες αποφάσεις.

Με βάση τα ανωτέρω οι υποψήφιοι υποβλήθηκαν σε αθλητικές δοκιμασίες και όσοι κρίθηκαν κατάλληλοι υποβλήθηκαν σε γραπτές εξετάσεις στα μαθήματα των Ελληνικών(έκθεση ιδεών) και Στοιχείων Δικαίου (πολιτικοί θεσμοί και οργάνωση του κράτους). Τα θέματα των εξετάσεων αυτών επιλέχθηκαν δύο ώρες πριν από την έναρξη της εξέτασης κάθε μαθήματος, από τριμελή επιτροπή αξιωματικών, που ορίστηκε για κάθε μάθημα με απόφαση του Αρχηγού της Ελληνικής Αστυνομίας, ενώ για το μάθημα των Ελληνικών αντί του ενός αξιωματικού μετείχε καθηγητής φιλόλογος δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης των Νομαρχιών Αττικής. Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημάνουμε ότι σε κάθε γραπτό τα στοιχεία ταυτότητας των υποψηφίων είχαν καλυφθεί με τεμάχιο αδιαφανούς χάρτου, όπως προβλέπεται.

Στη συνέχεια, μετά την εξαγωγή των αποτελεσμάτων των γραπτών εξετάσεων και αφού αυτά αναρτήθηκαν στον πίνακα ανακοινώσεων της Αστυνομικής Ακαδημίας, οι υποψήφιοι υποβλήθηκαν σε προφορική εξέταση (συνέντευξη), από ειδική προς τούτο τριμελή επιτροπή αξιωματικών, εκ των οποίων ο ένας ψυχολόγος, που ορίστηκαν με απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας. Κατά την εξέταση αυτή, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από την ισχύουσα διάταξη, τέθηκαν στον κάθε υποψήφιο ερωτήσεις γενικής παιδείας και διερευνήθηκαν η κρίση, η ικανότητα έκφρασης και επικοινωνίας, η σκέψη, η αντίληψη και γενικότερα η προσωπικότητά του. Ο σχετικός πίνακας βαθμολογίας των υποψηφίων αναρτήθηκε στον πίνακα ανακοινώσεων της Αστυνομικής Ακαδημίας.

Ο τελικός πίνακας βαθμολογίας αναρτήθηκε στον ανωτέρω πίνακα ανακοινώσεων και κάθε υποψήφιος που αναγραφόταν σε αυτόν, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία 10 ημερών, μπορούσε να υποβάλει στην αρμόδια Διεύθυνση του Αρχηγείου της Αστυνομίας αίτηση διόρθωσης των στοιχείων εκείνων του πίνακα, τα οποία θεωρούσε ότι δεν είχαν υπολογισθεί ορθά.

Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημάνουμε ότι και κατά τους διαγωνισμούς που διενεργήθηκαν στο παρελθόν, σύμφωνα με τις διατάξεις της 7012/13/1λβ από 8-5-1998 απόφασης του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, οι υποψήφιοι υπεβάλλοντο και σε προφορική εξέταση (ερωτήσεις επιτροπής) για τον έλεγχο των ψυχοπνευματικών τους προσόντων και εκκρίνοντο ως κατάλληλοι ή ακατάλληλοι λόγω έλλειψης ψυχοπνευματικών προσόντων. Δηλαδή η επιτροπή είχε το δικαίωμα να κρίνει έναν υποψήφιο ως ακατάλληλο, έστω και αν αυτός είχε βαθμό άριστα στο απολυτήριο Λυκείου, κατείχε πτυχίο ξένης γλώσσας, είχε υπηρετήσει ως έφεδρος αξιωματικός, ήταν πολύτεκνος κ.λπ. Μετά την τελευταία τροποποίηση της ανωτέρω απόφασης με την 7012/13/1ξη από 24-1-2005 όμοια, η επιτροπή της προφορικής συνέντευξης δεν μπορεί να κρίνει κάποιον υποψήφιο ακατάλληλο και να τον αποκλείσει, αλλά τον βαθμολογεί με βαθμολογία 0-20, η οποία προστίθεται στη βαθμολογία των μαθημάτων. Πρέπει επίσης να επισημάνουμε ότι στο σύνολο των μονάδων προσμετράται και ο γενικός βαθμός απολυτηρίου Λυκείου όπως και παλιότερα, ενώ οι μονάδες που προστίθενται, για τους κατόχους πτυχίου ξένης γλώσσας (PROFICIENCY ή LOWER), γι' αυτούς που υπηρετήσαν ως έφεδροι αξιωματικοί, τους πολύτεκνους και τους μόνιμους κατοίκους παραμεθορίων διαμερισμάτων, παρέμειναν οι ίδιες και μετά την τροποποίηση της απόφασης.

Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, όλες οι διαδικασίες, κατά τη διενέργεια του αναφερόμενου διαγωνισμού, ήταν σύμφωνες και αυτός έγινε με απόλυτη διαφάνεια και αντικειμενικότητα, και

οι ορισθείσες για τη διεξαγωγή του επιτροπές λειτούργησαν με ιδιαίτερη υπευθυνότητα και αμεροληψία, χωρίς παρεμβάσεις από οπουδήποτε προερχόμενες κατά την εκτέλεση του έργου τους.

Ο Υφυπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ»

11) Στην με αριθμό 9819/11-4-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΤΚΕ/01/9033/2-5-06 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. 9819/11.4.2006, που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Δ. Πιπεργιάς με θέμα «Αδικαιολόγητος αποκλεισμός Διπλωματούχων Ηλεκτρολόγων και Μηχανικών Υπολογιστών του ΕΜΠ από διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ», σας γνωρίζουμε τα εξής:

Στις διατάξεις του άρθρου 6 του «Προσωντολογίου» (Π.Δ. 50/2001, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με τα Π.Δ. 347/2003 και 44/2005), προβλέπεται ότι:

Προσόν διορισμού στον εισαγωγικό βαθμό του κλάδου ΠΕ Πληροφορικής ορίζεται πτυχίο ή δίπλωμα:

Πληροφορικής
Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών
Ηλεκτρολόγου Μηχανικού & Μηχανικού Υπολογιστών
Εφαρμοσμένης Πληροφορικής
Ηλεκτρολόγου Μηχανικού & Τεχνολογίας Υπολογιστών
Μηχανικού ΗΝ και Πληροφορικής
Επιστήμης Υπολογιστών
Ηλεκτρονικού και Μηχανικού Υπολογιστών
Μηχανικών Πληροφοριακών & Επικοινωνιακών Συστημάτων
Μηχανικών Η/Υ Τηλεπικοινωνιών και Δικτύων
Επιστήμης και Τεχνολογίας Υπολογιστών
Επιστήμης και Τεχνολογίας Τηλεπικοινωνιών
Πληροφορικής (Ε.Α.Π.)
Διδακτικής της Τεχνολογίας και Ψηφιακών Συστημάτων
Επιστημών και Πολιτισμού - Κατεύθυνση Η/Υ (Π.Σ.Ε.)

Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισότιμο, αντίστοιχης ειδικότητας, σχολών της αλλοδαπής.

Με την προκήρυξη μπορεί να ορίζονται εξειδικεύσεις της ειδικότητας Πληροφορικής. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται το ομώνυμο ή ταυτόσημο κατά το περιεχόμενο της εξειδίκευσης πτυχίο ή δίπλωμα Α.Ε.Ι. της ημεδαπής ή ισότιμο, αντίστοιχης ειδικότητας, σχολών της αλλοδαπής.

Σε περίπτωση που δεν καθίσταται δυνατή η πλήρωση των θέσεων από υποψηφίους με τα παραπάνω προσόντα, επιτρέπεται ο διορισμός από υποψηφίους με πτυχία ή διπλώματα ΑΕΙ της ημεδαπής ή ισότιμα της αλλοδαπής σε ειδικότητα που ορίζεται κάθε φορά με την προκήρυξη, ύστερα από αίτημα του οικείου φορέα και έγκριση του Α.Σ.Ε.Π., καθώς και εμπειρία δύο τουλάχιστον ετών στο αντικείμενο των θέσεων.

Επειδή το αντικείμενο της ερώτησης άπτεται των αρμοδιοτήτων του ΑΣΕΠ αποστείλαμε την Ερώτηση στο Α.Σ.Ε.Π. και επισυνάπτουμε την με αρ. πρωτ. 15756/26.4.06 απάντησή του, που καλύπτει το αντικείμενο της ερώτησης.

Ο Υφυπουργός
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

12) Στην με αριθμό 9225/27-3-06 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ιωάννου Διαμαντίδη και Γεωργίου Ανωμερίτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 214/27-3-06 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 9225/27-3-2006 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάσθηκε ερώτηση των Βουλευτών κ.κ. Ι. Διαμαντίδη και Γ. Ανωμερίτη, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Το ΥΕΝ, στο πλαίσιο εναρμόνισης της εθνικής νομοθεσίας για την ακτοπλοία με το Κοινοτικό Δίκαιο και δείχνοντας την απαιτούμενη ευαισθησία στην διατήρηση του κοινωνικού χαρακτήρα της ακτοπλοίας, προχώρησε στην σταδιακή απελευθέρωση των ναύλων από ορισμένους αφετήριους λιμένες σε γραμμές στις οποίες υπήρχε ανταγωνισμός από την δραστηριοποίηση ακτοπλοϊκών εταιρειών, χωρίς κατά την εκτίμησή μας να παρουσιασθούν ιδιαίτερες διαφοροποιήσεις στις τιμές των ναύλων. Σημειώνεται ότι η απελευθέρωση αυτή των ναύλων, δεν ισχύει για πλοία που εκτελούν συμβάσεις ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας.

2. Με βάση την εμπειρία και τα αποτελέσματα της ανωτέρω απελευθέρωσης των ναύλων και με γνώμονα πάντα την εξασφάλιση επαρκούς ακτοπλοϊκής εξυπηρέτησης της νησιωτικής χώρας και την καλύτερη εξυπηρέτηση του επιβατικού κοινού στο πλαίσιο του ελεύθερου και υγιούς ανταγωνισμού, το ΥΕΝ προώθησε την περαιτέρω απελευθέρωση των ναύλων επιβατών και οχημάτων. Μεταξύ των κριτηρίων και των προϋποθέσεων που θα ισχύουν είναι ο όγκος των διακινούμενων επιβατών, ο αριθμός των δραστηριοποιούμενων ανεξάρτητων εταιρειών ή και συνδυασμός αυτών, στοιχεία που στο πλαίσιο του υγιούς ανταγωνισμού δύνανται να εξασφαλίσουν επαρκή ακτοπλοϊκή εξυπηρέτηση των νησιών.

Επίσης, προβλέπονται νέες ρυθμίσεις υπέρ των νησιωτών σε σχέση με τα τμήματα δρομολογίων ακτοπλοϊκών πλοίων που εκτελούν δρομολόγια με συμβάσεις ανάθεσης δημόσιας υπηρεσίας έναντι μισθώματος ή αποκλειστικής εξυπηρέτησης δρομολογιακών γραμμών. Επισυνάπτεται πίνακας αυξήσεων των ναύλων από το έτος 2001 μέχρι σήμερα.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»

13) Στην με αριθμό 9140/24-3-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτου Αντωνοκόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 210/26-4-06 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 9140/24-03-2006 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάσθηκε ερώτηση του Βουλευτή κ. Π. Αντωνοκόπουλου που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Πάγια πολιτική του ΥΕΝ είναι ο συνεχής εκσυγχρονισμός και η αναβάθμιση των λιμενικών υποδομών της χώρας, καθώς και η βελτίωση των παρεχόμενων λιμενικών υπηρεσιών.

2. Στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων χάραξης της εθνικής λιμενικής πολιτικής και του γενικού σχεδιασμού της λιμενικής ανάπτυξης, το ΥΕΝ επιδιώκει και προωθεί την επιτάχυνση των διαδικασιών ολοκλήρωσης των προγραμματισμένων λιμενικών έργων από τις αρμόδιες Υπηρεσίες εκτέλεσής τους και εκπόνησης σχετικών μελετών βελτίωσης, αναβάθμισης και εκσυγχρονισμού των λιμένων της χώρας. Σημειώνεται ότι, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, το ΥΕΝ δεν έχει αρμοδιότητα εκτέλεσης δημοσίων έργων.

3. Για τα έργα του λιμένα Κατακόλου εκδόθηκε πρόσφατα κοινή απόφαση των Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ και Εμπορικής Ναυτιλίας για την παράταση ισχύος της κ.υ.α. με αριθμ. πρωτ. 32483/26-01-1995 που αφορούσε στην Έγκριση Περιβαλλοντικών Όρων.

4. Αναφορικά με τη χρηματοδότηση των εργασιών, το ΥΕΝ, λαμβάνοντας υπόψη το σημαντικό ρόλο του λιμένα Κατακόλου ως πύλη εισόδου από τη Δύση, ζήτησε πρόσφατα με έγγραφό του από την Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας να εξετάσει τη δυνατότητα άμεσης εξεύρεσης των πιστώσεων που απαιτούνται για την ολοκλήρωση των απαιτούμενων εργασιών μέσω του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.) ή άλλων εναλλακτικών πηγών χρηματοδότησης. Σημειώνεται ότι το εν λόγω έργο είναι ενταγμένο στο Π.Δ.Ε. Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, στην ΣΑΕΠ 101 με κωδικό 2003ΕΠ10100002.

Με βάση τη διάταξη του άρθρου 21 του ν. 3450/2006, ο λιμένας Κατακόλου δύναται να χαρακτηριστεί ως εθνικής σημασίας με κ.υ.α. των Υπουργών ΕΣ.Δ.Δ.Α., Οικονομίας και Οικονομικών, ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και Εμπορικής Ναυτιλίας.

5. Σε κάθε περίπτωση, η Γενική Γραμματεία Λιμένων και Λιμενικής Πολιτικής θα συνδράμει σε περιφερειακό ή νομαρχιακό επίπεδο στις προσπάθειες εξεύρεσης συμπληρωματικών πιστώσεων για την εκτέλεση του εν λόγω έργου.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

14) Στην με αριθμό 9273/28-3-06 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτου Μελά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 984/17-4-06 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, παρακαλώ να ενημερώσετε τον κ. Βουλευτή για τα εξής:

Στο Έμμιθο Υποθηκοφυλακείο Πειραιά υπηρετούν 27 υπάλληλοι επί συνόλου 35 θέσεων υπαλλήλων όλων των κλάδων.

Για την αντιμετώπιση των αναγκών του εν λόγω Υποθηκοφυλακείου, το Υπουργείο Δικαιοσύνης αφενός αναμένει από το ΑΣΕΠ το διορισμό δύο (2) υπαλλήλων ΔΕ κατηγορίας και αφετέρου εγκρίνει περιοδικά την υπερωριακή απασχόληση του υπάρχοντος προσωπικού.

Με τον τρόπο αυτό, καλύπτεται σημαντικό μέρος των εκκρεμοτήτων του Υποθηκοφυλακείου Πειραιά.

Επιπροσθέτως, η Υπηρεσία μας με το υπ' αριθ. 20024/6-4-2006 έγγραφο έχει ζητήσει εκ νέου από το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών την έγκριση για την πρόσληψη 117 υπαλλήλων όλων των κλάδων για το έτος 2006, οι οποίοι θα τοποθετηθούν ανάλογα με τις ανάγκες των Εμμίσθων Υποθηκοφυλακείων της χώρας.

Ακόμη, με την υπ' αριθμ. 50201/1-6-2005 Υπουργική Απόφαση έχει συσταθεί Ειδική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, με αντικείμενο τη μελέτη της ανακατανομής των υφισταμένων

οργανικών θέσεων των δικαστικών υπαλλήλων των πολιτικών, ποινικών και διοικητικών Δικαστηρίων και Εισαγγελιών της χώρας, καθώς και των Εμμίσθων Υποθηκοφυλακείων, με βάση τα επικαιροποιημένα σχετικά στατιστικά στοιχεία και τις πραγματικές ανάγκες της κάθε υπηρεσίας. Η εν λόγω Επιτροπή αναμένεται να παραδώσει το έργο της εντός του καλοκαιριού.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης εκτιμά ότι με τα ανωτέρω μέτρα θα αντιμετωπισθούν οι ανάγκες που έχουν ανακύψει στην εν λόγω Υπηρεσία.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ

15) Στις με αριθμό 9961/13-4-06 και 10173/27-4-06 ερωτήσεις του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Οθωνα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1158/5-5-06 έγγραφο από τον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις υπ' αριθμ. 9961/2006 και 10173/2006 ερωτήσεις, που κατατέθηκαν στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μ. Οθωνα, σχετικά με την ίδρυση Τμήματος Τεχνικής και Υγειονομικής Επιθεώρησης στο Νομό Ρεθύμνης, σας πληροφορούμε, για τις αρμοδιότητες του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, τα εξής:

Το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.Ε.Π.Ε.) συστήθηκε το 1998 με το ν. 2639 και στη συνέχεια με το Π.δ. 136/99 καθορίστηκαν βασικά θέματα οργάνωσης, λειτουργίας και αρμοδιοτήτων της Κεντρικής Υπηρεσίας και των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Σώματος. Στα πλαίσια της διαπιστευμένης διαδικασίας «σχεδιασμός-δράση/λειτουργία-έλεγχος και επανασχεδιασμός» της σύγχρονης διοίκησης, διαπιστώθηκαν ανάγκες αναδιάρθρωσης Υπηρεσιών του Σώματος, οι οργανικές θέσεις των Επιθεωρητών Εργασίας αυξήθηκαν, ενώ σύμφωνα με το άρθρο 11 του ν. 3144/2003 προβλέπεται η σύσταση επτά (7) νέων Κέντρων Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου.

Αναφορικά με τα θέματα Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας στο Νομό Ρεθύμνης, η αρμοδιότητα κατά την παρούσα περίοδο ανήκει στο Κέντρο Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου Αθήνας και Κρήτης και ειδικότερα οι ανάγκες καλύπτονται από το Τμήμα Τεχνικής και Υγειονομικής Επιθεώρησης Χανίων. Περαιτέρω, με εντολή του Ειδικού Γραμματέα του Σ.Ε.Π.Ε., διεξάγονται έλεγχοι και από κλιμάκια Ειδικών Επιθεωρητών.

Ωστόσο, με το ν. 3144/2003 προβλέπεται η ίδρυση του Περιφερειακού Κέντρου Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου (ΚΕΠΕΚ) Κρήτης σε επίπεδο Διεύθυνσης με έδρα το Ηράκλειο. Στη συνέχεια, με Απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας θα καθοριστεί η διάρθρωση κάθε ΚΕ.Π.Ε.Κ σε Τμήματα, η έδρα κάθε Τμήματος και η κατά τόπο αρμοδιότητά του (παρ. 1, ιγ. Άρθρο 11, ν. 3144/2003).

Ο Υπουργός
ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ

16) Στην με αριθμό 9653/6-4-06 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Βασιλείου Οικονόμου, Μιχάλη Καρχιμάκη, Γρηγορίου Νιώτη, Μάρκου Μπόλαρη, Γεωργίου Ντόλιου, Απόστολου Φωτιάδη και Λάμπρου Παπαδήμα δόθηκε με το υπ' αριθμ. Φ 900 α/5032/8536/2-5-06 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 9653/6-4-06 ερώτησης που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Βασιλείου Οικονόμου, Μιχάλης Καρχιμάκης, Γρηγόρης Νιώτη, Μάρκος Μπόλαρης, Γεώργιος Ντόλιος, Απόστολος Φωτιάδης και Λάμπρος Παπαδήμας, με θέμα την αναδιοργάνωση του ΥΠΕΘΑ, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η πραγματοποιηθείσα κατάργηση της ΓΓΟΣΑΕ αποτελεί συνεπή υλοποίηση σχετικής δέσμευσης του Κυβερνητικού προγράμματος, το οποίο τέθηκε στην κρίση του Ελληνικού Λαού κατά τις βουλευτικές εκλογές της 7ης Μαρτίου 2004 και υπερψήφιστηκε από αυτόν, σκοπεύει δε στη βελτίωση της λειτουργικότητας των σχετικών υπηρεσιών.

Ως προς τα αναφερόμενα στην Ερώτησή σας, για το προσωπικό που πρόκειται να στελεχώσει τις νέες Διευθύνσεις, σας

γνωρίζουμε ότι η πολιτική Ηγεσία του ΥΠΕΘΑ περιβάλλει με πλήρη εμπιστοσύνη τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων είτε αυτά ανήκουν στο στρατιωτικό προσωπικό είτε στο πολιτικό προσωπικό και είναι βέβαιο ότι δύνανται να επιτελέσουν οιοδήποτε καθήκον τους ανατεθεί.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την κυρία συνάδελφο.

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωντανά και παρατεταμένα)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 29 Μαΐου 2006.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 746/23.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Νικόλαου Σαλαγιάννη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αποζημίωση των πληγέντων από τις βροχοπτώσεις βαμβακοπαραγωγών λόγω της επανασποράς βαμβακιού κ.λπ..

2. Η με αριθμό 751/23.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ορέστη Κολοζώφ προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την αξιοποίηση εκτάσεως στην περιοχή Προμπονά όπου βρίσκονται και οι εγκαταστάσεις της «ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 745/23.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Φωτίου Κουβέλη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τον έλεγχο του μεταγγιζόμενου αίματος με τη μοριακή μέθοδο NAT κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 739/22.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Φωτίου Χατζημιάλη προς τον Υπουργό Ανάπτυξης, σχετικά με την προκήρυξη διαγωνισμού για την αξιοποίηση από ιδιώτες των κοιτασμάτων λιγνίτη στην περιοχή Ποταμιάς Νομού Λάρισας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 750/23.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευ-

τή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αποζημίωση των πληγέντων από τις βροχοπτώσεις βαμβακοπαραγωγών λόγω της επανασποράς βαμβακιού κ.λπ..

3. Η με αριθμό 752/23.5.2006 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την απομάκρυνση του αμιάντου από τα Δημόσια Νοσοκομεία κ.λπ..

Επίσης, κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, πριν μπούμε στην ειδική ημερήσια διάταξη, να σας ανακοινώσω το περιεχόμενο επιστολής, την οποία έλαβα από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπανδρέου, σε σχέση με το δραματικό συμβάν που συνέβη στον εναέριο χώρο του Αιγαίου.

Μπορώ να σας πληροφορήσω ότι η Βουλή των Ελλήνων, με την προβλεπόμενη διαδικασία, θα φερθεί όπως και σε προηγούμενη περίπτωση αναλόγου δραματικού συμβάντος και θα αναλάβει τα έξοδα ανατροφής των παιδιών του αγνοούμενου Κώστα Ηλιάκη.

(Ζωντανά χειροκροτήματα)

Η επιστολή του κ. Παπανδρέου έχει ως εξής:

«Αγαπητή κυρία Πρόεδρε, στο τελευταίο δραματικό συμβάν στον εναέριο χώρο του Αιγαίου η πατρίδα μας απώλεσε έναν πιλότο, την ώρα που ηρωικά υπερασπιζόταν κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Εκφράζω την ελπίδα ότι ο ηρωικός Κώστας Ηλιάκης δεν θα παραμείνει αγνοούμενος. Το παράδειγμά του φωτίζει τη συνεχή προσπάθεια της Πολεμικής μας Αεροπορίας να μην επιτρέψει σε κανένα την αμφισβήτηση της εθνικής κυριαρχίας μας.

Μαζί με την απόφαση της Βουλής των Ελλήνων να υιοθετήσει τα δύο παιδιά του Κώστα Ηλιάκη, προτείνω τις επόμενες ημέρες να οργανωθεί στην Ολομέλεια του Σώματος ειδική συζήτηση για την απόδοση τιμής στον πιλότο μας και σε όσους πριν από αυτόν έπεσαν την ώρα του καθήκοντος.

Με τιμή

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστώ πολύ.

Ο κύριος Πρόεδρος της Κυβερνήσεως έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ανταποκρινόμαστε απολύτως θετικά στην πρόταση αυτή.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως, σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής, με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκας Παπαρήγα, σε επίπεδο Αρχηγών Κομμάτων με θέμα την Ανώτατη Εκπαίδευση.

Σύμφωνα με το άρθρο 143, παράγραφος 4, του Κανονισμού της Βουλής, η διάρκεια της αγόρευσης του Πρωθυπουργού είναι τριάντα λεπτά της ώρας, της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, με πρωτοβουλία της οποίας πραγματοποιείται η σημερινή συζήτηση, επίσης τριάντα λεπτά της ώρας, των Προέδρων των δύο άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων εικοσιπέντε λεπτά της ώρας και των Υπουργών δεκαπέντε λεπτά της ώρας.

Δικαίωμα δευτερολογίας έχουν για δεκαπέντε λεπτά της ώρας ο Πρωθυπουργός και για δέκα λεπτά της ώρας οι Πρόεδροι των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Υπουργοί. Στη συζήτηση συμμετέχουν έως δύο Υπουργοί. Ο Πρωθυπουργός μπορεί να τριτολογήσει για πέντε λεπτά της ώρας.

Ο χρόνος ομιλίας του Υπουργού, που παρεμβαίνει στο στάδιο των κυρίων αγορεύσεων ή των δευτερολογιών, πριν ολοκληρωθούν οι αγορεύσεις ή οι δευτερολογίες των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, περιορίζεται στο ήμισυ του χρόνου που δικαιούται.

Επίσης, πριν δώσω το λόγο στον κύριο Πρωθυπουργό, θέλω να σας καταστήσω γνωστό ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» με θέμα «30 Χρόνια από το Σύνταγμα του 1975» καθώς και στους λοιπούς χώρους του Μεγάρου της Βουλής, δεκαέξι μαθητές και μαθήτριες και ένας δάσκαλος-συνοδός του 4ου Δημοτικού Σχολείου Καλλιθέας.

Τους καλωσορίζουμε στο Κοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω, πριν απ' όλα, τη θλίψη μου για την απώλεια του Σημαντικού Κωνσταντίνου Ηλιάκη. Έπεσε ανταποκρινόμενος με αυτοθυσία στην αποστολή του, έπεσε για την προάσπιση των συμφερόντων της πατρίδας μας. Συμπαραστεκόμαστε και συμπάσχουμε με την οικογένειά του.

Όλοι γνωρίζετε ότι αντιμετωπίσαμε τις ώρες εκείνες μία επικίνδυνη κατάσταση. Κινηθήκαμε άμεσα, με ψυχραιμία και με υπευθυνότητα. Αποτέλεσμα της εγρήγορης ήταν η ταχεία εκτόνωση της έντασης, με πλήρη διασφάλιση των δικαιωμάτων και των αποκλειστικών δικαιοδοσιών μας στο Αιγαίο.

Θέλω, όμως, να επαναλάβω και από το Βήμα αυτό ότι το τελευταίο συμβάν στο Αιγαίο οφείλει να προβληματίσει σοβαρά τη γείτονα, την Τουρκία να αναθεωρήσει τη στάση της και να εγκαταλείψει οριστικά συμπεριφορές, που δεν συνάδουν με σχέσεις καλής γειτονίας. Οι πρακτικές αυτές δεν μπορεί να συνεχιστούν. Οφείλει να αποδείξει έμπρακτα ότι προσαρμόζεται στις αρχές και τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Να αποδείξει στην πράξη ότι θέλει να είναι καλός γείτονας, όπως θέλουμε και το αποδεικνύουμε οι Έλληνες. Να επιδείξει τον απαιτούμενο σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο και τις διεθνείς συνθήκες. Να ανταποκριθεί στις δεσμεύσεις που ανέλαβε προς την Ευρώπη, όπως ξεκάθαρα ορίζονται στα ευρωπαϊκά κείμενα, με τα οποία ξεκίνησε την πορεία της προς την ευρωπαϊκή της προσαρμογή, δηλαδή το διαπραγματευτικό πλαίσιο, τη δήλωση του περασμένου Σεπτεμβρίου και τις εκθέσεις προόδου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οφείλει να συμβάλει στην εξομάλυνση των διμερών σχέσεων. Μόνο έτσι μπορεί να συνεχίσει το δρόμο προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό είναι απόλυτα σαφές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι στο θέμα της ημερή-

σιας διάταξης, θέμα σοβαρό και επίκαιρο.

Για μένα είναι απόλυτα σαφές ότι το αίτημα που κατέθεσε για τη σημερινή συζήτηση η Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παπαρήγα ξεκινά από ενδιαφέρον για τις νέες και τους νέους, για τους οικονομικά ασθενέστερους, για τη διασφάλιση ίσων ευκαιριών στην ανώτατη εκπαίδευση.

Δεν υπάρχει ούτε αμφιβολία ούτε αμφισβήτηση σ' αυτό.

Όμως, έχουμε έντονη διαφωνία σε ό,τι αφορά τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να επιτευχθούν αυτοί οι κοινοί στόχοι. Διαφωνούμε με τις ανησυχίες που εκφράζονται τόσο για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος όσο και για το νόμο πλαίσιο, που καταρτίζεται από το Υπουργείο Παιδείας. Άλλωστε, ο διάλογος και η επεξεργασία του σχετικού νομοσχεδίου συνεχίζονται.

Έχουμε, όμως, απόλυτη σιγουριά ότι οι μεταρρυθμίσεις που προωθούμε με τις δύο αυτές κεντρικές πολιτικές επιλογές, εγγυώνται όφελος για όλους τους πολίτες, ιδίως μάλιστα για τους οικονομικά ασθενέστερους. Είναι μεταρρυθμίσεις αναγκαίες, μεταρρυθμίσεις κοινωνικά ωφέλιμες. Εξασφαλίζουν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο περισσότερες εκπαιδευτικές επιλογές στις νέες και στους νέους μας.

Πάνε όμως και παραπέρα. Πάνε την παιδεία μας πιο ψηλά. Αναβαθμίζουν την ποιότητά της. Διασφαλίζουν ουσιώδεις προοπτικές για τη βελτίωσή της. Ανοίγουν το δρόμο για την ανταπόκρισή της στο ευρωπαϊκό και το διεθνές περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παραδοσιακά, τα συστήματα ανώτατης εκπαίδευσης -και ειδικότερα τα πανεπιστήμια- αντανακλούν την εθνική διάσταση της εκπαίδευσης και της έρευνας σε κάθε χώρα, συντελούν στην κοινωνική συνοχή και στην οικονομική ανάπτυξη, ανοίγουν δρόμους σε νέα γνωστικά πεδία, εξοπλίζουν τις νέες και τους νέους με τα εφόδια που απαιτούνται για την επαγγελματική τους πορεία, τη συμμετοχή τους στην παραγωγική διαδικασία, τη διεκδίκηση υψηλού επιπέδου θέσεων στην αγορά εργασίας.

Το ερώτημα που τίθεται, είναι απλό. Το ελληνικό σύστημα ανταποκρίνεται με επάρκεια σε όλα αυτά; Όλοι οι Έλληνες ξέρουμε πολύ καλά ποια είναι η κατάσταση που διαμορφώθηκε τα προηγούμενα χρόνια. Όλοι ξέρουμε τα προβλήματα που υπάρχουν, ξέρουμε τις απαιτήσεις της νέας εποχής. Είναι νός τρόπος ότι ο 21ος πρώτος αιώνας βρήκε το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα να λειτουργεί με χρόνιες αδυναμίες, με έλλειμμα πνεύματος άμιλλας και κριτικής σκέψης, με απουσία αξιολόγησης για τους εκπαιδευτικούς και τις εκπαιδευτικές διαδικασίες, με μειωμένες -σε σύγκριση με τα διεθνή στοιχεία- μαθησιακές επιδόσεις, με υψηλό κόστος δαπάνης για τις οικογένειες των μαθητών.

Μετά από μια σειρά πειραματισμών, που κράτησαν ένα τέταρτο του αιώνα, η παιδεία στον τόπο μας έφτασε, δυστυχώς, να είναι το πιο βαρύ οικονομικό φορτίο σχεδόν για κάθε ελληνική οικογένεια. Έφτασε στο σημείο, που το κάθε παιδί στο λύκειο στοιχίζει στην οικογένειά του γύρω στις 4.000 ευρώ το χρόνο. Έφτασε η χώρα στο σημείο να κατέχει -κατ' αναλογίαν του πληθυσμού- το παγκόσμιο ρεκόρ στην εξαγωγή φοιτητών. Έχουμε περισσότερους από εξήντα χιλιάδες φοιτητές σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Μας πνίγει η ανεργία, αλλά χρηματοδοτούμε με το φοιτητικό μας συνάλλαγμα τη δημιουργία θέσεων απασχόλησης στο εξωτερικό. Αναγνωρίζουμε στην πράξη τα μη κρατικά πανεπιστήμια, που λειτουργούν ακόμα και στα Βαλκάνια, αλλά δεν επιτρέπουμε την ίδρυσή τους στη χώρα μας. Έχουμε μη κρατικά σχολεία, πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, αλλά απαγορεύουμε την ίδρυση μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Αυτή είναι η κληρονομιά του παρελθόντος, αυτή είναι η αλήθεια. Δεν ωραιοποιούμε καταστάσεις, με τις οποίες δεν συμφωνούμε. Δεν βοηθούν οι ισχυρισμοί που προσκρούουν στην καθημερινή εμπειρία των πολιτών. Δεν βελτιώνονται τα πράγματα ούτε με σιωπή απέναντι στις ανεπάρκειες που άφησε πίσω του το παρελθόν ούτε με αντιδράσεις που συντελούν στη συντήρηση του χθες.

Το έλλειμμα ποιότητας, η απουσία αξιολόγησης, η φοβία μπροστά στην πρόοδο, είναι ζημιά για όλους. Η κληρονομιά του

χθες είναι πιο βαριά για τους οικονομικά ασθενέστερους και όχι για τους ισχυρούς. Και την κληρονομιά αυτή, είναι απόφαση μας να την αλλάξουμε. Αυτό δεσμευτήκαμε, αυτό οφείλουμε να πράξουμε και αυτό κάνουμε. Είναι απαίτηση της κοινωνίας, είναι αξίωση του μέλλοντος που μας προκαλεί επιτακτικά όλες και όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διανύουμε την πρώτη δεκαετία του 21ου αιώνα. Ο κόσμος έχει περάσει, εδώ και καιρό, το κατώφλι μιας νέας εποχής. Από τη μια διψάει για αρχές, για αξίες και από την άλλη απαιτεί να επενδύσουμε στην τεχνολογία, την έρευνα, την καινοτομία. Τα νέα δεδομένα, η παγκοσμιότητα, η ψηφιακή επανάσταση, η ταχύτητα των εξελίξεων, η ένταση του διεθνούς ανταγωνισμού, επηρεάζουν ολόένα και περισσότερο τις οικονομικές και κοινωνικές δομές σε ολόκληρο τον κόσμο. Προκαλούν επιδράσεις, καταλυτικές επιδράσεις, στην οικονομία, την παραγωγή, τη διακίνηση προϊόντων και υπηρεσιών, την επικοινωνία.

Οι οικονομικές και κοινωνικές σταθερές που μέχρι πρόσφατα θεωρούνταν δεδομένες, μετεξελίσσονται ραγδαία. Νέοι επαγγελματικοί κλάδοι αντικαθιστούν παραδοσιακά επαγγέλματα, που σταδιακά εξαφανίζονται. Νέες θέσεις εργασίας απαιτούν εξειδικευμένες γνώσεις και νέες δεξιότητες. Νέα δεδομένα που μετεξελίσσονται ραγδαία, εγείρουν νέες και αυξημένες απαιτήσεις από τα εκπαιδευτικά συστήματα. Απαιτούν προσαρμογή, έμφαση στις νέες τεχνολογίες, ποιότητα, ευκαιρίες για όλους, διαρκή, δια βίου, εκπαίδευση.

Η συζήτηση αυτή ήδη βρίσκεται στην επικαιρότητα, στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες. Αφορά, όμως, ακόμη πιο πολύ τη δική μας χώρα. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και αυτό συμβαίνει για δυο πολύ σοβαρούς λόγους: Πρώτον, γιατί μείναμε πίσω στα χρόνια που πέρασαν και δεύτερον, γιατί έχουμε ανθρώπινο δυναμικό ικανό να βρίσκεται στην πρωτοπορία.

Τα κεντρικά ερωτήματα, ερωτήματα που τίθενται εδώ και καιρό, είναι ξεκάθαρα: Τι παιδεία θέλουμε; Πώς την πετυχαίνουμε; Με ποιες πολιτικές; Απαντάμε στις προκλήσεις της εποχής ή μένουμε απαθείς και αδρανείς; Εφαρμόζουμε πολιτικές που εξασφαλίζουν την πρόοδο ή μένουμε καθηλωμένοι στη συντηρητική διαχείριση ξεπερασμένων πολιτικών;

Στα ερωτήματα αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να απαντήσουμε όλοι, με ευθύνη, χωρίς κινδυνολογίες, χωρίς λαϊκισμούς που αφαιρούν αντί να προσθέτουν, αλλά και χωρίς ωραιοποιήσεις. Χωρίς στρογγυλέματα. Χωρίς υπεκφυγές. Στα ερωτήματα αυτά απαντούν ήδη οι πολίτες με τα αιτήματά τους. Απαντά η μεγάλη κοινωνική συμμαχία των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων.

Το τελικό συμπέρασμα, που δεν είναι καθόλου καινούργιο, προβάλλεται πλέον από ολόκληρη την κοινωνία. Όταν όλα γύρω μας αλλάζουν, η παιδεία δεν μπορεί να παραμένει στάσιμη, αιχμάλωτη σε αγκυλώσεις του παρελθόντος, αποκομμένη από το διεθνές περιβάλλον. Όταν ένα σύστημα παιδείας παράγει σε μεγάλο βαθμό άνεργους πτυχιούχους, χρειάζεται αλλαγές γενναίες, τολμηρές αλλαγές. Αυτή είναι η προοδευτική πολιτική. Οι στοχευμένες αλλαγές. Οι τολμηρές μεταρρυθμίσεις.

Βρισκόμαστε ήδη σε ένα κρίσιμο σημείο, στο σημείο των αποφάσεων που οδηγούν σε ουσιαστικές λύσεις, στο σημείο που υποχρεούμαστε να μετατρέψουμε το σκεπτικισμό, τη φοβία για το καινούργιο, σε βούληση και σε δημιουργία. Να μετατρέψουμε την αμηχανία και την απραξία του παρελθόντος σε δράση, την αβεβαιότητα του χθες σε εμπιστοσύνη προς το μέλλον.

Χρειάζεται, λοιπόν, να παίρνουμε θέση απέναντι στις παθογένειες και τα προβλήματα του χθες, να προωθούμε αλλαγές που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των καιρών, να αλλάζουμε τα πράγματα προς το καλύτερο. Χρειαζόμαστε νέους δρόμους, αποτελεσματική και ποιοτικά αναβαθμισμένη παιδεία, ικανή να βοηθά τους νέους να πετυχαίνουν, να αντεπεξέρχονται στις σύγχρονες προκλήσεις, να κερδίζουν τις ευκαιρίες που παρουσιάζονται μπροστά τους. Αυτή είναι η ρεαλιστική, η σύγχρονη, η προοδευτική πολιτική, η πολιτική που στοχεύει στο μέλλον, που αλλάζει τα πράγματα, που εξασφαλίζει περισσότε-

ρες ευκαιρίες για όλους. Αυτό απαιτούν οι περιστάσεις, αυτό ζητούν οι πολίτες, αυτό είναι το χρέος μας στο σήμερα και το αύριο της πατρίδας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο διάστημα που πέρασε, από την ανάληψη της ευθύνης για τη διακυβέρνηση ως σήμερα, συγκροτήσαμε, όπως είχαμε δεσμευθεί, το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, ένα υπερκομματικό όργανο με επιστήμονες κύρους και λαμβάνουμε σοβαρά υπόψη τις εισηγήσεις τους.

Θέσαμε σε εφαρμογή συγκροτημένη στρατηγική για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος. Προωθήσαμε σημαντικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, που συνδέουν την ελληνική εκπαίδευση με το διεθνές γίγνεσθαι, αλλαγές που αποβλέπουν στη συνάρτηση των σπουδών με τις σύγχρονες ανάγκες, την αναγνώριση σπουδών και προσόντων σε πλαίσιο διαφάνειας και εμπιστοσύνης, τη διασύνδεση της παιδείας με κέντρα έρευνας και δυναμικές επιχειρήσεις, τη συνεργασία των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, την έμφαση όχι μόνο στη διδασκαλία, αλλά και στην έρευνα.

Υπενθυμίζω το νόμο για τη διασφάλιση της ποιότητας στην ανώτατη εκπαίδευση. Εισάγει σταδιακά την αξιολόγηση, ώστε να εντοπίζονται και να αντιμετωπίζονται υπαρκτές αδυναμίες, αλλά και να προάγεται ο ανταγωνισμός προσφοράς και ποιότητας. Εξασφαλίζει την ανάπτυξη συνεργασιών μεταξύ ελληνικών και ξένων Α.Ε.Ι.. Συνδέει τα πτυχία με την εσωτερική και την ευρωπαϊκή αγορά εργασίας.

Υπενθυμίζω την αναδιοργάνωση του συστήματος και την επανίδρυση του Οργανισμού Αναγνώρισης Πανεπιστημιακών Τίτλων. Εξυγιανεί, απλοποιεί, επισπεύδει τις ακολουθητέες διαδικασίες, διασφαλίζοντας ταυτόχρονα διαφάνεια και αντικειμενικότητα.

Θυμίζω τη θεσμοθέτηση ολοκληρωμένου συστήματος υποδομών για τη δια βίου εκπαίδευση, σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Υπενθυμίζω το νόμο για την ίδρυση Διεθνούς Πανεπιστημίου με έδρα τη Θεσσαλονίκη. Συνιστά το πρώτο άνοιγμα της ελληνικής ανώτατης εκπαίδευσης πέρα από τα σύνορά μας.

Υπενθυμίζω το νόμο για την ανώτατη τεχνολογική εκπαίδευση. Δίνει στα τεχνολογικά ιδρύματα της χώρας τη δυνατότητα να αναπτύξουν νέα δυναμική.

Κάναμε, στα δύο χρόνια που πέρασαν, σημαντικά βήματα. Πολλά έχουν ήδη αλλάξει. Έχει αλλάξει κυρίως η επικίνδυνη αντίληψη της ήσσονος προσπάθειας που κυριαρχούσε. Παραμερίζεται η μοιρολατρία και η αναβλητικότητα. Παραμερίζεται η αντίληψη ότι τίποτε δεν γίνεται σ' αυτόν τον τόπο, η αντίληψη που δεν άφησε τις προηγούμενες κυβερνήσεις να παράγουν πολιτικές επίλυσης των προβλημάτων, η αντίληψη που σηματοδότησε την πλήρη αδυναμία τους να ανταποκριθούν στις αλλαγές που συντελούνται σήμερα στον κόσμο.

Το νερό μήπε, ήδη, σ' αυλάκι, χρειάζονται, όμως, πολλά ακόμη. Χρειάζεται τώρα να συνεχίσουμε τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις, για να δώσουμε τέλος στις παθογένειες του χθες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Χρειάζεται να συνεχίσουμε τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις, για να βελτιώσουμε το επίπεδο σπουδών. Να διασφαλίσουμε περισσότερες ευκαιρίες και ίσες δυνατότητες στους νέους. Να μειώσουμε το κόστος που «σηκώνουν» οι ελληνικές οικογένειες. Σ' αυτόν το δρόμο βρισκόμαστε, Σ' αυτούς τους στόχους κατευθυνόμαστε, με διάλογο, με συνεννόηση, με σύνθεση, αλλά και με αποφασιστικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι στο πρώτο απ' τα δύο θέματα, που έθεσε με την επιστολή της προς την Πρόεδρο της Βουλής η κ. Παπαρήγα.

Πράγματι το Υπουργείο Παιδείας προετοιμάζει εδώ και καιρό, από τον περασμένο Οκτώβριο, την αναμόρφωση του νόμου-πλαισίου για τα Α.Ε.Ι.. Η επεξεργασία των σχετικών νέων ρυθμίσεων βρίσκεται ήδη σε προχωρημένο στάδιο. Επιζητήσαμε στο διάστημα που πέρασε -και συνεχίζουμε να επιζητούμε- κάθε γόνιμη άποψη και ιδέα. Ήμασταν και είμαστε ανοικτοί στο διάλογο, διάλογο ουσίας, διάλογο για να αλλάξουμε τα πράγματα, για να κάνουμε βήματα προς τα μπρος, για να μπορέσουν

τα πανεπιστήμιά μας να ανταποκριθούν στην πρόκληση της κοινωνίας της γνώσης.

Χρειάζονται για το σκοπό αυτό στοχευμένες μεταρρυθμίσεις. Χρειάζεται να αποκτήσουν τα Α.Ε.Ι. πραγματική αυτονομία, ευέλικτη διοικητική αυτοτέλεια, αποτελεσματική οικονομική διαχείριση, αλλά και δυνατότητες προσέλκυσης ιδιωτικών κεφαλαίων. Χρειάζεται να υιοθετούν προγράμματα στρατηγικού σχεδιασμού και διαδικασίες, μέσα από τις οποίες, αφ' ενός, να εντοπίζονται και να αντιμετωπίζονται υπαρκτές αδυναμίες και αφ' ετέρου να προάγεται η άμιλλα, ο ανταγωνισμός, η ποιότητα, η προσφορά. Χρειάζεται να συνδέσουν τη λειτουργία τους με το μέλλον των αποφοίτων τους, να ενισχύσουν την έρευνα και την καινοτομία, αναπτύσσοντας συνεργασίες με ερευνητικά κέντρα, πανεπιστήμια του εξωτερικού και με επιχειρήσεις, να δώσουν έμφαση στην κινητικότητα των φοιτητών και των καθηγητών στον ευρωπαϊκό χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης.

Με αυτούς τους φιλόδοξους στόχους, με συνέπεια στο κυβερνητικό μας πρόγραμμα, με τη συμβολή του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, με αξιοποίηση του πορίσματος της επιτροπής εμπειρογνομόνων, αλλά και των απόψεων που αναπτύχθηκαν στη Σύνοδο των Πρυτάνεων, με ευρύτατο διάλογο ανάμεσα στο Υπουργείο Παιδείας και την πανεπιστημιακή κοινότητα προχωρούμε στο επόμενο βήμα. Προετοιμάζουμε την τροποποίηση του νόμου-πλαισίου για τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα.

Για τον ίδιο σκοπό, συναντήθηκαν και ο ίδιος μόλις πρόσφατα, πριν από λίγες ημέρες, με τους πρυτάνεις και πρέπει να σας πω ότι είχαμε μία πολύ γόνιμη συζήτηση, ποιότητας και ουσίας, για το μέλλον των πανεπιστημίων μας. Βασικοί άξονες της μεταρρύθμισης που προτείνουμε, είναι: Πρώτον, η ενίσχυση της συνταγματικά κατοχυρωμένης αυτοδιοίκησης των Α.Ε.Ι. με την κατάρτιση οργανισμών και εσωτερικών κανονισμών λειτουργίας.

Δεύτερον, η καθιέρωση τετραετούς ακαδημαϊκού αναπτυξιακού προγραμματισμού για την επίτευξη των στόχων και την ανταπόκριση στην αποστολή τους.

Τρίτον, η καθιέρωση του θεσμού του Συνηγόρου των Α.Ε.Ι., τα καθήκοντα του οποίου θα ασκούνται από τον Συνήγορο του Πολίτη.

Τέταρτον, η προώθηση μέτρων για τη διαφάνεια και τη δημοσιότητα και η συγκρότηση επιτροπής δεοντολογίας σε κάθε ίδρυμα.

Πέμπτον, η κωδικοποίηση του νομοθετικού πλαισίου για τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις, τα καθήκοντα των μελών του διδακτικού προσωπικού.

Έκτον, η κατάργηση του μοναδικού διανεμόμενου συγγράμματος για κάθε μάθημα και η καθιέρωση ειδικής κάρτας που δίνει τη δυνατότητα επιλογής από συγκεκριμένο κατάλογο συγγραμμάτων.

Έβδομον, ο ορισμός ανώτατου χρονικού ορίου για τις προπτυχιακές σπουδές και η εισαγωγή εγγυήσεων αδιάβλητης εξέτασης.

Όγδοον, η διασφάλιση ουσιαστικού σεβασμού στο πανεπιστημιακό άσυλο, που δεν μπορεί ούτε να θίγει την ελευθερία ούτε να υποθάλπει εγκληματικές ενέργειες, καταστροφικές δράσεις ή βίαιες επιθέσεις εναντίον διδασκόντων και διδασκόμενων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Στόχος του νομοσχεδίου είναι η αναβάθμιση του επιπέδου σπουδών, η προώθηση της έρευνας και της καινοτομίας, η προσήλωση της ανώτατης εκπαίδευσης στις αρχές της βιώσιμης ανάπτυξης και της κοινωνικής συνοχής, η εφαρμογή κανόνων διαφάνειας, η σύνδεση των ακαδημαϊκών ελευθεριών με το σεβασμό στις ανθρωπίνες αξίες. Στόχος είναι η ενίσχυση της δυνατότητας που έχει η ανώτατη εκπαίδευση να συμβάλλει στη δημιουργία νέων και καλύτερα αμειβόμενων θέσεων εργασίας, να συμβάλλει στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, να συμβάλλει στη βελτίωση της ποιότητας ζωής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο δεύτερο από τα θέματα που θίγει η Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος, στην πρότασή μας, δηλαδή, για τη μεταρρύθμιση του άρθρου 16 του Συντάγματος. Οι θέσεις μας στο

θέμα αυτό είναι γνωστές εδώ και πολλά χρόνια. Μάλιστα, θέλω να υπογραμμίσω ότι η υιοθέτησή τους από τη σημερινή ηγεσία του Π.Α.Σ.Ο.Κ είναι θετική εξέλιξη. Είναι κρίμα, βέβαια, που χάθηκε η ευκαιρία της Αναθεώρησης του 2001. Έστω και τώρα όμως, είναι σημαντικό να προχωρήσουμε με την πιο πλατιά συναίνεση.

Πρώτα απ' όλα, εισηγούμαστε να θεθεί ως προμετωπίδα στο άρθρο αυτό η σύγκλιση της παιδείας με τον ελληνικό και, κατ' επέκταση, με τον ευρωπαϊκό πολιτισμό. Άλλωστε, πιστεύω ότι όλοι συμφωνούμε ότι ο πολιτισμός είναι το πιο σπουδαίο κεφάλαιο της πατρίδας μας. Λειτουργεί ως γέφυρα διεθνούς συνεργασίας, ως δύναμη ειρήνης, είναι μοχλός για την ανάπτυξη και την εξέλιξη της χώρας μας στον 21ο αιώνα, είναι έμπνευση, είναι αισιοδοξία, δύναμη, είναι αυτοπεποίθηση, συνεκτικός ιστός της κοινωνίας, εφόδιο ποιότητας στη ζωή. Όλα αυτά αναδεικνύουν ένα κοινό χρέος. Το χρέος να μετουσιώσουμε τον πολιτισμό μας σε καθημερινή πράξη, να δώσουμε έμφαση στην παραγωγή πολιτισμού, να δώσουμε προτεραιότητα στην παραγωγή παιδείας. Αυτό είναι το πρώτο στοιχείο, με το οποίο θέλουμε να εμπλουτίσουμε το άρθρο 16 του Συντάγματος.

Κεντρική μας επιδίωξη είναι η απελευθέρωση της δύναμης της παιδείας. Πρότασή μας είναι να κατοχυρωθεί ρητά, όπως είχαμε προτείνει ήδη από το 1997, η δυνατότητα ίδρυσης και λειτουργίας Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων μη κρατικού, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Τι σημαίνει αυτό; Πρώτον, να διευκρινιστεί ότι είναι δυνατή – πάντοτε κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις – η δημιουργία μη δημόσιων φορέων ανώτατης εκπαίδευσης.

Δεύτερον, να οριοθετηθεί η έννοια της ανώτατης εκπαίδευσης με τρόπο που εγγυάται την ορθολογική της ανάπτυξη, αλλά και την επιτυχή ανταπόκρισή της στις απαιτήσεις του ευρωπαϊκού και γενικότερα του διεθνούς εκπαιδευτικού περιβάλλοντος.

Τρίτον, να υπογραμμίζεται με τρόπο απόλυτα σαφή, ότι η παιδεία παραμένει δημόσιο αγαθό και ότι η παροχή της από μη δημόσιους φορείς, γίνεται μόνο κάτω από την αυστηρή εποπτεία του κράτους.

Τέταρτον, να προβλέπεται ρητά ότι τα προσόντα των διδασκόντων στα μη κρατικά ιδρύματα θα είναι αντίστοιχα με εκείνα των διδασκόντων στα κρατικά ιδρύματα και να κατοχυρώνεται η αξιολόγηση όλων.

Πέμπτον, να υπογραμμίζεται ρητά η υποχρέωση διασφάλισης υψηλής ποιότητας υπηρεσιών, σε όλο το φάσμα της ανώτατης εκπαίδευσης και να αναδεικνύεται με σαφήνεια η σημασία που αποδίδει η πολιτεία στο στόχο αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η στασιμότητα, η αδράνεια, η συντήρηση, ο συμβιβασμός με καταστάσεις και φαινόμενα που κρατούν καθηλωμένη την κοινωνία, δεν μπορεί να συνεχίζεται. Είναι χρέος όλων μας να συνεχίσουμε τον κύκλο των αλλαγών και των μεταρρυθμίσεων σε όλους τους τομείς. Στην οικονομία, στο κράτος, στην παιδεία. Αυτό χρειάζεται ο τόπος, αυτό απαιτούν οι πολίτες από την πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι περισσότερο από βέβαιο, ότι οι τομείς και οι μεταρρυθμίσεις στο χώρο της παιδείας μπορούν να δώσουν ώθηση στον τόπο, μπορούν να σηκώσουν τον τόπο μας ακόμη πιο ψηλά. Μπορούν να οπλίσουν την κοινωνία μας, τις νέες, τους νέους, με σύγχρονα και επαρκή εφόδια και για την ατομική προκοπή και για τη συλλογική πρόοδο. Μπορούν να συμβάλουν στο όραμά μας για μία δυναμική, μία πιο δίκαιη κοινωνία.

Η αναβάθμιση της ποιότητας των σπουδών, αλλά και το επίσημο άνοιγμα της πόρτας για την ίδρυση μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών ανώτατων ιδρυμάτων, είναι ζητήματα πολιτικής και κοινωνικής ευθύνης. Οι μεταρρυθμίσεις που προωθούνται και στις δύο περιπτώσεις, αποβλέπουν σε ξεκάθαρους αναπτυξιακούς και κοινωνικούς στόχους.

Πρώτον, στην αναβάθμιση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και την προσαρμογή της στα ευρωπαϊκά και τα διεθνή πρότυπα. Οι πτυχιούχοι μας να αξιοποιούν τη γνώση που αποκτούν, σπουδίζοντας και αν βρεθούν.

Δεύτερον, στην ενίσχυση της έρευνας και της παραγωγής νέας γνώσης, αλλά και τη σύνδεση της παιδείας με την παρα-

γωγική διαδικασία και την αγορά εργασίας. Οι πτυχιούχοι μας, με άλλα λόγια, να βρίσκουν δουλειά στο χώρο που επιλέγουν, αντί να βάζουν τα πτυχία τους στο ράφι.

Τρίτον, στο δραστικό περιορισμό της παραπαιδείας. Οι οικογένειες των μαθητών του λυκείου να μην επιβαρύνονται με το σημερινό τεράστιο κόστος.

Τέταρτον, στη συγκράτηση της μετανάστευσης φοιτητών. Η Ελλάδα να εισάγει αντί να εξαγει φοιτητές.

Πέμπτον, στη διευκόλυνση της πρόσβασης όλων στην ανώτατη εκπαίδευση. Οι νέες και οι νέοι να έχουν περισσότερες εκπαιδευτικές επιλογές.

Έκτον, στην αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού της χώρας και τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης σε τομείς έντασης γνώσης.

Έβδομον, στην προώθηση του κοινού μας στόχου να γίνει η Ελλάδα κέντρο παιδείας και πολιτισμού στην ευρύτερη περιοχή.

Όγδοο, στην έγκυρη και οργανωμένη εναρμόνιση της χώρας με τις πολιτικές και τις στάσεις που αναπτύσσονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ελλάδα να περάσει στην πρωτοπορία. Έχουμε τις δυνατότητες, έχουμε τις ικανότητες, έχουμε και την πολιτική βούληση γι' αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα δεν περιμένουν. Η κοινωνία απαιτεί λύσεις. Οι πολίτες αξιώνουν στάση ευθύνης, θέσεις, προτάσεις, πολιτικές. Και αυτό μας αφορά όλους, όλους τους κοινωνικούς εταίρους: Την Κυβέρνηση, τα κόμματα, την πανεπιστημιακή κοινότητα, τους νέους της χώρας μας. Η κοινωνία απαιτεί συνεννόηση, συνεργασία, σύνθεση απόψεων.

Αυτή είναι η πολιτική μας επιλογή, αυτή είναι η βούλησή μας. Να βγούμε δυνατά στη νέα ευρωπαϊκή και διεθνή πραγματικότητα. Να επενδύσουμε στη δύναμη που δίνουν οι δεξιότητες και η γνώση, η παιδεία και ο πολιτισμός. Να προχωρήσουμε με εμπιστοσύνη προς τους νέους -στο ανθρώπινο κεφάλαιο του τόπου μας- με σιγουριά, με αισιοδοξία για το αύριο.

Το εκπαιδευτικό σύστημα για την Ελλάδα του μέλλοντος, δεν μπορεί να είναι στατικό και ξεπερασμένο από τη διαρκή παραγωγή καινοουργιών γνωστικών δεδομένων. Δεν μπορεί να είναι εσωστρεφές, απομονωμένο από όλα συμβαίνουν στο διεθνή χώρο. Δεν μπορεί να παραμένει αδιάφορο στην κοινή διαπίστωση ότι παράγει άνεργους πτυχιούχους. Το εκπαιδευτικό σύστημα οφείλει να παρέχει υψηλού επιπέδου μόρφωση σε όλους τους νέους, να διασφαλίζει διαρκή προσαρμογή στο συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον γνώσεων και τεχνολογιών. Να έχει δυναμική, να έχει κύρος, να έχει όραμα. Να λειτουργεί, ως ατμομηχανή, για την ανάπτυξη, να λειτουργεί ως μοχλός για την πιο δίκαιη αναδιανομή του εισοδήματος.

Να διαπλάθει πολίτες ελεύθερους και υπεύθυνους, πολίτες με κοινωνικότητα, με ερευνητικό πνεύμα, με δημιουργικότητα, με επαρκή εφόδια για την πρόδοό τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτός είναι ο τελικός μας στόχος, η ανάπτυξη, η πρόοδος, η ευημερία, η καλύτερη ζωή για όλους τους πολίτες. Αυτόν το δρόμο επιλέγουμε, δρόμο ανοικτό για όλους και για όλες, δρόμο που περνά όμως μέσα από ένα υψηλής ποιότητας σύστημα παιδείας. Αυτός είναι ο στόχος των αλλαγών, των μεταρρυθμίσεων που προωθούμε και γι' αυτόν το σκοπό εργαζόμαστε, με τη θέληση να πετύχουμε όλοι μαζί να χτίσουμε μια κοινωνία περισσότερων ευκαιριών, περισσότερων δυνατοτήτων, μια πιο συνεκτική κοινωνία, μια πιο δίκαιη κοινωνία. Να χτίσουμε την Ελλάδα που κερδίζει το μέλλον.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας και Γενική Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι αυτονόητο η θλίψη για το χαμό του Κώστα Ηλιάκη και αυτονόητο ότι πρέπει

να στηριχθεί υλικά και ηθικά η οικογένειά του. Αυτονόητο όμως είναι και το ερώτημα: Θα είναι ο τελευταίος;

Δεν θα ήθελα να επεκταθώ αναλυτικά σ' αυτό το μεγάλο πρόβλημα. Αν θέλετε, αξίζει αυτό το ζήτημα, της πορείας των ελληνοτουρκικών σχέσεων και γενικότερα να γίνει αντικείμενο συζήτησης στη Βουλή. Απλώς, θα ήθελα να θέσω ένα από τα ζητήματα που έβαλε στο κέντρο της προσοχής αυτές τις ημέρες το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Βεβαίως είναι γνωστές, υπάρχουν οι ευθύνες της ηγεσίας της Τουρκίας, διαχρονικά. Αμφισβητεί τα κυριαρχικά δικαιώματα της Ελλάδας στο Αιγαίο και ασ μην επεκταθούμε.

Το ερώτημα που απευθύνουμε στον Πρωθυπουργό και στον Πρόεδρο του Π.Α.ΣΟ.Κ., ο οποίος έχει διατελέσει επί πολλά χρόνια Υπουργός των Εξωτερικών, είναι πώς εξηγείται το γεγονός για ένα πρόβλημα διαχρονικό -υπάρχει πάρα πολλά χρόνια- ένα πρόβλημα για το οποίο έχει γίνει πολύ μεγάλη ενημέρωση από όλες τις κυβερνήσεις -και εμείς πιστεύουμε ότι έχει γίνει ενημέρωση- το ΝΑΤΟ να λέει ότι είναι διμερές πρόβλημα, η Ευρωπαϊκή Ένωση να λέει ουσιαστικά τα ίδια και τα ίδια να λέει ο στρατηγικός εταίρος σας, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, διά στόματος του γνωστού Υφυπουργού -αν δεν κάνω λάθος- του State Department; Πώς εξηγείται;

Άρα, λοιπόν, το ζήτημα δεν είναι να βάλε μισαλό η Τουρκία. Πώς θα βάλε μισαλό η Τουρκία αφού είτε έχουν νομιμοποιήσει την αμφισβήτηση κυριαρχικών δικαιωμάτων που κάνει η Τουρκία είτε ορισμένοι λένε «κόψτε το λαιμό σας, εμείς έχουμε γενικότερα στρατηγικά συμφέροντα και δεν πρόκειται να ασχοληθούμε με αυτά ή κατά περίπτωση να ασχολούμαστε».

Κλείνω αυτήν την παρένθεση γιατί νομίζω ότι το θέμα δεν μπορεί να εξαντληθεί έτσι γιατί -από την πλευρά μου- θα είναι κάπως «στο πόδι».

Δεν χρειάζεται σήμερα και πολύ μεγάλη γενναιότητα για να αναγνωρίσουμε ότι η κατάσταση στην παιδεία δεν πάει καλά, ότι υπάρχουν όχι απλώς οξυμένα προβλήματα, υπάρχουν φαινόμενα κρίσης, φαινόμενα σήψης. Δεν θα ήθελα να αναφέρω έναν κατάλογο με αυτά τα ζητήματα. Το Υπουργείο Παιδείας, το τελευταίο διάστημα, προβάλλει ορισμένα, παραδείγματος χάρι τα παιδιά που μπαίνουν στα πανεπιστήμια με βαθμολογία κάτω από τη βάση -και αυτό έχει αυξηθεί- τους αιώνιους φοιτητές, άλλες ανεξέλεγκτες καταστάσεις στα πανεπιστήμια, γραφειοκρατία κ.λπ.. Δηλαδή, προβάλλονται επιλεκτικά ορισμένα υπαρκτά προβλήματα, χωρίς βεβαίως εδώ και χρόνια να υπάρχει καμία σοβαρή μελέτη σοφών ή μη σοφών -δεν ξέρω- που να βαθαίνει σ' αυτά τα πράγματα. Παραδείγματος χάρι οι αιώνιοι φοιτητές τι εκφράζουν; Πόσοι είναι αυτοί και τι εκφράζουν; Παιδιά που δεν μπορούσαν για οικονομικούς λόγους να συνεχίσουν; Παιδιά, ενδεχομένως, κακομαθημένα από τις οικογένειές τους; Παιδιά που κάτω απ' όλη αυτήν την αγοραιοποίηση των πάντων διάλεξαν να ακολουθήσουν κάποιες σχολές, κάποιες επαγγέλματα, κάποιες σπουδές που δεν τους συγκίνησαν στην πορεία ή δεν είχαν και τα εφόδια, αφού μπαίνουν και με βαθμολογία κάτω από τη βάση;

Εδώ τώρα πάρα πολλά παιδιά ωθούνται στη διοίκηση επιχειρήσεων, λείν, πιστεύοντας ότι θα γίνουν διευθυντές επιχειρήσεων, ενώ ξέρουμε ποιοι γίνονται διευθυντές επιχειρήσεων στο marketing, την πληροφορική, όλων των βαθμίδων. Αφήστε τον τραγέλαφο των επαγγελματικών δικαιωμάτων μεταξύ σχολών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και των Τ.Ε.Ι., για παράδειγμα. Είναι υπαρκτά προβλήματα. Πάντως μελέτη σοβαρή που να λέει «αυτό και αυτό και αυτό» πέρα από κομματικές κρίσεις και τοποθετήσεις δεν υπάρχει. Παρ' όλα αυτά χρησιμοποιούνται αυτά τα προβλήματα για να επέλθουν αλλαγές.

Να συμφωνήσουμε. Χρειάζονται μεγάλες αλλαγές, μεγάλες τομές και μεταρρυθμίσεις. Δεν πάει άλλο. Ούτε εμείς υπερσπιζόμαστε αυτό το σύστημα παιδείας που υπάρχει. Όχι μόνο για τους εξωτερικούς λόγους και για τα φαινόμενα, αλλά πολύ βαθύτερα.

Ζητήσαμε αυτή τη συζήτηση προ ημερήσιας διάταξης και μάλιστα σε μια περίοδο που γίνονται κινητοποιήσεις φοιτητών και διδασκόντων πριν έρθει το σχέδιο νόμου. Να το πούμε καθαρά, είναι αργά τότε, μέσα σε λίγες μέρες θα ψηφιστεί. Και

τη ζητήσαμε γιατί θέλουμε όλα τα κόμματα να τοποθετηθούν. Και πιστεύω αυτό δεν είναι κακό. Και εμείς να χρεωθούμε την τοποθέτησή μας στη Βουλή για τους χοντρούς άξονες. Όταν έρθει το νομοσχέδιο βλέπουμε και τις λεπτομέρειες. Και ακριβώς ξέρουμε αυτό το νομοσχέδιο θα περάσει και θα γίνει νόμος διότι τη φιλοσοφία του την υποστηρίζει και το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Τη φιλοσοφία του, τον άξονα, γιατί κάποιες διαφορές είτε θα υπάρχουν είτε και θα εφευρεθούν για να συντηρηθεί ο δικομ-ματισμός.

Επομένως, ναι, αλλαγές χρειάζονται. Όμως ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης μίλησε για αλλαγές και έφερε ορισμένα επιχειρήματα και ανέδειξε τους άξονες και τις κατευθύνσεις που πρέπει να υπάρξουν. Να μου επιτραπεί να πω ότι τα ίδια επιχειρήματα που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση και όχι μόνο, για να αλλάξει και να ανατρέψει τις εργασιακές σχέσεις για το 0,77 ευρώ την ημέρα, για τις ιδιωτικοποιήσεις, για τον αναπτυξιακό και φορολογικό νόμο, τα ίδια επιχειρήματα τα οποία φέρνει για τη διευκόλυνση της λειτουργίας των νόμων της αγοράς, τα ίδια επιχειρήματα σήμερα φέρνει για την αναγκαιότητα μεταρρυθμίσεων και αλλαγών στην παιδεία.

Εμείς, λοιπόν, λέμε καθαρά ότι αυτό το σχέδιο νόμου που θα έρθει ανεξάρτητα από το ποιες θα είναι οι λεπτομέρειες του θα επιφέρει αντιδραστικές αλλαγές που δεν θα πλήξουν μόνο το χώρο της παιδείας. Πλήττουν γενικότερα το λαό. Στόχος είναι η εκπαίδευση πιο ανοιχτά, πιο δυναμικά και πιο αποτελεσματικά να δουλέψει με τις επιχειρήσεις και για τις επιχειρήσεις. Σε βάρος των πραγματικών και σύγχρονων μορφωτικών και υλικών αναγκών της κοινωνικής πλειοψηφίας.

Θα το πούμε απλά και λαϊκά. Να πληρώνει κάθε μέρα ακριβότερα ο λαός μας για μια εκπαίδευση που ολοένα και περισσότερο θα απομακρύνεται από τις προσδοκίες του και θα αντιστρατεύεται τις ανάγκες του. Θα μου πείτε μα δεν πληρώνει σήμερα στα φροντιστήρια; Δεν ξέρω. Μπορεί να αλλάξετε το ταμείο πληρωμής. Μπορεί να φτάσουμε σε ένα σημείο και να καταργηθούν τα φροντιστήρια. Γιατί εδώ που τα λέμε είναι και ελληνική εξαίρεση σε όλη την Ευρώπη. Αντί να πληρώνουν στο ταμείο του φροντιστηρίου θα πληρώνουν στο ταμείο του πανεπιστημίου ή στο ταμείο του σχολείου. Ή ακόμα στο ταμείο του δήμου αν γίνει αυτό που λέει ο Πρόεδρος του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ότι πρέπει, δηλαδή, να περάσουν τα σχολεία και να γίνουν επιχειρήσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Επομένως, βεβαίως, να μην πληρώνει. Εντελώς δωρεάν.

Αυτό είναι το νόημα της επερχόμενης κατάργησης του άρθρου 16 του Συντάγματος και του νέου πλαισίου για τα Α.Ε.Ι. που έρχονται να επιβάλουν στα δημόσια πανεπιστήμια -εμείς δεν λέμε ότι θα αλλάξει ο τίτλος και η ομπρέλα- να λειτουργούν όπως και τα ιδιωτικά ψευτοπανεπιστήμια: με δίδακτρα, φτηνές μορφές διδασκαλίας, χαμηλό επίπεδο σπουδών για τους πολλούς και ιδιώτες μεγαλοεπιχειρηματίες να αλωνίζουν καθορίζοντας τους στόχους και υπαγορεύοντας τα αποτελέσματα της επιστήμης και το περιεχόμενο της εκπαίδευσης με βάση το συμφέρον τους.

Αυτό είναι το νόημα των συμπτύξεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα με τις οποίες η κατασκευή των σχολείων ανατίθεται στους ιδιώτες με υπερδιπλάσιο αντίτιμο απ' ό,τι κοστίζει ή κόστιζε μέχρι τώρα στον Οργανισμό Σχολικών Κτηρίων. Και βεβαίως εδώ πάλι θα γίνεται κερδοσκοπία όπως γίνεται και με τη λαϊκή στέγη ή με τη στέγη γενικά. Να φορτώσουν με νέα χαράτσια τη λαϊκή οικογένεια μέσα από τη δημοτική φορολογία.

Και από πάνω να έχουν το δικαίωμα οι κατασκευαστές να ασκούν μακροχρόνια χρήση των σχολικών χώρων και να αναπτύξουν μέσα στους σχολικούς χώρους αυτούς εμπορική δραστηριότητα, την ίδια στιγμή που θα απαγορεύεται η δραστηριότητα κοινωνικών φορέων, εκπαιδευτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων κ.λπ.. Αυτό είναι το νόημα των ευρωπαϊκών προγραμμάτων της ευέλικτης ζώνης μαθημάτων, των νέων βιβλίων του δημοτικού και του γυμνασίου που υποκαθιστούν την όποια μόρφωση και γνώση με χρηστικές δεξιότητες και γνώσεις, υποταγή στην παντοκρατορία της αγοράς και τις κάλπικες αξίες της επιχειρηματικότητας και για να ετοιμαστούν, βεβαίως, οι αυριανοί

βολικοί απασχολήσιμοι.

Μου έλεγαν κάποιοι εκπαιδευτικοί, που βεβαίως μελέτησαν από το internet, τα νέα εγχειρίδια που θα έλθουν στο δημοτικό ότι πολύ φοβούνται ότι θα μειωθούν οι ώρες της λογοτεχνίας στην ελληνική γλώσσα υπέρ άλλων μαθημάτων γνώσης όπως π.χ. της γνώσης των e-mail.

Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου τυχαίο ότι αυτήν τη στιγμή σφοδρή επίθεση κατά του εκπαιδευτικού συστήματος κάνει και ο Σ.Ε.Β.. Και μάλιστα ο νέος πρόεδρος έβαλε ως εξής τα ζητήματα: Ο εκσυγχρονισμός της παιδείας μαζί με τις προσαρμογές στις απαιτήσεις του περιβάλλοντος, δηλαδή, της αγοράς είναι ένας από τους καθοριστικότερους όρους για την ανταγωνιστική ανασυγκρότηση. Δηλαδή, τα πράγματα είναι καθαρά.

Με την ευκαιρία αυτή ρωτάμε: Ποια αυτοδιοίκηση και ποια αυτοτέλεια των πανεπιστημίων θα υπάρξει, από τη στιγμή μάλιστα που ελέω της Βουλής όταν θα περάσει το σχέδιο νόμου -μακάρι να καταψηφιστεί- τα πανεπιστήμια θα είναι ενταγμένα στον ανταγωνισμό των επιχειρήσεων;

Το μεγάλο κεφάλαιο δεν θέλει απλά τη σύνδεση της εκπαίδευσης με την παραγωγή, γιατί αυτό πάντοτε το ήθελε και γινόταν. Επιδιώκει η εκπαίδευση να αποτελεί ένα εξάρτημα των ευκαιριακών αναγκών του που να τρέχει πίσω απ' αυτές και να προσαρμόζεται πάνω τους, σε πλήρη αντίθεση με την ανάγκη η παιδεία να παρέχει στον άνθρωπο το γενικό υπόβαθρο -στην πορεία βεβαίως και μια ειδικέυση σ' ένα συγκεκριμένο επάγγελμα- για να κατανοεί μέσα απ' αυτό την οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα στην ενότητά της, ανεξάρτητα στο κάτω κάτω των πολιτικών πεποιθήσεων, αλλά τουλάχιστον θα υπάρχει ενότητα οικονομικής και κοινωνικής πραγματικότητας αντικειμενικά.

Πρωθείται κατά τη γνώμη μας -και αυτό μας ανησυχεί πολύ- πέρα από την ταξικότητα της παιδείας σε σχέση με το κόστος και με το ρόλο των επιχειρηματιών, ο ακρωτηριασμός της επιστήμης, της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και των αποφοίτων της σε μια περίοδο που η διεύρυνση και η ανάπτυξη τους φαντάζει αναγκαία και δυνατή όσο ποτέ.

Δεν είναι δυνατόν και φυσιολογικό σε μια εποχή, που κατά τα λεγόμενά σας, η επιστήμη και η τεχνολογία τρέχουν με ταχύτητα φωτός -και λέμε εμείς στα χέρια των λίγων συγκεντρώνονται και συσσωρεύονται αμύθητα πλούτη, υπάρχουν δηλαδή όλες οι υλικές προϋποθέσεις να ζουν όλοι οι άνθρωποι καλύτερα, να δουλεύουν λιγότερο και να απολαμβάνουν περισσότερα αγαθά- εμείς να συμφιλωθούμε, η πανεπιστημιακή μόρφωση να μειώνεται από τα τέσσερα και πέντε χρόνια στα τρία και να προσφέρεται επί πληρωμή είτε στα φροντιστήρια είτε μέσα στα πανεπιστήμια και οι κάτοχοι της να μαστίζονται από την ανεργία, διότι η ανεργία δεν πρόκειται να κτυπηθεί με την αλλαγή στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Σχετικά με τον πυρήνα του ζητήματος αυτοτέλεια, αυτοδιοίκηση, από τη στιγμή που τα πανεπιστήμια θα λειτουργούν με τις επιχειρήσεις για τις επιχειρήσεις δεν υπάρχει καμιά μορφή αυτοδιοίκησης. Μπορεί να απαλλαγούν από γραφειοκρατικές λεπτομέρειες -και απορεί κανείς πώς συντηρήθηκαν τόσα χρόνια- αλλά στην πραγματικότητα τα πανεπιστήμια θα είναι ακόμα περισσότερο εξαρτημένα.

Άλλωστε η Κομισιόν το λέει καθαρά στο κείμενό της «διδασκαλία και μάθηση προς την κοινωνία της γνώσης». Και διευκρινίζει. «Η εμπειρία δείχνει πως τα πιο αποκεντρωμένα εκπαιδευτικά συστήματα είναι ταυτόχρονα και τα πιο ευέλικτα, αυτά που προσαρμόζονται πιο γρήγορα και επιτρέπουν να αναπτυχθούν νέες μορφές συμπτύξεων και συνεργασιών, δηλαδή με τις επιχειρήσεις». Εδώ ακριβώς βρίσκεται η ριζική μας εναντίωση.

Η αυτοτέλεια και η αυτοδιοίκηση σαφώς σημαίνει επίσης αποδέσμευση του κράτους μερική -και στην πορεία μπορεί να είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό- από την υποχρέωσή του να χρηματοδοτεί τη λειτουργία του κάθε Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. και αυτό θα το κάνει ακριβώς για να πέσουν στην αγκαλιά των διάφορων χορηγών και χρηματοδοτών. Σημαίνει ότι το κάθε πανεπιστήμιο θα πρέπει να μάθει σαν επιχείρηση, να επιζητά με θεμιτά και αθέμιτα μέσα το κέρδος, να βγαίνει στην αγορά, να διαφημίζει την

πραμάρτια του, τα ανταγωνιστικά του πλεονεκτήματα, όπως λέγεται και να ψάχνει για συνεργασίες με επιχειρήσεις και άλλους οργανισμούς, το NATO, κρατικές επιχειρήσεις, την Ευρωπαϊκή Ένωση κ.λπ., για να προσελκύσει πόρους. Και γι' αυτό ακριβώς προβλέπονται και οι μάντζερς. Όσο καλύτερα και αποτελεσματικότερα εξυπηρετεί τα συμφέροντα των επιχειρηματιών, τόσο βεβαίως θα έχει και το πανεπιστήμιο χορηγίες.

Και εδώ μπαίνει ένα ζήτημα. Τι κοινωνικό και επιστημονικό κύρος έχει εκείνη η έρευνα η οποία πραγματοποιείται από τα πανεπιστήμια κατά παραγγελία των επιχειρηματιών σε συνθήκες μάλιστα που ένας επιχειρηματίας ανταγωνίζεται τον άλλο σκληρά σε συνθήκες που ο ένας βγάζει τα άπλυτα του άλλου για να καλύψει τα δικά του. Δηλαδή τι κύρος θα έχουν αυτές οι έρευνες.

Εγώ σας λέγω να γίνουν από τους καλύτερους επιστήμονες. Θα είναι όμως κατά παραγγελία. Θα μου πείτε, θα βρεθούν επιστήμονες που θα προσφέρουν τη γνώση τους στην υπηρεσία του κέρδους; Ε, καλά τώρα, αυτό έχει γίνει προ πολλού μέσω του διαφθορείου των κοινοτικών κονδυλίων. Έχει γίνει προ πολλού και μέσα στα πανεπιστήμια. Δυστυχώς, και θα υπάρξουν. Εξάλλου όταν το ψάρι βρωμάει από το κεφάλι θα πάει και στην ουρά, πολύ περισσότερο που ένα τμήμα των υπηρετών του πανεπιστημίου δεν είναι και οι κατώτερες βαθμίδες της κοινωνίας. Έχουν ανέβει πολύ πιο ψηλά. Εν πάση περιπτώσει θα υπάρχουν και άνθρωποι οι οποίοι θα αντισταθούν. Ε, αυτοί θα περιθωριοποιηθούν. Και υπάρχουν και θα υπάρξουν στην πορεία.

Το μεγαλύτερο μέρος της κρατικής χρηματοδότησης θα συγκεντρώνεται επίσης στα ιδρύματα που έχουν τις περισσότερες διαισθητικές με τις επιχειρήσεις. Αυτό το τετραετές συμβόλαιο που λέει ο Πρωθυπουργός, έτσι θα είναι. Όποιος έχει καλύτερες σχέσεις με περισσότερες επιχειρήσεις θα πάρει και τα περισσότερα χρήματα. Με λίγα λόγια δηλαδή, το μόνο ή σχεδόν μόνο είδος έρευνας που θα ανθεί στα πανεπιστήμια θα είναι η κατά παραγγελία έρευνα, κάτι που ξαναλέω, ήδη γίνεται αλλά τα πράγματα θα εξελιχθούν πολύ χειρότερα.

Τώρα, το τι σημαίνει κατά παραγγελία έρευνα, νομίζω ότι όλοι το ξέρουμε. Και μην κάνουμε τους αθώους. Από τα κινητά τηλέφωνα. Δεν υπάρχει έρευνα που μπορείς να έχεις τυφλή εμπιστοσύνη σ' αυτή, όταν γίνεται κατά παραγγελία των επιχειρήσεων. Έτσι θα γίνουν χωρίς καμία ηθική αναστολή. Από τη στιγμή μάλιστα που θα εξαρτάται και ο βιοπορισμός τους, θα επιστρατεύουν όλη την ευφυΐα και τη δημιουργικότητα των καθηγητών και των φοιτητών για να εφεύρουν ακόμα και πολεμικά όπλα. Αλλά το κυριότερο είναι ότι θα εκπονούν έρευνες για την κερδοφορία είτε ακόμα έρευνες και μελέτες για τη χειραγώγηση και παραπλάνηση της κοινής γνώμης. Ίσως τότε δεν θα χρειάζονται οι διάφορες εταιρείες δημοσκοπήσεων. Τα ίδια τα πανεπιστήμια ως επιστημονικά ιδρύματα θα κάνουν τις δημοσκοπήσεις. Θα βγαίνει παραδείγματος χάρι μια έρευνα από ένα πανεπιστήμιο που θα λέει ότι το τάδε κινητό με βάση έρευνα του πανεπιστημίου δεν έχει πρόβλημα, δεν έχει επιπτώσεις στην υγεία μας. Το άλλο πανεπιστήμιο θα βγαίνει υπέρ του άλλου κινητού. Αυτά θα γίνονται.

Δεν λέμε και τίποτε σπουδαία και έξυπνα πράγματα. Αυτά γίνονται ήδη. Απλώς θα επεκταθούν, θα γενικευτούν και θα έχουν βέβαια και τη νομιμοποίηση.

Στο πλαίσιο αυτής της επιχειρηματικής λειτουργίας των πανεπιστημίων, μια σειρά επιστημονικοί τομείς σχετικοί κυρίως με τις θεμελιώδεις επιστήμες, όπως Μαθηματικά, Φυσική, Χημεία κ.λπ., επειδή δεν οδηγούν ή όταν στην γενικότητά τους δεν οδηγούν σε άμεσες εφαρμογές και πάρα πολλές απ' αυτές δεν οδηγούν σε άμεσες εφαρμογές, άρα δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο άμεσα επιχειρηματικού ενδιαφέροντος, θα περιθωριοποιούνται αυτές οι επιστήμες παραχωρώντας τη θέση τους στις αγοραίες ειδικότητες του μάρκετινγκ, του μάντζερντ, των δημοσίων σχέσεων.

Και μάλιστα η πρόταση που έκανε ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., να υπάρχει έδρα των χορηγών, θα είναι σε βάρος γενικότερα της επιστήμης και σε βάρος της επιστημονικής έρευνας, που μπορεί να μη φέρνει άμεσα αποτελέσματα, αλλά μπορεί να

φέρνει σε δέκα και δεκαπέντε χρόνια και μάλιστα σε θέματα που είναι καίρια για την ανθρώπινη ζωή, για την ποιότητα κ.λπ.. Δεν ξέρω σε πόσα χρόνια θα μπορέσουμε να βρούμε το φάρμακο για τον καρκίνο ή για το AIDS. Μπορεί να χρειαστεί δέκα ή δεκαπέντε ή είκοσι χρόνια έρευνας. Όταν, όμως, η έρευνα γίνεται με στόχο την παραγωγή ενός αγαθού –εντός ή εκτός εισαγωγικών– για το κέρδος θα προηγείται αυτή η έρευνα έναντι της άλλης έρευνας, η οποία θα έχει κόστος, χωρίς όμως να υπηρετεί άμεσα το εμπόριο.

Και ποιος θα μας κατοχυρώσει; Τουλάχιστον μέχρι τώρα τυπικά –και έχουν εκχωρηθεί εδώ και χρόνια αυτά τα δικαιώματα– θα μπορούσε το κίνημα με την πάλη του να επιβάλει και μ' έναν καλύτερο συσχετισμό να διοχετεύουν τα πανεπιστήμια είτε την κρατική επιχορήγηση είτε την κοινοτική, στο βαθμό που υπάρχει, για θέματα γενικότερης και καθολικής σημασίας.

Μια σειρά από πανεπιστημιακά ιδρύματα βιάζονται ήδη να προσαρμοστούν σε αυτήν τη νέα κατάσταση, όπως το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, αφού τα παιδαγωγικά, φιλοσοφικά και θετικά τμήματα που σήμερα διαθέτει δεν φέρνουν χρήμα. Ήδη αρχίζουν τα πανεπιστήμια να είναι έτοιμα, για να μπουν στην καινούργια αγορά. Ο καθένας μπορεί να καταλάβει ότι αυτή η πολιτική αναιρεί ολοσχερώς τον κοινωνικό ρόλο της επιστήμης και αντιστρατεύεται την ίδια την επιστημονική και κοινωνική εξέλιξη.

Ακούσαμε ότι μέσω του καινούργιου συστήματος θα υπάρχει διαφάνεια στα πανεπιστήμια, επειδή θα δημοσιεύονται οι προϋπολογισμοί τους. Καλά, όλοι οι προϋπολογισμοί των εταιρειών δημοσιεύονται. Τα «πόθεν έσχες» των Βουλευτών δημοσιεύονται. Και τι έγινε λοιπόν; Δηλαδή, θα μπορεί ο ελληνικός λαός με τις οργανώσεις του να ελέγχει τη σχέση του τάδε επιχειρηματία με το πανεπιστήμιο, πώς χρησιμοποιήθηκε η έρευνα ή τι έρευνα έγινε για λογαριασμό του NATO; Αυτά είναι αστεία πράγματα. Ισολογισμούς θα βλέπουμε. Τίποτα παραπάνω. Ο λαός θα πληρώνει για την έρευνα και η έρευνα θα αξιοποιείται από άλλους.

Θα ήθελα να σταθώ πάλι σ' αυτό το ζήτημα, στην πρόταση που έγινε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την ίδρυση τμημάτων και εδρών που θα αναλάβουν οι επιχειρήσεις. Εδώ πια αυτές οι συγκεκριμένες έδρες δεν θα έχουν καμία σχέση με κάποια επιστήμη. Θα παρέχουν γνώσεις σκόρπιες και ευκαιριακού χαρακτήρα, προσαρμοσμένες στις τρέχουσες ανάγκες της αγοράς, που σε σύντομο χρόνο θα τις ξεπερνούν και θα τις αχρηστεύουν οι όποιες αλλαγές στα μέσα και στην οργάνωση της παραγωγής. Και θα αχρηστεύεται όχι μόνο η γνώση, θα αχρηστεύεται η εργατική δύναμη. Ταχύρυθμες μαθήσεις τριών χρόνων –γιατί εκεί θα πάμε– θα υπάρχουν στο πανεπιστήμιο και στη Γεωπονική. Ξέρουμε πολύ καλά πως κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η εναρμόνιση των επαγγελματικών προσόντων με τις σπουδές, δηλαδή να εξισωθούν επαγγελματικά οι απόφοιτοι των τριχρόνων bachelor με τους απόφοιτους των τετραχρόνων και των πεντάχρονων σπουδών στην Ελλάδα. Όλα αυτά προς το παρόν δεν προωθούνται, αλλά προετοιμάζεται το έδαφος.

Ο περιορισμός της διάρκειας φοίτησης των φοιτητών δεν γίνεται για να μπει μια τάξη στα πανεπιστήμια και να στριμωχτούν οι φοιτητές να διαβάσουν και να τελειώνουν γρήγορα τις σπουδές τους. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι αυτό φαίνεται ωραίο και ότι κανείς δεν είναι υπέρ των αιώνιων φοιτητών. Αναφέρω σ' αυτούς που με ευθύνη τους είναι αιώνιοι και όχι γι' αυτά τα παιδιά που αναγκάζονται να δουλεύουν ή δεν μπορούν να συνεχίσουν για μια σειρά από λόγους. Μιλάμε για τους αιώνιους χωρίς λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τι σημαίνει αιώνιος; Το λέει η Κυβέρνηση. Τι σημαίνει;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):

Όλο, όμως, αυτό το πρόβλημα, όλο αυτό το σκεπτικό δεν μπαίνει, για να μπει μια τάξη, δυστυχώς. Έρχεται ακριβώς να δείξει το εξής πράγμα:

Τα επόμενα χρόνια θα έχουμε μείωση των δυνατοτήτων των παιδιών να φτάνουν στο πανεπιστήμιο.

Και χρησιμοποιώ τον όρο «αιώνιος», γιατί χρησιμοποιείται.

Χρησιμοποιούμε αυτούς τους όρους, για να ξέρει και ο κόσμος πώς ερμηνεύουμε εμείς αυτούς τους όρους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είναι, όμως, δυσφημιστικοί της νεολαίας που σπουδάζει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Πρώτα-πρώτα αυτοί οι φοιτητές δεν κοστίζουν στην Κυβέρνηση. Σταματάνε τις σπουδές και τέλειωσε. Δεν τους κοστίζει τίποτα. Στο κάτω-κάτω έχει το δικαίωμα ο άλλος να σταματήσει τις σπουδές του. Κοστίζει στον κρατικό προϋπολογισμό ο φοιτητής που δεν τελειώνει τις σπουδές, είναι πολλά χρόνια στο πτυχίο; Δεν της κοστίζει σε τίποτα.

Γιατί, όμως, να μη βάλουμε το ζήτημα πιο ουσιαστικά; Έχουμε φοιτητές που δεν χωρούν στις αίθουσες διδασκαλίας. Υπάρχουν εργαστήρια που δεν επαρκούν για να παρακολουθήσουν όλοι οι φοιτητές τις ασκήσεις τους. Τα συγγράμματα, λόγω έλλειψης κονδυλίων, διανέμονται την παραμονή των εξετάσεων. Για να μην πω ότι από εκεί και πέρα είναι δικαιολογημένη η απογοήτευση των φοιτητών και των οικογενειών τους όταν, αφού πάρουν το πτυχίο, διαπιστώνουν ότι έχουν πάρει ένα πτυχίο για την ανεργία.

Βέβαια, αυτά τα προβλήματα δεν δημιουργήθηκαν τώρα, στα δύομισι χρόνια της Νέας Δημοκρατίας. Είναι διαχρονικά. Και οι ευθύνες βεβαίως είναι ανάλογες και ισότιμες. Βεβαίως, την ευθύνη του νομοσχεδίου την φέρει η Κυβέρνηση.

Όσον αφορά το άσυλο: Κατά τη γνώμη μας είναι πρόσχημα. Υπάρχει ζήτημα. Και ξέρουμε πάρα πολύ καλά και ξέρετε πάρα πολύ καλά, ότι οι φοιτητές και οι φοιτήτριες, οι σπουδαστές και οι σπουδάστριες, που είτε είναι μέλη της κομμουνιστικής νεολαίας είτε συνεργάζονται με την κομμουνιστική νεολαία, έχουν βάλει πλάτες για την υπεράσπιση του ασύλου.

Δεν μπορείτε, λοιπόν, να μας κατηγορήσετε ως αδιαφορούντες για το άσυλο. Έχουμε δώσει εξετάσεις στην περιφρούρηση του ασύλου. Και είχαμε και θύματα σε αυτή την περίπτωση.

Εδώ, όμως, ο στόχος είναι άλλος. Κατ' αρχάς να εξηγήσουμε. Θα περιφρουρήσετε τα πανεπιστήμια από τους γνωστούς αγνώστους. Μα, εδώ δεν μπορείτε να τους ελέγξετε στην πλατεία Ομονοίας, στην πλατεία Συντάγματος, μέσα στην κοινωνία. Θα τους ελέγξετε μέσα στα Πανεπιστήμια;

Να σας πω πώς το αισθανόμαστε εμείς; Μπορεί και να θεωρείτε ότι υπερβάλουμε ή να μας θεωρείτε απόλυτους. Εμείς θεωρούμε ότι θέλετε να περιορίσετε ή και να καταργήσετε το πανεπιστημιακό άσυλο για τους φοιτητές, για το διδακτικό προσωπικό, όσον αφορά ζητήματα συνδικαλιστικής και πολιτικής δράσης. Όπως ο εργοδότης απαγορεύει την απεργία στο εργοστάσιο, απαγορεύει την πολιτική συζήτηση και τη διανομή εντύπων, έτσι κάπως αισθάνεται και η Κυβέρνηση όσον αφορά το θέμα της προστασίας του ασύλου των πανεπιστημίων. Ως εργοδότης.

Με αυτή την έννοια εμείς βεβαίως και δεν πρόκειται αυτό να το δεχθούμε. Εμείς θέλουμε να διαφυλαχθεί η πνευματική ατμόσφαιρα στο πανεπιστήμιο, το επιστημονικό του έργο. Θέλουμε πριν απ' όλα να υπάρχει πραγματική πρόοδος στην επιστήμη, να υπηρετεί την ελεύθερη διακίνηση ιδεών και βεβαίως να είναι και χώρος ελεύθερης συνδικαλιστικής και πολιτικής δράσης.

Κατά τη γνώμη μας το μόνο άσυλο που μπορείτε να διασφαλίσετε μέσα στο πανεπιστήμιο, είναι να κινούνται ελεύθερα οι πιο αντιδραστικές και συντηρητικές ιδέες. Και δεν λέμε ότι αυτό θα γίνεται άμεσα από την Κυβέρνηση, αλλά από τους επιχειρηματίες, οι οποίοι πια νομιμοποιημένοι θα κατέχουν και έδρες μέσα στα πανεπιστήμια.

Γι' αυτό άλλωστε πρώτα οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τώρα της Νέας Δημοκρατίας περιορίζουν ολοένα και περισσότερο τη μονιμότητα στο διδακτικό προσωπικό των πανεπιστημίων - και τώρα γίνεται πρόταση για την κατάργηση της μονιμότητας στη βαθμίδα του Επίκουρου- ενώ παράλληλα αυξάνεται η στρατιά των εξαρτημένων και εξευτελιστικά αμειβομένων συμβασιούχων και των μεταπτυχιακών, που σαν σύγχρονοι δούλοι υποχρεώνονται να βγάζουν αμισθί το μεγαλύτερο μέρος της δουλειάς που γίνεται στα πανεπιστήμια, για να κερδίσει τη δόξα

και το χρήμα το λόμπι των επιχειρηματιών, μεγαλοκαθηγητών που λυμαινόνται τα προγράμματα.

Βεβαίως, η Κυβέρνηση φέρει μεγάλη ευθύνη φέρνοντας το σχέδιο νόμου. Η εκάστοτε Κυβέρνηση. Εμείς, όμως, δεν πρόκειται να χαρίσουμε και την κριτική στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Ε, βέβαια.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): ... όσο κι αν φωνάζει ότι όταν κάνουμε κριτική στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., βοηθάμε τη Νέα Δημοκρατία.

Καλλιέργησε συστηματικά το έδαφος στην κοινή γνώμη, για να γίνουν αποδεκτά αυτά που φέρνει η Νέα Δημοκρατία, να γίνουν αποδεκτά τα μη κρατικά πανεπιστήμια. Σε ένα μέρος της κοινής γνώμης. Δεν λέω στην πλειοψηφία.

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι θα ήθελα να καταθέσω από αυτό το βήμα τους γενικούς άξονες της δικής μας θέσης:

Είμαστε βεβαίως υπέρ του δημόσιου πανεπιστημίου, όχι γενικά και αόριστα και υπέρ της κατάργησης ύπαρξης κάθε μορφής ανοικτού ή συγκαλυμμένου ιδιωτικού πανεπιστημίου και γενικότερα βέβαια κάθε μορφής ιδιωτικού, μικτού, μισοκρατικού, μισοιδιωτικού σχολείου. Είμαστε υπέρ ενός πανεπιστημίου που θα υπηρετεί την επιστημονική και κοινωνική εξέλιξη υπέρ της ενιαίας ανώτατης εκπαίδευσης, δημόσιας και δωρεάν, με ισότιμα ιδρύματα, σχολές, τμήματα στην υπηρεσία βεβαίως των λαϊκών αναγκών, που θα χρηματοδοτείται γενναία από τον κρατικό προϋπολογισμό και θα έχει μοναδικό σκοπό τη συνένωση και τη συνεργασία όλων των διαθέσιμων επιστημονικών δυνάμεων και όχι τον ανταγωνισμό τους.

Είμαστε υπέρ ενός πανεπιστημίου που θα προσφέρει στους φοιτητές την απαιτούμενη γνώση σε κάθε επιστημονικό αντικείμενο. Η εξέλιξη του επιστημονικού αντικείμενου αντιστοιχεί σε τέσσερα και πέντε χρόνια σήμερα στο επίπεδο του master. Και βεβαίως η πραγματική επιστημονική γνώση είναι να παρακολουθεί κάποιος, όχι να τρέχει ασθμαίνοντας πίσω από τις τεχνολογίες, να προηγείται ακόμα και από αυτές. Αυτό σημαίνει έρευνα. Το πτυχίο πρέπει να κατοχυρώνει την πλήρη επάρκεια στο επιστημονικό αντικείμενο και το δικαίωμα πρόσβασης στο επάγγελμα, χωρίς συμπληρώματα, πιστωτικές μονάδες και άλλοι είδους εξετάσεις διαπίστευσης επαγγελματικής ικανότητας.

Απαιτούμε τη διασφάλιση της δωρεάν και δημόσιας παροχής της ανώτατης εκπαίδευσης σε όλους τους φοιτητές, την κατάργηση κάθε είδους διδάκτρων, δωρεάν συγγράμματα που θα εκδίδονται από τα πανεπιστημιακά τυπογραφεία, δωρεάν σίτιση, στέγαση, μεταφορά όλων των φοιτητών, παροχή υποτροφιών σε όλους τους μεταπτυχιακούς φοιτητές. Ακόμα, την οικονομική στήριξη των φοιτητών από οικογένειες χαμηλών εισοδημάτων που σπουδάζουν μακριά από τα σπίτια τους, την αναβάθμιση βεβαίως του κτηριακού και εργαστηριακού εξοπλισμού των Α.Ε.Ι. - εννοείται και των Τ.Ε.Ι. - και την εξασφάλιση σύγχρονων βιβλιοθηκών. Ζητάμε την πρόσληψη όλου του αναγκαίου επιστημονικού, διοικητικού και τεχνικού προσωπικού, την κατάργηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων, την κατοχύρωση της πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης του διδακτικού προσωπικού, την επιστημονική και οικονομική στήριξη όλου του προσωπικού, την κατάργηση του επιδοματικού χαρακτήρα του μισθολογίου των πανεπιστημιακών και την άρση των ανισοτήτων, που δημιουργεί.

Με την ευκαιρία αυτή μιλάμε για ουσιαστική ανώτατη εκπαίδευση που έπεται ενός ενιαίου δωδεκάχρονου σχολείου βασικής εκπαίδευσης και που μπορεί επίσης να προηγείται απ' αυτήν η δίχρονη μεταλυκειακή δημόσια εκπαίδευση. Μας βρίσκει κατηγορηματικά αντίθετους το νομοσχέδιο για την τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση, που όχι μόνο διαιωνίζει διπλό ταξικό λύκειο, αλλά προσπαθεί να το ανανεώσει και να διευρύνει το υποδεέστερο τεχνικοεπαγγελματικό του σκέλος. Αυτά βεβαίως θα τα πούμε. Αναφερόμαστε στα ΕΠ.Α.Σ., τα οποία θα είναι ένας νέος «Καιάδας» για τους αυριανούς άνεργους ανειδίκευτους. Αυτά επιφυλασσόμαστε να τα αναπτύξουμε όταν συζητηθεί το νομοσχέδιο στη Βουλή.

Είναι ολοφάνερο πως καμιά πρόταση για την αναγέννηση της ανώτατης εκπαίδευσης δεν μπορεί να αντέξει και να καρποφορήσει, εάν δεν συνοδευθεί από την πάλη για ριζικές πολιτικοοικονομικές αλλαγές. Παρ' όλα αυτά, υπάρχει η δυνατότητα σήμερα μια παλλαϊκή αντίδραση και αντίσταση όχι μόνο των μαθητών, φοιτητών, σπουδαστών, αλλά του μεγαλύτερου μέρους των εργαζομένων, να αποτρέψει τα χειρότερα. Και αξίζει και αυτό γιατί κάθε εμπόδιο που προστίθεται δημιουργεί ακόμα περισσότερα εμπόδια και τραγωδίες στο μέλλον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση σήμερα γίνεται σε κλίμα βαθιάς οδύνης για την απώλεια του Σμηναγού της Πολεμικής μας Αεροπορίας, Κώστα Ηλιάκη. Η σκέψη μου, η σκέψη μας, η σκέψη του ελληνικού λαού βρίσκεται με την οικογένειά του και τα παιδιά του. Του χρωστάμε όλοι πολλά. Ακόμα περισσότερο χρωστάμε σ' αυτόν και σε όλους τους νέους των Ενόπλων Δυνάμεων να εμπεδώσουμε, με ισχυρή πολιτική δράση και βούληση, το κλίμα της ειρήνης και της συνεργασίας στην ευρύτερη περιοχή μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχθές έγραφαν τα παιδιά το μάθημα της Έκθεσης.

Σίγουρα θα έγραφαν πολύ καλύτερη έκθεση απ' αυτή που ακούσαμε από τον κ. Καραμανλή σήμερα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σ' όλο τον κόσμο τα πανεπιστήμια αναδεικνύονται ως οι πιο σημαντικοί θεσμοί για την οικονομία της γνώσης. Όλο και μεγαλύτερος αριθμός πολιτών συμμετέχει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σε πολλές χώρες η εκπαίδευση μετατρέπεται σε εξαγωγική βιομηχανία και πανεπιστήμια ανταγωνίζονται για την προσέλκυση σπουδαστών και πόρων. Είναι για μένα προτεραιότητα να γίνει η Ελλάδα κέντρο εκπαιδευτικών υπηρεσιών υψηλότερου επιπέδου, προωθώντας όχι μόνο μια άλλη αντίληψη για την ανάπτυξη της χώρας, αλλά και προσελκύνοντας επιστήμονες και φοιτητές από τη διασπορά και το εξωτερικό. Αποτελεί εθνικό μας στόχο και εμείς έχουμε και την ικανότητα και τη βούληση αυτό να το κάνουμε πράξη.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. προσέφερε τα μέγιστα στην παιδεία. Το σύστημά μας, όμως, σήμερα βρίσκεται σε ένα αδιέξοδο. Δεν πάει άλλο. Τα όρια του έχουν φθάσει στα άκρα. Χρειάζεται ριζική αναθεώρηση. Ζήτησα ως Υπουργός Παιδείας τη διακομματική συνεργασία παλαιότερα, την οποία δύο φορές αρνήθηκε η Νέα Δημοκρατία τότε.

Με τη σημερινή Κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης συμφώνησα για τη διαδικασία συνεννόησης που είχατε προτείνει, κύριε Καραμανλή. Φοβάμαι ότι χάσατε την ευκαιρία. Άλλα λέγατε και άλλα κάνατε. Σήμερα έχουμε μεγάλοστομες διακηρύξεις και λόγια κενά. Σήμερα δεν σας εμπιστεύεται η νεολαία. Σήμερα δεν είστε αξιόπιστοι στην ακαδημαϊκή κοινότητα.

Μιλήσατε για εθνικό διάλογο, αλλά από την παιδεία ξεκινήσατε την κομματική «επανάδρωση» του κράτους. Αντικαταστήσατε όλα τα στελέχη της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με κριτήρια κομματικά. Ελέγχετε ασφυκτικά το πανεπιστήμιο με την πολύμηνη καθυστέρηση προκηρύξεων θέσεων πανεπιστημιακών, με μαζικές αναπομπές από το ΥΠ.Ε.Π.Θ. εκλογών μελών Δ.Ε.Π., με τη μείωση έως και 40% των συμβασιούχων διδασκόντων. Ένας ολόκληρος στρατός ασχολείται με τον έλεγχο νομιμότητας στην εκλογή καθηγητών (η Γραμματεία, ο Πρόεδρος του Τμήματος, η Νομική Υπηρεσία του πανεπιστημίου, η Υπηρεσία του ΥΠ.Ε.Π.Θ., ο Ειδικός Γραμματέας, ο Γενικός Γραμματέας και τελικά η Υπουργός). Μόνο σε αυταρχικά καθεστώτα έχουμε τέτοιους ελέγχους, που καταγγέλλει και ο ίδιος ο κ. Μπαμπινιώτης, μιλώντας για αδιαφανείς διαδικασίες απέναντι στα πανεπιστήμια.

Στις εκκλήσεις μας για ουσιαστικό διάλογο απαντήσατε, κύριε της Νέας Δημοκρατίας, με αλαζονεία, τετελεσμένα και προα-

ποφασισμένα νομοσχέδια. Δεν θέλατε εθνικό διάλογο. Θέλατε μονοκομματικό μονόλογο. Αυτό κάνατε με το νομοσχέδιο για την αξιολόγηση, με το νομοσχέδιο για την τεχνική εκπαίδευση, με το νομοσχέδιο για τη διά βίου μάθηση. Πώς να πείσετε για εθνικό διάλογο, όταν αμφισβητούνται πια οι ίδιες σας οι προθέσεις; Ο Πρωθυπουργός είχε προσωπικά δεσμευτεί το Νοέμβριο του 2004 ότι θα συνδεθεί ο εθνικός διάλογος με την αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Τι κάνατε; Απολύτως τίποτε.

Δεν είναι τυχαίο ότι σήμερα η κατάσταση στα πανεπιστήμια είναι εκρηκτική. Η πλειοψηφία των τμημάτων σε όλη την Ελλάδα είναι υπό κατάληψη. Καθηγητές και φοιτητές διαμαρτύρονται, απεργούν. Ο νέος σήμερα αντιδρά. Ποια εικόνα του δίνουμε σήμερα; Μιας χώρας που έχασε το κύρος της στην Ευρώπη, μιας χώρας που είναι απύσχα στα μεγάλα ζητήματα, παρότι βρισκόμαστε στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ. Ποια είναι η στάση μας διεθνώς για τη φτώχεια, το περιβάλλον, την παραβίαση δημοκρατικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την παράνομη παρακολούθηση πολιτών εν ονόματι της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας; Η Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων που ενέπνευσε τη νέα γενιά, σήμερα, επί Κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας, μοιάζει χώρα κουρασμένη, ταλαιπωρημένη, χωρίς κατεύθυνση. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είναι μια Κυβέρνηση που είτε δεν λέει την αλήθεια, είτε διαρκώς λέει ψέματα. Λέει ψέματα για τους πραγματικούς της στόχους. Λέει ψέματα για την πορεία της οικονομίας. Λέει ψέματα για τις απαγωγές των Πακιστανών. Λέει ψέματα για τις υποκλοπές. Ψέματα, αδιαφάνεια, συγκάλυψη, συνεννοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Υπήρξατε αντιπολίτευση μειωμένης αξιοπιστίας. Είσατε μια Κυβέρνηση ανύπαρκτης αξιοπιστίας.

Μάλλον δεν χρειάζεται, κύριε Πρωθυπουργέ, το πανεπιστήμιο συνήγορο. Εσείς χρειάζεστε συνήγορο, κύριε Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Δεσμευθήκατε προεκλογικά για αύξηση δαπανών στην παιδεία στο 5% του ΑΕΠ. Αντί για ανοδική πορεία έχουμε την κατιούσα. Κάθε πέρυσι και καλύτερα. Το 2004 ήταν 3,61% του Α.Ε.Π., το 2005 ήταν 3,58% και ακόμα χαμηλότερα φέτος.

Άκουσε ο νέος από εσάς, κύριε Καραμανλή, και άλλα πράγματα. Τι έγινε όμως με την αύξηση του αριθμού των υποτροφιών για όλους τους φοιτητές και ειδικότερα για τις ομάδες που κατάγονται από παραμεθόριες περιοχές;

Τι έγινε με την ενίσχυση ενοικίου στους οικονομικά αδύναμους φοιτητές, που εξαγγείλατε;

Τι έγινε με τα τετραετή επιχειρησιακά προγράμματα και με τον τετραετή προγραμματισμό νέων θέσεων για τα πανεπιστήμια;

Τι έγινε με την αύξηση των φοιτητικών εστών και των βιβλιοθηκών, ιδιαίτερα στα ακριτικά πανεπιστήμια;

Τι έγινε με την υπόσχεσή σας ότι θα καταργήσετε το ένα και μοναδικό σύγγραμμα ως εκπαιδευτικό εργαλείο στο πανεπιστήμιο;

Τι έγινε με το φθηνό, «γρήγορο» διαδίκτυο, internet, για τους φοιτητές; Το φθηνό διαδίκτυο που υποσχεθήκατε είναι σήμερα πανάκριβο και η Ελλάδα βρίσκεται στην τελευταία θέση στην Ευρώπη σε ό,τι αφορά το βαθμό διάδοσης του διαδικτύου. Τουλάχιστον 300 ευρώ κοστίζει για τους σπουδαστές κάθε χρόνο η πρόσβαση στο διαδίκτυο.

Εξαγγείλατε δύο φορές δωρεάν κοπιούτερ στους αριστούχους και φθηνή πρόσβαση στο διαδίκτυο σε όλους τους μαθητές και σπουδαστές. Τι κάνατε; Μοιράσατε μερικούς υπολογιστές ως επικοινωνιακά ψίχουλα και από εκεί και πέρα τίποτα.

Δυστυχώς, όμως, ο λαϊκισμός σας και η διγλωσσία σας, κύριε Καραμανλή, δεν σταματάει εδώ. Σας άκουσα να μιλάτε για τον πολιτισμό και την παιδεία. Σας θυμίζω ότι το Γενάρη του 2005, εσείς πανηγυρικά ανακοινώσατε, η Κυβέρνησή σας, τη συγκρότηση κυβερνητικής επιτροπής παιδείας και πολιτισμού. Στις 28 Απριλίου του 2005, Μεγάλη Πέμπτη ήταν, μέρα της Σταύρωσης του Κυρίου, πραγματοποιήθηκε η πρώτη και μόνη συνεδρίαση αυτής της επιτροπής. Έκτοτε, ακόμη περιμένουμε την ανάστασή και την επαναλειτουργία της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Αλλά υπήρχε, κύριε πρώην Υπουργέ του Πολιτισμού, πρόγραμμα παιδείας και πολιτισμού. Και είχε ξεκινήσει και επί των ημερών μας. Ίσως δεν σας άρεσε και το καταργήσατε διότι είχε το όνομα «Μελίνα». Ήταν η Μελίνα Μερκούρη η οποία είχε δουλέψει και είχε φτιάξει αυτό το πρόγραμμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εσείς το καταργήσατε. Αυτή είναι η υποκρισία σας, κύριε Καραμανλή, απέναντι σ' αυτά τα μεγάλα λόγια περί πολιτισμού και παιδείας στην πολιτική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Πού είναι ο πολιτισμός σας, κύριε Καραμανλή;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Όσο αφορά το νόμο για την αξιολόγηση στα ΑΕΙ, ένα χρόνο μετά δεν έχει συγκροτηθεί το διοικητικό συμβούλιο της Αρχής Διασφάλισης Ποιότητας. Ψηφίσατε ολόκληρο νόμο για να μετονομάσετε το ΔΙ.Κ.Α.Τ.Σ.Α. σε Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π.. Το ψηφίσαμε και εμείς παρά τις επιφυλάξεις. Η σημερινή κατάσταση είναι χειρότερη. Ο νέος φορέας υπολείπεται. Εξετάσεις στις ιατρικές σχολές δεν διενεργούνται. Τράπεζα δεδομένων δεν έχει δημιουργηθεί. Το Υπουργείο Παιδείας κωφεύει στις εκατοντάδες καταγγελίες των υποψηφίων που μένουν μετέωροι.

Λάθος σας ενημέρωσαν, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι υπάρχει νομοσχέδιο για την τεχνική παιδεία. Κανένας νόμος δεν υπάρχει, μόνο διαρροές στον Τύπο. Αυτή είναι η πολιτική σας. Μια πολιτική επικοινωνιακή και όχι ουσιαστική.

Και άκουσα να λέτε για την αδράνεια, για την ανάγκη τολμηρών αποφάσεων απέναντι στο χθες. Να ξεφύγουμε από την αδράνεια και την απραξία του χθες. Προφανώς ήταν μία από τις σπάνιες αναλαμπές αυτοκριτικής σας, κύριε Καραμανλή, διότι σαφώς εσείς μιλάτε για το χθες το δικό σας, το χθες των δύο τελευταίων ετών της δικής σας διακυβέρνησης. Παιδεία χωρίς έργο και με αδιέξοδο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Έχουν κουραστεί τα νέα παιδιά να ακούν μεγάλα λόγια, κύριε Καραμανλή. Και μιλώ με πολλούς από αυτούς σε όλη την Ελλάδα. Υπάρχουν προβλήματα. Για να μπουν στο πανεπιστήμιο ξοδεύουν τεράστια ποσά. Χάνεται χρόνος, υπάρχει ψυχική φθορά και νοθεύεται η πραγματική αξία της γενικής παιδείας του λυκείου. Τα παιδιά γίνονται μηχανές αποστήθισης για τις πανελληνίες εξετάσεις. Μπαίνουν σε ένα πανεπιστήμιο που αδυνατεί να δώσει προοπτική απασχόλησης, σιγουριά οικονομικής και κοινωνικής αποκατάστασης. Είναι ένα σύστημα, που ταλανίζεται από γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και από βυζαντινές ίντριγκες. Αδυνατεί να αφουγκραστεί τις δικές τους ανησυχίες και βρίσκεται μακριά από την αγορά εργασίας.

Γνωρίζουν οι νέοι ότι η ελληνική τριτοβάθμια παιδεία βρίσκεται ποιοτικά πολύ χαμηλά σε κατάταξη διεθνώς. Γνωρίζουν ότι οι δαπάνες είναι από τις χαμηλότερες σε ποσοστό του Α.Ε.Π.. Γνωρίζουν ότι δαπανούμε και σχετικά μικρό ποσό για την έρευνα και ότι υπάρχουν ελάχιστες ενισχύσεις για φοιτητές, για υποτροφίες και για φοιτητικά δάνεια. Επενδύουμε λιγότερο από όλους στην Ευρώπη στη δια βίου εκπαίδευση. Σε πολλά και μάλιστα μεγάλα πανεπιστήμια, ο νέος βλέπει την έλλειψη συντονισμού, τον κατακερματισμό των δραστηριοτήτων και τμημάτων, την απουσία καθηγητών στις παραδόσεις, την ανυπαρξία τους ως συμβούλων για το νέο άνθρωπο, το απρόσωπο των σχολών και των μεγάλων αιθουσών, το ένα και μοναδικό σύγγραμμα αντί των απαραίτητων υποδομών, που θα τον διευκολύνουν στις ακαδημαϊκές του δραστηριότητες, όπως είναι οι σύγχρονες προσβάσιμες βιβλιοθήκες και οι χώροι φοιτητικής μέριμνας και δραστηριοτήτων. Βλέπει την έλλειψη μιας πανεπιστημιακής ζωής, το μπόλιασμα ιδεών μεταξύ των φοιτητών.

Τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι. δεν δίνουν σήμερα ουσιαστική δυνατότητα στο νέο να συνδυάσει το αντικείμενό του με άλλες επιπτώσεις και να αλλάξει πορεία, διευρύνοντας και τις επαγγελματικές του επιλογές μετά την αποφοίτηση. Αφού δε κλείσει ο κύκλος της αποφοίτησης, κλείνει και ο κύκλος της γνώσης. Τα Α.Ε.Ι. και τα Τ.Ε.Ι. δε βοηθούν το νέο να βρει δουλειά, ούτε παραμένουν σύμβουλοί του σε όλη τη διάρκεια της ζωής του. Οι νέοι αισθάνονται ότι η φοίτηση είναι χωρίς ανταπόκριση και συνέχεια, κόστος χωρίς ανταποδοτικότητα.

Εσείς τα βελτιώνετε αυτά; Σήμερα ο νέος φοιτητής έχει συνειδητοποιήσει ότι εσείς έχετε κρυφή ατζέντα. Πώς να σας πιστέψει, όταν με τις πράξεις σας του λέτε ότι το πτυχίο του δεν αξίζει, αλλά αξίζει η υποταγή του στα κελεύσματα των κομματικών σας μηχανισμών και παραγόντων για να βρει δουλειά;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Πώς να σας πιστέψει, όταν διαπαιδαγωγείτε με τον τρόπο που διαπαιδαγωγείτε την παράταξή σας, την Δ.Α.Π. Α.Ε.; Πώς να σας πιστέψει, όταν δεν επενδύετε στον άνθρωπο, αλλά στη φθηνή εργασία; Όταν δεν επενδύετε στις αξίες, αλλά στη ρουσφετολογία; Η Νέα Δημοκρατία, προφανώς, θέλει ένα πανεπιστήμιο γραφειοκρατικό, ελεγχόμενο, πελατειακό και υποχρηματοδοτούμενο.

Παρότι διαφωνώ και ξέρετε την άποψή μου και των οργάνων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με πολλούς νέους ακόμα και της παράταξής μας, της ΠΑΣΠ –όχι με όλους βεβαίως, αλλά με ένα μέρος τους που έχει άλλη άποψη- για τη θέση τους για το άρθρο 16 κατανοώ απολύτως τη δική τους καχυποψία. Μπροστά σε αυτήν την εικόνα υποχρηματοδότησης, αβεβαιότητας, υποβάθμισης, απαξίωσης, κομματικοποίησης, το να μιλάτε εσείς για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια ως λύση, ακούγεται ως ύβρις στο νέο που βρίσκεται σήμερα στο δημόσιο πανεπιστήμιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Καλή παιδεία για τους πλούσιους, μέτρια και χαμηλή για τα μεσαία και φτωχότερα στρώματα. Εμείς λέμε όχι στην ταξική παιδεία. Θέλουμε ισονομία και ίσες δυνατότητες. Αυτό προϋποθέτει ένα ποιοτικά αναβαθμισμένο πανεπιστήμιο, με ανταγωνιστική παρουσία στο σύγχρονο ευρωπαϊκό και διεθνές χώρο. Ο ρόλος του δημοσίου είναι καθοριστικός, αλλά είναι διαφορετικός από το παρελθόν. Προϋπόθεση είναι να απελευθερώνει τις δυνάμεις του ελληνισμού από τις στενές γραφειοκρατικές λογικές. Ένα ελεύθερο πανεπιστήμιο για ελεύθερους φοιτητές και ελεύθερους πολίτες. Ένα αποκεντρωμένο πανεπιστήμιο που εγγυάται τις αρχές της ισότητας ευκαιριών για όλους και την ενίσχυση των αδυνάτων. Εμείς έχουμε προτάσεις και τις καταθέτουμε.

Ένα σύγχρονο, αποτελεσματικό σύστημα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, είναι το απαραίτητο υποστήριγμα για να μιλήσουμε για οποιαδήποτε τριτοβάθμια εξέλιξη. Γι' αυτό μιλάμε για την αποκέντρωση, τη δημοκρατική συμμετοχή, την κοινωνική λογοδοσία. Όχι! Εμείς εμπιστευόμαστε την τοπική κοινωνία, εμπιστευόμαστε τον γονιό, εμπιστευόμαστε τον τοπικό δάσκαλο και καθηγητή, εμπιστευόμαστε τις τοπικές αρχές να μπορούν να έχουν μεγάλες ελευθερίες στη διαμόρφωση του προγράμματος. Και αυτό, κυρία Παπαρήγα, δεν έχει καμία σχέση με επιχειρήσεις και οικονομικά! Έχει σχέση με την φορολογία του ελληνικού λαού, το σχολείο να ελέγχεται δημοκρατικά από τον Έλληνα πολίτη σε τοπικό επίπεδο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εμείς μιλάμε για την αξιολόγηση σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, με την ουσιαστική συμμετοχή τοπικών κοινωνιών στην λειτουργία του σχολείου! Ένα εξεταστικό σύστημα που θα επιβραβεύει την κριτική σκέψη και που θα ανοίγει επιλογές, αντί να κλείνει και να περιορίζει το μέλλον των νέων ανθρώπων.

Καταθέτουμε εφτά προτάσεις. Πρώτα απ' όλα, το δικαίωμα όλων των αποφοίτων λυκείων στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα, το οποίο μάλιστα με την μεγάλη τομή του Γεωργίου Παπανδρέου ξεκίνησε ως ένα σύστημα δωρεάν παιδείας, σήμερα είναι άκρως ταξικό. Δεν μπορούμε να μιλάμε για δικαιοσύνη, όταν δημιουργούνται τεράστιες ανισότητες τόσο από τον τρόπο που χρηματοδοτεί το κράτος τα πανεπιστήμια όσο βεβαίως και από τα φροντιστήρια, από αυτό το δυσβάστακτο βάρος στις μεσαίες και φτωχότερες οικογένειες. Δεν μπορούμε να μιλάμε για αξιοκρατία, όταν οι ευκαιρίες του πολίτη ορίζονται περισσότερο από τις αγοραστικές δυνατότητες που έχει και όχι από τις ικανότητες που έχει.

Εμείς εγγυόμαστε το δικαίωμα όλων να έχουν πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και το «10» μπορεί να ακούγεται καλό στα αφτιά πολλών ως βάση, αλλά ποια είναι η εναλλακτική που δίνετε σε εκείνους που δεν περνάνε το «10»; Ποιες άλλες δυνατότητες τους δίνετε για να συνεχίσουν και ποιες

πότες τους κλείνετε; Αυτό είναι το ερώτημα! Είναι πολύ εύκολο να βάλεις διάφορους φραγμούς. Τι λες όμως σε εκείνους που βρίσκονται στο περιθώριο; Αυτή η έλλειψη ευαισθησίας είναι αυτό που σας χαρακτηρίζει, κύριε Πρωθυπουργέ!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεσμεύεται να αξιοποιήσει το 40% των πόρων του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης για την εκπαίδευση και την κατάρτιση. Μιλήσαμε για το μέρισμα ειρήνης από τη μείωση των αμυντικών δαπανών. Στα λόγια και εσείς αυτό λέτε, αλλά η πράξη απαιτεί μία άλλη εξωτερική πολιτική. Απαιτούσε να μην εγκαταλείψετε το Ελσίνκι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Απαιτούσε μία στρατηγική που θα απέδιδε καρπούς! Όσα τραγικά συνέβησαν αυτές τις μέρες με την απώλεια του πιλότου μας που έπεσε στο κατήκον, έπρεπε να λειτουργήσουν ως κινητήρια δύναμη και αφύπνισή σας. Με το μέρισμα ειρήνης μπορούμε να φτάσουμε στο 5% για την παιδεία που θα οδηγήσει στο διπλασιασμό των δαπανών γι' αυτό το χώρο.

Στοχεύουμε στην επέκταση του συστήματος κρατικών υποτροφιών που θα καλύπτει πολλούς μεταπτυχιακούς φοιτητές στο εσωτερικό και το εξωτερικό, καθώς και τη φοιτητική μέριμνα. Δεν μπορεί το οικονομικό πρόβλημα να είναι εμπόδιο για τον φοιτητή, για τον νέο σήμερα στη χώρα μας!

Δεύτερον, προτείνουμε την αυτοτέλεια και τη διαφάνεια στο πανεπιστήμιο. Η επανίδρυση της Νέας Δημοκρατίας ενισχύει την άρρωση αυτή καχυποψία και εξάρτηση του πολίτη από τη γραφειοκρατία και την κομματικοκρατία.

Για μας, η αλλαγή του κράτους είναι να απεξαρτηθεί και να απελευθερωθεί ο Έλληνας πολίτης. Θέλουμε τον πολίτη χειραφετημένο, το δήμο χειραφετημένο, το πανεπιστημιακό ίδρυμα χειραφετημένο. Πρέπει να εμπιστευτούμε τα πανεπιστήμια, όπως πρέπει να εμπιστευτούμε και τον Έλληνα πολίτη. Πρέπει να απαλλάξουμε τα ανώτατα ιδρύματα από τα νοσηρά φαινόμενα κομματισμού και συναλλαγής μεταξύ φοιτητών και καθηγητών. Το κάθε ίδρυμα μπορεί με εσωτερικές διαδικασίες -κατά τη δική μας πρόταση- να δημιουργεί νέα προγράμματα σπουδών ή και νέα τμήματα ή νέα πτυχία. Δικό τους θέμα. Μπορεί να μεταβάλλει υφιστάμενα προγράμματα, να καθορίζει τις περιοχές που θα διαμορφώνει μεταπτυχιακά προγράμματα, να αλλάζει ή να εξελίσσει τα πτυχία τα οποία δίνει, να διαμορφώνει παραρτήματα και να διαμορφώνει προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης.

Είναι δική τους ευθύνη και πρωτοβουλία.

Τα ίδια τα Α.Ε.Ι. θα πρέπει να έχουν αποφασιστικό λόγο στα αντικειμενικά κριτήρια επιλογής των φοιτητών τους. Θα επιτρέπεται, μετά την εισαγωγή των φοιτητών, η ελευθερία επιλογής και η μετακίνησή τους μεταξύ διαφορετικών τμημάτων, αλλά και μεταξύ διαφορετικών ιδρυμάτων, πάντα με ακαδημαϊκά κριτήρια.

Προτάσσουμε την ευελιξία στη διαχείριση των κονδυλίων από τα ΑΕΙ, σε συνδυασμό με την απλοποίηση του εσωτερικού συστήματος διαχείρισης και την πρόσληψη εξειδικευμένων τεχνοκρατών σε κρίσιμες διοικητικές υπηρεσίες. Κάθε ίδρυμα θα πρέπει να διαμορφώνει τη δική του φυσιογνωμία, τους δικούς του στόχους, τη δική του στρατηγική, δομή και λειτουργία, με βάση τον εσωτερικό του κανονισμό.

Να τελειώσει αυτή η εξάρτηση από την κρατική γραφειοκρατία και να πάψει να καθορίζει το ΥΠ.Ε.Π.Θ. την κάθε λεπτομέρεια για τη λειτουργία του ιδρύματος, που τελικά κάνει τους καθηγητές να βρίσκουν τρόπους να περιγράψουν το νόμο για να λειτουργήσουν με αδιαφάνεια, βεβαίως, και με έλλειψη ουσιαστικής προσφοράς, που θα μπορούσε να υπάρχει, αν δεν είχαν να ασχοληθούν με αυτήν την πάρα πολύ βαριά γραφειοκρατία.

Τρίτον. Στοχευμένη αξιολόγηση και κοινωνική λογοδοσία. Εάν δώσουμε -που θέλουμε να δώσουμε- ευθύνες και ελευθερίες στο πανεπιστήμιο, έρχονται και νέες υποχρεώσεις. Βασικό ρόλο παίζει η αξιολόγηση. Επίσης, η διαφάνεια στις αποφάσεις και, βέβαια, η διαφάνεια στην διαχείριση κονδυλίων. Κάθε πανεπιστήμιο θα αξιολογείται με βάση τους στόχους που το ίδιο έχει δημοσιοποιήσει και έχει συμφωνήσει με την πολιτεία. Η αρχή

αξιολόγησης σε εθνικό επίπεδο και τα όργανα αυτής της αρχής να ορίζονται από την πολιτεία με βάση προτάσεις των πανεπιστημίων, εγγυώμενα ένα ευρωπαϊκό επίπεδο σπουδών.

Εμείς θέλουμε τα πανεπιστήμια να αποτελούν υποδείγματα διαφάνειας. Για παράδειγμα να δημοσιοποιούν όλα τα ερευνητικά τους προγράμματα και το παραχθέν ερευνητικό έργο. Η αύξηση των δημοσίων πόρων θα πρέπει να συνοδεύεται και από μέτρα για την αποτελεσματική αξιοποίησή τους. Επίσης, από την άρση εμποδίων για τη διέγερσή τους από πρόσθετες πηγές, όπως περιουσία των ΑΕΙ, ιδιωτικός τομέας, κοινωνικοί φορείς, Τοπική Αυτοδιοίκηση. Αυτή η συνεργασία θα συμβάλει στη διαφάνεια και στην κοινωνική λογοδοσία.

Τέταρτον. Προσέλκυση επιστημόνων από το εξωτερικό και διεθνοποίηση του ελληνικού πανεπιστημίου. Έχω γυρίσει σχεδόν όλο τον κόσμο. Το δυναμικό του ελληνισμού είναι εντυπωσιακό. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε την εσωστρέφεια. Είναι κρίμα, επιστήμονες που αγαπούν την πατρίδα τους και την τιμούν στο εξωτερικό, να μην μπορούν να προσφέρουν εδώ στην Ελλάδα, στους νέους μας. Η σημερινή κατάσταση είναι απογοητευτική. Χρειάζονται έξι διαφορετικές διαδικασίες, πριν έρθει ο ξένος, και τέσσερις επιπλέον, μόλις φύγει από την Ελλάδα.

Με όλη αυτή την γραφειοκρατική αγκύλωση δεν είναι να απορεί κανείς για τη διεθνή απομόνωση των πανεπιστημίων μας. Η απελευθέρωση των πανεπιστημίων από τους γραφειοκρατικούς περιορισμούς, είναι όρος για να προσελκύσουμε ξένους ή Έλληνες της διασποράς. Και παρότι το 1996 είχα περάσει νόμο για το Διεθνές Πανεπιστήμιο στην Ολυμπία, σήμερα είμαι της άποψης ότι πρέπει να επιδιώξουμε όχι τη δημιουργία ενός πανεπιστημίου-γκέτο με διεθνείς φοιτητές και καθηγητές, αλλά να κάνουμε όλα τα πανεπιστήμιά μας διεθνή πανεπιστήμια, όπως είναι και στην υπόλοιπη Ευρώπη. Και μπορούμε να το κάνουμε αυτό με τις απαραίτητες αλλαγές!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Πέμπτον. Μη κρατικά πανεπιστήμια. Εγώ συμμερίζομαι την καχυποψία που έχει το Κομμουνιστικό Κόμμα και προφανώς και ο Συνασπισμός για τις προθέσεις της Κυβέρνησης. Μπροστά στην εγκατάλειψη του δημοσίου πανεπιστημίου δίνεται ως εναλλακτική το ιδιωτικό. Για μας πρωταρχικός στόχος του κράτους πρέπει να είναι η βελτίωση των δημοσίων πανεπιστημίων. Το δημόσιο πανεπιστήμιο θα αποτελεί για μας πάντα τη βασική κοίτιδα εκπαίδευσης της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων.

Όμως, ιδιωτικά τριτοβάθμια ιδρύματα λειτουργούν, δίνουν πτυχία, συνεργάζονται με ιδρύματα στο εξωτερικό και όλα αυτά τα κάνουν χωρίς την παραμικρή ακαδημαϊκή εποπτεία από το ελληνικό κράτος.

Αν το 1975 το άρθρο 16 αυτό είχε ως στόχο, δηλαδή τον περιορισμό της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, σήμερα το άρθρο αυτό δεν περιορίζει τον ιδιώτη. Περιορίζει το κράτος.

Η απαγόρευση στην πράξη, αγαπητοί συνάδελφοι, περιορίζει το δικαίωμα της πολιτείας, το δικαίωμα της Κυβέρνησης, το δικαίωμα του Κοινοβουλίου να νομοθετεί για τη λειτουργία και την εποπτεία αυτών των φορέων.

Και ερωτώ το Κομμουνιστικό Κόμμα: Είναι αριστερό, είναι προοδευτικό να μην μπορεί το κράτος να ρυθμίζει λειτουργίες αυτών των φορέων, να αξιολογεί, να πιστοποιεί, να ελέγχει; Θεωρείται αριστερό το ότι την πιστοποίηση για τα ιδρύματα αυτά την δίνει κάποιο ίδρυμα στην υπόλοιπη Ευρώπη, αύριο στην Ρουμανία και στην Βουλγαρία που θα είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή ένα ίδρυμα στις Ηνωμένες Πολιτείες και το ελληνικό κράτος να είναι απόν; Αυτή είναι μια άποψη άκρως συντηρητική, είναι μια άποψη που βολεύει τους χειρότερους κερδοσκόπους από την ιδιωτική πλευρά και τους χειρότερους γραφειοκράτες από την άλλη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Εγώ, ως αριστερός, θέλω να μπορεί το κράτος να ρυθμίζει και να μην ευνοχίζεται από δογματικές αγκυλώσεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Πληρώσαμε ακριβή την επικράτηση του νόμου της ζούγκλας στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όταν για δογματικούς λόγους

απαγόρευσης δεν ρυθμίσαμε έγκαιρα την ελεύθερη ραδιοφωνία και τηλεόραση. Είχατε και εσείς, νομίζω, ένα σταθμό, τον «90,2», δεξιά απόκλιση προφανώς. Πληρώσαμε ακριβά, όταν δεν ρυθμίσαμε έγκαιρα ως χώρα τη χωροταξία στις πόλεις μας. Καταπατήσεις, έλλειψη σχεδιασμού και χρήση γης. Αντί να οργανώσουμε τη σωστή και νόμιμη μετανάστευση, είχαμε λόγω απαγόρευσης τη λαθρομετανάστευση που δεν ελέγχουμε.

Θα πληρώσουμε ακριβά το ζήτημα της μη ρύθμισης των μη κρατικών πανεπιστημίων, διότι απλά θα επιβληθεί ο νόμος του ισχυρού, εκτός αν κινηθούμε γρήγορα.

Δεύτερος λόγος για αυτό το θέμα είναι ότι υπάρχουν πια εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά που έχουν περάσει από τα ιδρύματα αυτά. Είναι αυτά τα παιδιά ενός κατώτερου Θεού; Δεν πρέπει να αξιολογήσουμε τις δικές τους σπουδές; Μήπως τα παιδιά αυτά είναι όλοι γόνοι καπιταλιστών; Φοβάμαι ότι τα περισσότερα παιδιά είναι από μεσαίες οικογένειες και φτωχότερα στρώματα.

Τρίτον, στη συζήτηση του Συντάγματος το 1975, η Νέα Δημοκρατία ήταν που έλεγε ότι το πανεπιστήμιο πρέπει να είναι μόνο κρατικό. Γιατί; Διότι νόμιζε ότι θα ήταν εσασί εξουσία και φοβόταν ένα ισχυρό προοδευτικό φοιτητικό κίνημα της εποχής εκείνης. Ο Ανδρέας Παπανδρέου ζητούσε τότε να υπάρχει δυνατότητα και άλλων πανεπιστημίων, μη κρατικών, της ΓΣΕΕ, των αγροτών, της Αυτοδιοίκησης. Αυτό έλεγε τότε το κίνημά μας. Ως αριστερή και όχι ως δεξιά άποψη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Και αναρωτιέμαι που σήμερα προσπαθώ να οργανώσω ένα θερινό πανεπιστήμιο της Σοσιαλιστικής Διεθνούς στην Ελλάδα, πώς θα χωρούσε στη δογματική αντίληψη ότι αριστερό είναι μόνο ό,τι ελέγχεται από την κρατική γραφειοκρατία και ό,τι προέρχεται από την κοινωνία των πολιτών είναι ανάθεμα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ως σοσιαλιστές, θέλουμε την ελευθερία του πολίτη και θέλουμε το δημόσιο να θέτει τους κανόνες. Και εμείς εγγυόμαστε να τεθούν κανόνες για το δημόσιο συμφέρον, για τη σωστή λειτουργία όσων ιδρυμάτων δεν είναι κρατικά.

Έκτον. Νέες τεχνολογίες και ψηφιακό χάσμα και θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε. Να καταργήσουμε το άθλιο σύστημα του ενός και μοναδικού συγγράμματος. Μια από τις αντιρρήσεις που είχε διατυπωθεί παλαιότερα ήταν το ενδεχόμενο να χρειαστεί να πληρώνουν οι φοιτητές έστω και μέρος του κόστους των συγγραμμάτων. Απαντάμε διπλά: Λειτουργία βιβλιοθηκών και το κράτος να αγοράσει τα πνευματικά δικαιώματα των συγγραμμάτων από τους καθηγητές και να τα τοποθετήσει στο διαδίκτυο, για όλους, χωρίς κόστος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σας πρότεινα προ καιρού, κύριε Καραμανλή, να γίνει η Ελλάδα μέλος της πρωτοβουλίας του μεγάλου Έλληνα επιστήμονα του MIT Νεγρεπόντε, για ένα υπολογιστή για κάθε παιδί. Αυτό θα έπρεπε να συνδυαστεί με τη διάδοση της ευρυζωνικότητας στη χώρα μας. Το απορρίψατε με το επιχείρημα ότι έχετε άλλη πολιτική. Πού είναι η άλλη πολιτική, κύριε Καραμανλή; Αέρας κοπανιστός!

Ποια είναι επιτέλους η πολιτική σας; Η Ελλάδα είναι τελευταία στις ψηφιακές τεχνολογίες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει να αποκτήσουν όλα τα σχολεία, τα πανεπιστήμια και τα Τ.Ε.Ι., ασύρματη διασύνδεση με το διαδίκτυο.

Όσο, κυρία Παπαρήγα, για την αντίρρηση του Κομμουνιστικού Κόμματος για τα e-mail, δηλαδή το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο ελληνοιστί, είναι σαν να λέτε στον Λένιν ότι δεν θα έπρεπε να προχωρήσει στον εξηλεκτρισμό της Σοβιετικής Ένωσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Αυτό καταλάβατε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κοιτάξτε, δεν έχετε τη μοναδικότητα της προοδευτικότητας. Τιμώμε τους αγώνες σας, αλλά δεν είστε οι μόνιμο προοδευτικοί σε αυτή τη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΑΛΕΚΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής

Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Τουλάχιστον να καταλαβαίνομαστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Έβδομον. Δικαίωμα σε πολλαπλές επιλογές και σύνδεση του πανεπιστημίου και του Τ.Ε.Ι. με τη ζωή του φοιτητή και την απασχόληση. Κανείς νέος να μη μείνει στο περιθώριο. Ο φοιτητής να έχει πολλές επιλογές. Να μπαίνει σε σχολή ή σε πανεπιστήμιο και όχι σε τμήμα, όταν μπαίνει στα πανεπιστήμια. Να μπορεί να συνθέτει τις δικές του πιστοποιημένες σπουδές. Να συνδέεται με την αγορά εργασίας και το πανεπιστήμιο να γίνει σύμβουλός του για όλη του τη ζωή. Δεν τελειώνει με το πτυχίο. Συνδέεται με την αγορά εργασίας, συνδέεται με την επιχείρηση, συνδέεται με την περιφερειακή ανάπτυξη και γίνεται συνεχώς η μετεκπαίδευση, από το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο μέχρι τη διά βίου εκπαίδευση στα πανεπιστήμια.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεσμευόμαστε οι επτά προτάσεις που σας παρουσίασα, να υλοποιηθούν με τον πολίτη και με τη συμμετοχή του πολίτη στις αλλαγές αυτές. Θέλω να εγγυηθώ στους νέους και τις νέες της χώρας μας, στους μαθητές και στους φοιτητές, στους γονείς, ότι στόχος μας είναι ποιότητα στην εκπαίδευση και εκπαίδευση για όλους.

Προτεραιότητα το δημόσιο πανεπιστήμιο. Να αισθανόμαστε περηφάνια για τον Έλληνα επιστήμονα, όπως αισθανόμαστε περηφάνια γι' αυτούς που έχουν διαπρέψει στο εξωτερικό, τον Καραθεοδωρή, τον Καστοριάδη, τον Παπανικολάου, τον Φωκά στο Κέμπριτζ, τον Παπαδημητρίου στο Μπέρκλεϋ, τον Ηλιόπουλο και τον Βαρόπουλο στο Παρίσι.

Πρωτοπορία δεν είναι η ακινησία της Νέας Δημοκρατίας, που λέει «αφήστε να απαξιωθεί το δημόσιο πανεπιστήμιο και αφήστε την αγορά να αποφασίσει για όλα». Πρωτοπορία δεν είναι ούτε η ακινησία του Κομμουνιστικού Κόμματος, που λέει «αφήστε τα όλα να μείνουν έτσι, είναι μια χαρά».

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Και αυτό καλά το καταλάβατε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Σήμερα μας είπατε ότι αποδέχεστε, κύριε Καραμανλή, τις προτάσεις της Επιτροπής Εμπειρογνομόνων. Στην ουσία, στον τρίτο χρόνο της διακυβέρνησης, κάνετε για άλλη μια φορά εξαγγελίες και μάλιστα άτολμες. Εδώ και καιρό, διακόσιοι επιστήμονες του εξωτερικού έκαναν προτάσεις. Τι τις κάνετε; Τις αξιολογήσατε; Τις δεχθήκατε; Ή μήπως τις ρίξατε στο σκουπίδοτενεκέ, διότι δεν ήσαν τις αρεσκείας σας κομματικά;

Με την ευκαιρία της σημερινής μας συζήτησης θα ήθελα να προσφέρω μία ακόμα ευκαιρία. Να συγκροτήσουμε ως κοινωνία ένα εθνικό σχέδιο για την παιδεία. Την πρώτη ευκαιρία σας τη δώσαμε και την απεμπολήσατε με τον τρόπο που διαχειριστήκατε το Ε.Σ.Υ.Π.. Εγώ έρχομαι σήμερα, ως Αντιπολίτευση, και καταθέτω το δικό μας πλαίσιο, επτά προτάσεις. Αν πράγματι πιστεύετε στο δημόσιο πανεπιστήμιο, σας καλώ να βρείτε το θάρρος να συζητήσουμε τις προτάσεις μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ελπίζω να μη χάσετε και αυτή την ευκαιρία με την αλαζονεία της δικής σας πολιτικής, να μη χάσει η νέα γενιά τη δική της ευκαιρία για ζωή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΠΑ.ΣΟ.Κ. χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρος Αλαβάνος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κυρία Πρόεδρε, μία διαδικαστική παρατήρηση, κατ' αρχήν: από την Συμπολίτευση πολλές φορές προβάλλεται το επιχείρημα ότι δημόσιες επιχειρήσεις πρέπει να ιδιωτικοποιηθούν, γιατί ανάμεσα στα άλλα οι εργαζόμενοι πάνε μετά από μία ώρα στη δουλειά τους.

Θέλω να πω ότι αρχίσαμε με καθυστέρηση μιάμισης ώρας και είναι μία πάγια τακτική. Νομίζω ότι οι πολιτικοί Αρχηγοί εμφανίζονται στα συνέδρια του «THE ECONOMIST», ή σε οτιδήποτε

άλλο, την ώρα ακριβώς που έχει τεθεί. Και επειδή η Βουλή δεν μπορεί να ιδιωτικοποιηθεί, νομίζω ότι είναι σημαντικό να δώσουμε ένα παράδειγμα και στο δημόσιο τομέα και σε όλη την κοινωνία και να αρχίζουμε στην ώρα μας.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Συμφωνώ απολύτως, κύριε Πρόεδρε. Όμως, μην απευθύνεστε μόνο στους πολιτικούς αρχηγούς, οι οποίοι ήσαν στην ώρα τους, απευθυνθείτε ευρύτερα σας παρακαλώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Σχετικό είναι αυτό.

Τον Πρωθυπουργό τον είδαμε με μιάμιση ώρα καθυστέρηση εδώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Να γνωστοποιούνται πρόσθετα και των απουσιών.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Καλά!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό είναι λύση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Θα ήθελα, πριν μπω στο θέμα, να αναφέρω και εγώ τη λύπη μας και τον πόνο που έχει νιώσει όλος ο ελληνικός λαός για το χαμό του αεροπόρου Ηλιάκη και τη συμπαράστασή μας στην οικογένειά του, ξέροντας ότι τα λόγια αυτά είναι δύσκολο να παρηγορήσουν την οικογένεια ενός ανθρώπου που έχει χαθεί. Το σημαντικό που θα μπορούσαμε να κάνουμε είναι να μην επαναληφθούν τέτοιες καταστάσεις και να μην έχουμε και άλλα νέα παιδιά χαμένα σ' αυτή την κατάσταση εικονικού πολέμου, που βρισκόμαστε, με την Τουρκία. Μιλάμε για εικονικές αερομαχίες οι οποίες μερικές φορές, όπως προχθές, έχουν επιπτώσεις, όχι στην εικονική, αλλά στην πραγματικότητα την ίδια. Είναι και οι ανθρώπινες ζωές, οι οποίες είναι αναντικατάστατες, και οι απώλειες πόρων. Διότι με ένα F-16 το οποίο έχουμε αγοράσει πανάκριβα από τις Η.Π.Α. με λεφτά των Ελλήνων φορολογουμένων, θα μπορούσαμε να δώσουμε εκατοντάδες υποτροφίες για μεταπτυχιακά και σε εκατοντάδες φοιτητές επίδομα στέγασης και να κάνουμε σχολεία.

Γι' αυτό εμείς, ο Συνασπισμός, πιστεύουμε ότι, πρώτον, πρέπει να προχωρήσει η Ελλάδα και η Τουρκία σε μία άμεση και σημαντική μείωση των αμοιβαίων εξοπλισμών και δεύτερον, να πάρει η Κυβέρνηση πρωτοβουλίες, προκειμένου να κινητοποιηθεί η διαδικασία για εξεύρεση λύσης στηριγμένη στο Διεθνές Δίκαιο, αξιοποιώντας το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης και σε συνδυασμό με τις διαπραγματεύσεις για την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι οποίες δεν θα έπρεπε να προχωρήσουν, χωρίς να έχουν αντίκρισμα στη διαδικασία επίλυσης των ελληνοτουρκικών σχέσεων.

Έρχομαι στο θέμα που αφορά την κατάσταση στα πανεπιστήμια.

Άκουσα τις ομιλίες των τριών προηγούμενων ομιλητών. Ακούστηκαν ενδιαφέρουσες απόψεις, από τις οποίες με άλλες συμφωνούμε, με τις περισσότερες διαφωνούμε. Νομίζω ότι η εικόνα του πανεπιστημίου, που δόθηκε, περιορίστηκε στις επιπτώσεις που έχει αυτό το πανεπιστήμιο και η αγορά στα σημαντικά προβλήματα που μπαίνουν σήμερα, στις δυνατότητες που θα συμβάλλουν στην ανάπτυξη και χάνουμε ίσως τον πυρήνα και το εκρηκτικό δυναμικό που κρύβει μέσα του το πανεπιστήμιο. Το πανεπιστήμιο δεν είναι κάτι το οποίο απλώς συνδέεται με την αγορά ή το οποίο δίνει προσόντα σε κάποιον νέο –πολύ σημαντικό αυτό να αναζητήσει εργασία.

Μέσα στην ιστορία μας είναι ένας μεγάλος θεσμός, ο οποίος συνδέεται, όχι μόνο με την εκπαίδευση, αλλά με τη δημοκρατία, την ανάπτυξη, την πρόοδο, τις ελευθερίες. Δεν υπάρχει χώρα –και το είδαμε αυτό στο Νεπάλ– που να δίνει αγώνα για τη δημοκρατία και τις ελευθερίες απέναντι στις πιο αντιξοές συνθήκες και στα πιο αυταρχικά καθεστώτα, όπου οι φοιτητές να μην έχουν έναν πρωταγωνιστικό ρόλο και που πολλές φορές να μην είναι οι πυροδότες μιας μεγαλύτερης λαϊκής κινητοποίησης για τις ελευθερίες και τη δημοκρατία. Στο Κατμαντού πριν από μία εβδομάδα, ένα μήνα, από τις αρχές αυτού του χρόνου, μέσα από τα πανεπιστήμιά του, ξεκίνησε ο μεγάλος αγώνας για να

επανεέλθει η δημοκρατία στο Νεπάλ.

Το είδαμε σε άλλες χώρες. Το είδαμε στην πλάτεια Τιέν Ανμέν με τους αγώνες, οι οποίοι είναι υποθήκη των φοιτητών που σκοτώθηκαν, αγωνιζόμενοι για μια μεγάλη χώρα που θα μπει στο διεθνή καταμερισμό της εργασίας, με δημοκρατία όμως και ελευθερίες. Το είδαμε και στην Ελλάδα, το έχουμε δει παντού.

Η δική μας γενιά, η οποία ξεπερνάει τα πενήντα πια, είναι βαπτισμένη

–σχετα αν συμμετείχε ή δεν συμμετείχε όλη η γενιά– με το όνομα ενός κτηρίου στην οδό Πατησίων, του Πολυτεχνείου. Γιατί το Πανεπιστήμιο έπαιξε το ρόλο του να είναι η κοιλίδα των αξιών, των ιδεών της ελευθερίας και την ίδια στιγμή αυτό να συνδυασθεί με το ριζοσπαστισμό και την «αψηφισιά» απέναντι στον κίνδυνο που έχει η νεολαία.

Επομένως, θα έπρεπε να δούμε όλες τις διαστάσεις του πανεπιστημίου πριν το βάλουμε στα μέτρα και στα κρεβάτια του «Προκρούστη» της αποδοτικότητας και της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας, που όλα αυτά έχουν την αξία τους.

Το πανεπιστήμιο είναι ένα γέννημα της μάχης της ελευθερίας των ιδεών και της μόρφωσης απέναντι στον αποικισμό που είχε επιβάλει επί αιώνες, μέσα στο Μεσαίωνα και μέχρι το Μεσαίωνα, η εξουσία του Πάπα. Το πανεπιστήμιο γεννήθηκε μαζί με τον Galileo Galilei και μαζί με την τόλμη της ανεξάρτητης άποψης. Ήταν μια μάχη ενάντια στην πνευματική αποικιοκρατία.

Επομένως είναι ο χώρος και η πηγή που εξελίσσεται η ιστορία της ανθρωπίνης γνώσης, που σήμερα βρίσκεται σε μια εκρηκτική φάση. Είναι ένα πεδίο ανεμπόδιστης κυκλοφορίας ιδεών, απόψεων, κοσμοθεωριών. Είναι το οχυρό –τις τελευταίες φορές– της δημοκρατίας και της ελευθερίας, απόρθητο οχυρό. Και όταν μπαίνουν τα τανκς και οι χαφιέδες, κανείς δεν μπορεί να σβήσει συνολικά τη φωτιά που υπάρχει μέσα στις ψυχές των νέων στο πανεπιστήμιο. Είναι ο χώρος σπουδών και εφοδίων για να μπει κανείς στην αγορά εργασίας.

Επίσης, είναι τα καλύτερα χρόνια. Είναι τα πανεπιστήμιά μας. Είναι αυτό που λέει ο Διονύσιος Σαββόπουλος στη συγκέντρωση της Ε.Φ.Ε.Ε., «μια γιορτή που δεν ξανάδα στη ζωή μου, τη μικρή». Όλα αυτά είναι το πανεπιστήμιο. Μ' αυτό το σεβασμό και μ' αυτό το δέος οφείλουμε να το αντιμετωπίσουμε, όχι σαν να αντιμετωπίζουμε μια εταιρία που παράγει γιαούρτια, μπλουζάκια ή παπούτσια.

Το πανεπιστήμιο έχει μια μεγάλη σημασία και για την ατομική πορεία του καθενός και για τη συνολική πορεία μιας χώρας και για την όλη πορεία του πολιτισμού σε όλο τον κόσμο. Δεν είναι εργαλείο μόνο, είναι αξία αυτή καθ' εαυτή. Και γι' αυτό δεν πρέπει να υποβαθμίζεται και να διαστρεβλώνεται σε μία εργαλειολογική λογική.

Αυτό το στοιχείο, αυτή τη μάχη για το πανεπιστήμιο τη βλέπουμε σήμερα στη χώρα μας, η οποία έχει την ιστορία της, έχει στο γενετικό κώδικα τη φοιτητική εποχή του 15%. Έχει τη φοιτητική εποχή του 1-1-4, έχει τη φοιτητική εποχή της πάλης ενάντια στη χούντα, όπως και σήμερα τη φοιτητική εποχή του άρθρου 16, τη μάχη για το άρθρο 16, μάχη για την ταυτότητα και του πανεπιστημίου και της χώρας μας.

Γι' αυτό θέλω να χαιρετίσω τους εκπροσώπους του δικτύου των αριστερών ριζοσπαστικών σχημάτων, που βρίσκονται στα θεωρεία, τους εκπροσώπους της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συλλόγων Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού που δίνουν σήμερα μια μεγάλη μάχη, η οποία είναι στην αρχή της. Τα _ των σχολών είναι κατελημμένα σήμερα στην Ελλάδα. Γιατί! Γιατί πυροδοτήσατε αυτή την αντίδραση, γιατί κλονίζετε τα θεμέλια κατακτήσεων που έχει η δημοκρατία και οι ελευθερίες στη χώρα μας. Εμείς στηρίζουμε αυτές τις προσπάθειες.

Στην Ελλάδα αυτή τη στιγμή –πέρα από την κρίση στην οποία έχει οδηγηθεί κάτω από την ασφυξία, την έλλειψη πόρων και τις πολιτικές παρέμβασης στο πανεπιστήμιο, όπως και από εσωτερικά προβλήματα του πανεπιστημίου– ασκείται μία επίθεση, η οποία έχει και διεθνείς διαστάσεις φυσικά.

Η επίθεση είναι τρισδιάστατη: Επίθεση στο κοινωνικό κράτος, με το οκτάωρο, τις συλλογικές συμβάσεις, το δικαίωμα στην απεργία με την πολιτική επιστράτευση. Επίθεση στο δημόσιο χώρο, το οποίο βλέπουμε από την «Columbia» μέχρι το Γουδί,

τις ιδιωτικοποιήσεις ακόμα και κερδοφόρων επιχειρήσεων, όπως είναι το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Επίσης επίθεση στο πανεπιστήμιο, ως ένα στοιχείο αυτού του χώρου του δημοσίου.

Και αν θέλετε, αυτή τη διαπλοκή αυτής της επίθεσης που έχει ευρωπαϊκό και παγκόσμιο χαρακτήρα την είδαμε στη Γαλλία. Οι φοιτητές ήταν εκείνοι οι οποίοι ξεκίνησαν τον αγώνα ενάντια στο συμβόλαιο πρώτης πρόσληψης. Το πανεπιστήμιο συνδέθηκε στη μάχη για να στηρίξουμε και να διευρύνουμε το κοινωνικό κράτος. Έδωσαν την παρουσία τους, έδωσαν τον τόνο. Φυλάξανε τη Σορβόνη. Μιλήσανε στον κόσμο, ενεργοποίησαν τα συνδικάτα. Πετύχανε για πρώτη φορά το συντονισμό των συνδικάτων της Γαλλίας σ' ένα τόσο μεγάλο ζήτημα και ρίξαν το μύθο της απολίτικης, ικανοποιημένης, συντηρητικής, αδιάφορης νεολαίας, της νεολαίας που είναι μπροστά στην τηλεόραση και μπροστά στη Γιουροβίζιον και έδειξαν ότι η νεολαία δεν χάνεται και είναι παρούσα τις κρίσιμες στιγμές, στους κρίσιμους αγώνες, όπως για το άρθρο 16 και το δημόσιο πανεπιστήμιο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Πιστεύουμε ότι οι τάσεις αυτές αμφισβήτησης του δημόσιου πανεπιστημίου και υποταγής του σ' έναν νεοεποικισμό της επιχείρησης -έφυγε η θρησκεία και έρχεται η επιχείρηση τώρα, σήμερα, στον αιώνα μας, στον 21ο αιώνα- στηρίζονται στην επίλυση, με ιδιότελη τρόπο, πραγματικών προβλημάτων.

Είναι πραγματικά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η πανεπιστημιακή εκπαίδευση: Η αντίφαση ανάμεσα σ' ένα μεγάλο πληθυσμό φοιτητών και στην αδυναμία του δημοσίου πανεπιστημίου οργανωτικά και διαχειριστικά και προγραμματικά να ανταποκριθεί. Η κοινωνία της ανεργίας, το διαδίκτυο και η μετάδοση της γνώσης σ' όλες τις πλευρές. Η σημασία της ανταλλαγής εμπειριών και του συντονισμού και της συνεργασίας σε διεθνές επίπεδο. Πραγματικά προβλήματα όλα αυτά, αλλά σε παγκόσμιο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο και σε ελληνικό επίπεδο στα προβλήματα, που είναι υπαρκτά, οι λύσεις είναι ιδιοτελείς και αντιδραστικές. Και τα κανάλια είναι πολλαπλά και τα έχουμε δει και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα βλέπουμε κι εδώ. Είναι οι αποφάσεις του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, οι οποίες υποβαθμίζουν την εκπαίδευση ως μια παροχή υπηρεσιών -η εκπαίδευση ως μία παροχή υπηρεσιών!- και προβλέπουν μέχρι το 2010 την απελευθέρωση της ανώτατης παιδείας.

Σ' αυτά προσαρμοσμένη είναι η ευρωπαϊκή διαδικασία της Μπολόνια, ένας εξωκοινοτικός διακυβερνητικός συντονισμός. Και είναι εξωκοινοτικός όχι για κανέναν άλλο λόγο, γιατί δεν τον θέλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά γιατί τα ζητήματα εκπαίδευσης δεν είναι στην αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ουσιαστικά στο όνομα της εξασφάλισης ευλογισίας και δυνατότητας ανεύρεσης θέσεων εργασίας να υποβιβαστούν τα πανεπιστήμια σε μηχανισμό κατάρτισης και σε παραγωγή μαζικά απασχολήσιμων, με μηδενικά βέβαια τις περισσότερες φορές αποτελέσματα, όπου έχει εφαρμοστεί αυτό το θέμα, και να παραχωρηθούν ως ένα πεδίο δράσης των ιδιωτικών εταιριών. Στις αποφάσεις της Λισαβόνας, οι οποίες μέσα στο πλαίσιο της ανταγωνιστικότητας ζητάνε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο, στον τρόπο που λειτουργούν τα κοινοτικά προγράμματα και στη χώρα μας -θα μπορούσε να υπάρχει άλλος τρόπος να αξιοποιούνται από τα πανεπιστήμια- γίνεται μια μάχη υπαρκτική, ταυτόχρονα για το πανεπιστήμιο: Αν το πανεπιστήμιο θα είναι αυτοτελές, ανεξάρτητο, χώρος ιδεών, χώρος αξιών ή αν θα προσδεθεί στις ιδιωτικές επιχειρήσεις.

Κύριε Πρωθυπουργέ, προσέξτε αν θέλετε ένα απόσπασμα που θέλω να σας διαβάσω από ένα βιβλίο που εκδόθηκε στην Ελλάδα το 2005. «Οι Υπουργοί Παιδείας τριάντα τριών ευρωπαϊκών χωρών ανανέωσαν τη δέσμευσή τους για έναρξη εφαρμογής στο χώρο των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων του συστήματος των δύο κύκλων σπουδών μέχρι το 2005, έτσι ώστε να υλοποιηθεί η βασική τομή της Διακήρυξης της Μπολόνια, γνωστής ως «κατά Μπολόνια ευαγγέλιο», το οποίο παρουσιάστηκε το σωτήριο έτος 1999. Η Ευρώπη εγκαταλείπει επομένως την καλή παραδοσιακή ποιότητα των πανεπιστημιακών της

σπουδών και τις μετασχηματίζει -με την εξαίρεση ολίγων κέντρων αριστείας, τα οποία χρηματοδοτούνται ικανοποιητικά και αδιαφορούν πλήρως για την «Μπολόνια των πληβίων»- σ' ένα πολυκατάστημα, σούπερ μάρκετ, προμηθευτή μαζικών και φθηνών, επιφανειακών και βραχυπρόθεσμων προσεγγίσεων στις επιστήμες, την τεχνολογία και τις εφαρμογές τους».

Αυτό το απόσπασμα που είναι και ο πυρήνας της σκέψης είναι ένα βιβλίο που εκδόθηκε το 2005, «Ελληνική Παιδεία», από τις εκδόσεις Γκούντενμπεργκ, σελίδα 28, το οποίο έχει γράψει ο συνάδελφός σας στο Υπουργικό Συμβούλιο ο κ. Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος. Και είναι προς τιμήν του που το έχει γράψει αυτό και δεν ξεκινάει ούτε από μία δογματική αντίληψη αριστερή -φαίνεται σε ποιο χώρο ανήκει- ξεκινάει όμως από τις εμπειρίες και τον πόνο, εγώ πιστεύω και τα βιώματα και τους προβληματισμούς που έχει μέσα στο χώρο του Πολυτεχνείου, στο οποίο έχει διατελέσει και Πρύτανης. Θα έλεγα να δώσετε αυτό το βιβλίο για αυτομόρφωση στην Υπουργό και στους δύο Υφυπουργούς Παιδείας που βλέπω εδώ. Όλοι θα βγαίναμε ωφελημένοι αν το διάβαζαν όπως έκανα εγώ πριν έλθω εδώ.

Σε αυτήν τη μάχη θα ήθελα να αναφέρω τα συμπεράσματα, αν θέλετε, από άλλες χώρες όπως τα ανέπτυξε -επίκαιρο είναι- ο Τσόμσκι, διαπρεπής διανοητής και στον επιστημονικό τομέα και μαχητής στον τομέα των δικαιωμάτων, στην παρουσία του προχθές στην Κρήτη που έφθασε ειρωνικά να νοσταλγεί την εποχή που το Πανεπιστήμιο το χρηματοδοτούσε το Πεντάγωνο, γιατί όπως είπε, δεν μας έβαζαν όρους στο κάτω-κάτω. Είπε, είχαν λεφτά πολλά και μας έδιναν και δε μας έβαζαν όρους. Και λέει ο Τσόμσκι -ο οποίος πηγαίνει στις σχολές τις κατελημμένες της Κρήτης- στο όνομα της μείωσης του κόστους αρχίζουν οι έλεγχοι και οι περιορισμοί, που ασφαλώς δε συμβάλλουν στην ελευθερία και τη δημιουργικότητα που χρειάζεται το επιστημονικό περιβάλλον για να ανθίσει. Εισάγονται απαράδεκτες πρακτικές, όπως χρησιμοποίηση μεταπτυχιακών φοιτητών στη θέση καθηγητών. Οι φοιτητές που τελειώνουν έχουν ένα τεράστιο χρέος και σε όλη τη ζωή τους δεν τους ενδιαφέρει το επιστημονικό αντικείμενο, αλλά πώς θα ξεπληρώσουν το χρέος. Εκεί θα πάμε; Εκεί στο αμερικάνικο μοντέλο;

Και μια που αναφέρατε ότι στο Σύνταγμα θα βάλετε την πηγή του Ελληνικού Πολιτισμού στην παιδεία μας, για να μην ξεχνάμε τον Ελληνικό Πολιτισμό να σας αναφέρω μία πολύ ενδιαφέρουσα επισήμανση του Σωκράτη στον Πρωταγόρα, ο οποίος λέει, «οικ επί τέχνη» ως δημιουργός εσόμενος, αλλά επί παιδεία, ως τον ιδιώτην και ελεύθερον πρέπει». Λέει δηλαδή, η μόρφωση δεν είναι για να μαθαίνει τεχνικές για να γίνει επαγγελματίας, αλλά, για να μορφώνεται, «να παιδεύεται» για να γίνει πολίτης και ελεύθερος. Αυτήν τη σωκρατική ρήση ανάμεσα στα άλλα υπερασπίζονται σήμερα διδάσκοντες πιστεύω και διδασκόμενοι.

Επομένως, το πρώτο ζήτημα που μπαίνει είναι το θέμα του δημόσιου χαρακτήρα των ελληνικών πανεπιστημίων. Έχετε μία μεγάλη ευθύνη. Δεν θέλουμε να φτάσουμε στο μοντέλο των Ηνωμένων Πολιτειών που οι φοιτητές που προέρχονται από τη βαθμίδα των εισοδημάτων που είναι 50% χαμηλά εισοδήματα, έχουν 10% θέση στα πανεπιστήμια και το 50% υψηλά εισοδήματα έχουν 90% θέση στα πανεπιστήμια. Και στα μεγάλα πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών, στα κορυφαία, πληρώνουν διδάκτρα 20.000 ευρώ ετησίως. Και μη μας λέτε για μη κερδοσκοπική, μη μας τα λέτε αυτά. Και το Κολλέγιο εδώ μη κερδοσκοπική εταιρεία είναι στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και πληρώνει 10.000 ευρώ ο καθένας που έχει τη δυνατότητα να παρακολουθήσει το Κολλέγιο.

Εγώ θα ήθελα να πω και στον πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι εμείς συμφωνούμε με εκείνους τους φίλους της Π.Α.Σ.Π. που δίνουν τη μάχη σήμερα και ψήφισαν για τις καταλήψεις και που δίνουν τη μάχη για το πανεπιστήμιο, για το δημόσιο πανεπιστήμιο. Και θεωρούμε ότι είναι η μεγάλη μάχη που έρχεται και πιστεύουμε ότι δεν θα έπρεπε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να είναι στην ίδια όχθη με την Κυβέρνηση και τη Νέα Δημοκρατία, αλλά θα έπρεπε να πάρει τη βάρκα και να πάει στην απέναντι όχθη. Και δεν είναι επιχειρήματα κατά τη γνώμη μας αυτά που είπατε κύριε Παπανδρέου, ότι υπάρχουν τα κέντρα ελευθέρων σπουδών που

συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια και λειτουργούν ανεξέλεγκτα. Συνεργάζονται και υπάρχουν χάρη σε μία απόφαση του Υπουργείου Εμπορίου, την οποία την είχε εκδώσει, την είχε εγκαινιάσει κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Φτάνει να αρθεί αυτή η απόφαση και αίρεται το πρόβλημα. Δεν μπορεί ένα θέμα το οποίο εσείς δημιουργήσατε και το οποίο όντως είναι ανορθολογικό -και όντως λειτουργούν όλα αυτά και όντως δημιουργείται κοινωνικό πρόβλημα για όλα τα παιδιά που έχουν πάει στα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών- να το χρησιμοποιείτε ως επιχείρημα για να διαιωνίσουμε και να «συνταγματοποιήσουμε» την είσοδο του ιδιωτικού κεφαλαίου, των επιχειρήσεων στο πανεπιστήμιο. Αλλού πρέπει να ριζούμε το βάρος.

Κυρία Υπουργέ, πριν μιλήσετε για αξιολόγηση, αυτοαξιολογηθείτε εσείς. Πριν βάλετε τους καθηγητές στα θρανία να πουν το μάθημά τους παραβιάζοντας την αυτοτέλεια των πανεπιστημίων, αξιολογηθείτε εσείς και πείτε μας γιατί η Ελλάδα έχει τις χαμηλότερες δημόσιες δαπάνες για την εκπαίδευση μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γιατί ο μέσος όρος δαπανών για την εκπαίδευση στην Ελλάδα είναι 3,5% ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι 5%, συμπεριλαμβανομένων και των νέων μελών.

Η χώρα που έχει τις χαμηλότερες δημόσιες δαπάνες για την εκπαίδευση απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι η Ελλάδα. Θυμάται κανείς τη Ρόζα Ιμβριώτη που από το 1965 που ζητούσε να μειωθούν οι εξοπλισμοί και να φθάσουν οι δαπάνες στο 15% του ελληνικού προϋπολογισμού. Η οικογένεια επιβαρύνεται και δεν έχουμε δωρεάν παιδεία και, αν θέλετε, επιβαρύνεται και ο γιος της ευκατάστατης οικογένειας που κι αυτός χρειάζεται δωρεάν παιδεία σαν στοιχείο ανεξαρτησίας απέναντι στους γονείς του.

Μην χρησιμοποιείτε αυτό το επιχείρημα, ότι δηλαδή οι πλούσιοι θα πληρώσουν. Οι πλούσιοι θα πληρώσουν μέσα από τη φορολογία και από ένα προοδευτικό και αναδιανεμητικό φορολογικό σύστημα. Εκεί θα τους βάλετε να πληρώνουν αντί να είναι σπόνσορες στη Γιουροβίζιον ή αλλού.

Με την ευκαιρία, επειδή αυτή η συζήτηση γίνεται τις μέρες που έχουμε τις Γενικές Εξετάσεις, να πούμε ότι απαντήσεις στα θέματα αναζήτησης μιας θέσης στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση δεν θα δώσει η ιδιωτική πρωτοβουλία μέσα στα πανεπιστήμια και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά θα δώσει η αλλαγή αυτού του τραγελαφικού και σκληρού εκπαιδευτικού συστήματος για την είσοδο στα πανεπιστήμια το οποίο μόνο η Ελλάδα έχει στην Ευρώπη, αυτού του παράλογου και άδικου συστήματος.

Θα αναφέρω το γεγονός που ξέρετε πολύ καλά, ότι χθες έδωσαν τα παιδιά εξετάσεις στο έκτο μάθημα επιλογής που ήταν τα Μαθηματικά ή η Βιολογία και ότι ο βαθμός δυσκολίας των προβλημάτων ήταν εντελώς διαφορετικός στο ένα και στο άλλο μάθημα. Στα Μαθηματικά παρουσιάστηκε πολύ υψηλός και στη Βιολογία είχαμε σχετικά εύκολα θέματα, με συνέπεια ήδη σε μαζική κλίμακα να δημιουργούνται συνθήκες ανισότιμου ανταγωνισμού.

Ας το αφήσουμε αυτό το σύστημα. Έχει αποτύχει. Ό,τι διόρθωση και να πάμε να του κάνουμε, δεν μπορεί να το συνφέρει, το κάνει «Φρανκενστάιν». Ας προχωρήσουμε στην αποδέσμευση του λυκείου και στη στήριξη του γνωστικού αντικείμενου του λυκείου και την ίδια στιγμή ας προχωρήσουμε στο να δώσουμε τη δυνατότητα σε όλους τους φοιτητές να έχουν ελεύθερη πρόσβαση στο πανεπιστήμιο, είτε μ' ένα προπαρασκευαστικό έτος, είτε με διεργασίες που μπορούν να γίνουν μέσα στο πανεπιστήμιο, στηρίζοντας όμως με υποδομές και με χρήματα και κονδύλια τη λειτουργία του ελληνικού πανεπιστημίου.

Θα ήθελα να πω κάτι για όλες τις μεταρρυθμίσεις σας, όπως τη γενίκευση των δύο κύκλων σπουδών ή την αξιολόγηση. Τον κ. Κυριακόπουλο τον έχετε βάλει στο συμβούλιο της Λυρικής και μπορεί να συμβάλλει ο άνθρωπος. Ποιοι θα αξιολογήσουν το πανεπιστήμιο και με ποια κριτήρια; Από πού και ως πού εξωτερικοί αξιολογητές; Και γιατί να παράγει γι' αυτήν την αγορά το πανεπιστήμιο και να παράγει για μία αγορά που πρέπει να είναι καλύτερη και δεν μπορεί να προσαρμοστεί στο πανεπιστήμιο;

Εμείς θέλουμε διαφάνεια, θέλουμε ανοικτό πανεπιστήμιο

στην κοινωνία. Θέλουμε τα πανεπιστήμια μέσα από διαδικασίες συγκέντρωσης στοιχείων και δημοσιοποίησής τους να είναι σε επαφή με την κοινωνία, όχι όμως μέσω της αξιολόγησης να υποταχθούν σε άλλες λογικές.

Τα ίδια βλέπουμε και σε όλα τα μέτρα που έχετε πάρει, ινστιτούτο διά βίου μάθησης κ.λπ. και σε μία σειρά από μέτρα τα οποία ανέφερε ο Πρωθυπουργός στα πλαίσια του νόμου-πλαίσιο.

Εδώ θα ήθελα να σας καλέσω, κυρία Υπουργέ, να μη ρίχνετε λάδι στη φωτιά. Αυτήν τη στιγμή οδηγείτε σε διάλυση την ανώτατη εκπαίδευση, οδηγείτε σε μία δίκαιη και ισχυρή αντίσταση διδασκόντες και μαθητές και σπουδαστές.

Σας καλούμε να δώσετε σήμερα διαβεβαίωση έστω, για να συμβάλλετε στη διευκόλυνση της κατάστασης, ότι η Κυβέρνηση δεν θα προχωρήσει σε κατάθεση νόμου πλαισίου, μέσα στις καλοκαιρινές διακοπές, δεν θα κάνει το ίδιο που έκανε με το Ινστιτούτο διά βίου εκπαίδευσης και με την αξιολόγηση και με άλλα μέτρα, περνώντας λάθρα, την ώρα που είναι κλειστά τα πανεπιστήμια, σοβαρά νομοθετήματα μέσα από τη Βουλή. Ότι η Κυβέρνηση θα εκθέσει τις συγκεκριμένες θέσεις της και θα ζητήσει την τοποθέτηση των πανεπιστημιακών φορέων, αφήνοντας ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, μήπως και μπορέσετε, σ' ένα βαθμό, να κατευνάσετε την κρίση αυτή.

Από εκεί και πέρα βέβαια είναι σωστές οι αντιδράσεις, αντιδράσεις που δεν στηρίζουν το σημερινό πανεπιστήμιο που έχει πολλές παθολογίες και αν ήθελε κανείς να το στηρίξει δεν το επιτρέπει. Ο τραγικός θάνατος του συντρόφου μας στους αντιδικτατορικούς αγώνες της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, του Στέλιου Αλεξανδρόπουλου, ο οποίος επέλεξε τη στράτευση στη γνώση και ο οποίος κράτησε το ίδιο πάθος και εντιμότητα και αγωνιστικότητα που είχε δείξει ως νέος φοιτητής. Ο χαμός του δείχνει ότι μία συστηματική κρίση διαβρώνει τα ελληνικά πανεπιστήμια, που έχει σχέση με ευνοιοκρατία, με ομαδες συμφερόντων, με αυθαίρετες επιλογές, με στοιχεία οικονομικής κατάχρησης και διαφθοράς που έχουν παρουσιαστεί σε ορισμένα πανεπιστήμια, με μετεξέλιξη μεγάλων παρατάξεων σε κλίκες συναλλαγών, της ηγεσίας τους, με την απουσία της Εθνικής Φοιτητικής Ένωσης Ελλάδας και φυσικά δίπλα σε σημαντικές σελίδες που γράφουν καθημερινά και σε μία ηρωική προσπάθεια που κάνει το μεγαλύτερο μέρος του διδακτικού προσωπικού.

Αυτό το πανεπιστήμιο, αυτήν την ιδέα του ελεύθερου δημόσιου, αυτοτελούς πανεπιστημίου πρέπει να υπερασπιστούμε. Για μας είναι ένα πρόταγμα με ιστορική καταγωγή και ιστορική προοπτική και ως Συνασπισμός Ριζοσπαστικής Αριστεράς θα σταθούμε δίπλα στους μεγάλους αγώνες που πιστεύω θα σφραγίσουν τους μήνες που έρχονται τη χώρα μας, για το δημόσιο χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλαβάνο.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα πως οι Υπουργοί Εξωτερικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Πρωτοκόλλου περί προνομίων και ασυλίων των μελών της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας του Ευξείνου Πόντου (Ο.Σ.Ε.Π.).».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Η Υπουργός Παιδείας κ. Γιαννάκου έχει το λόγο.

MARILETTA GIANNAKOY (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, η κατάθεση πρότασης για συζήτηση προ Ημερησίας Διατάξεως από την κ. Παπαρήγα, παρά τις διαφορετικές απόψεις που υπάρχουν, αποτελεί μία καλή ευκαιρία και για να απαντηθούν θέματα, τα οποία ετέθησαν και για να υπενθυμίσουμε, ότι μάλλον δεν είναι καλό στη Βουλή θέματα τα οποία έχουν εξηγηθεί και για τα οποία όλοι έχουν γνώση, να τίθενται ως εμφανίζονται, δήθεν για πρώτη φορά, ή ως να μην έχουν απαντηθεί πραγματικά.

Κυρία Παπαρήγα, αρχίσατε από τις εμπορικές δραστηριότη-

τες των σχολείων και θέλω να σας πω ευθέως, ότι δεν υπάρχει τέτοιο ζήτημα. Βεβαίως υπήρχε για τα σχολικά κτήρια από την προηγούμενη διακυβέρνηση. Η παρούσα Κυβέρνηση, το έχει εξηγήσει πολλές φορές ότι πλην βιβλιοπωλείου, δραστηριότητες εξωγενείς δεν μπορούν να στεγάζονται σε σχολικά κτήρια. Κατά συνέπεια τα σχέδια που είχαν εκπονηθεί δεν υπάρχουν πλέον ως τέτοια σχέδια. Δηλαδή εμπορικές δραστηριότητες βάση των οποίων άσχετοι άνθρωποι θα εισέρχονται μέσα στα σχολεία. Το έχω εξηγήσει από το 2004.

Βεβαίως τα ζητήματα της μόρφωσης, των βιβλίων, της προσαρμογής στα νέα δεδομένα μάς βρίσκουν αντίθετους σε σχέση με αυτά που θέλετε να προβλέψετε για το μέλλον. Σε μια σειρά από ζητήματα θέλετε να μείνουν τα πράγματα όπως έχουν. Αλλά τα πράγματα δεν μπορούν να μείνουν όπως έχουν έτσι κι αλλιώς.

Ωστόσο, εκτιμούμε το γεγονός ότι ευθέως αναφέρετε ότι διαφωνείτε πλήρως με την ευρωπαϊκή διάσταση του ανωτάτου χώρου εκπαίδευσης που είναι όμως γεγονός, που η προηγούμενη κυβέρνηση από το 1999 έχει συνυπογράψει και δεσμευτεί, αλλά λησμόνησε μέχρι το 2004 να προχωρήσει τα ζητήματα που είχαν σχέση με τη δεσμεύση. Γιατί οι δεσμεύσεις βέβαια στο χώρο της Ευρώπης δεν είναι ένα είδος παράας που όταν γυρίζουμε την πλάτη τη ξεχνάμε. Έχει επιπτώσεις στη συνέχεια των δραστηριοτήτων, αφού γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά ότι τουλάχιστον το 80% των δράσεων είναι κοινές στο χώρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επομένως δεν είναι ότι δεν μπορεί να κάνει κανείς ό,τι θέλει, είναι ότι στην ουσία έχει συναποφασίσει με βάση τη συμμετοχή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση για συγκεκριμένη πορεία της χώρας, που μπορεί να έχει μειονεκτήματα για το Κομμουνιστικό Κόμμα, έχει όμως ένα πλήθος αποδεδειγμένων πλεονεκτημάτων για το σύνολο του ελληνικού λαού και αυτό αποδεικνύεται από όλες τις έρευνες της κοινής γνώμης.

Ποιος είναι ο δρόμος για να ανταποκριθεί κανείς στις δεσμεύσεις; Να σύρεται στο παραπέντε, να συνυπογράφει ή να δημιουργεί νομοσχέδια που δεν θα εφαρμοστούν ποτέ; Γιατί πριν από λίγο καιρό ακούσαμε να μας κατηγορούν ότι δεν εφαρμόσαμε το νόμο για την αξιολόγηση στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση που είχε κάνει η σημερινή Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία τον πέρασε και τον ξέχασε.

Αλλά ακούσαμε και άλλα. Ακούσαμε, παραδείγματος χάριν, για το διάλογο για την παιδεία. Κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ουδέποτε είχατε κάνει κανένα διάλογο για την παιδεία, θεσμοθετημένο και σαφή, διότι διάλογος για την παιδεία δεν είναι να καλεί ο Υπουργός τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, να λέει ο καθένας τα δικά του και να βγαίνει ο καθένας έξω στα τηλεοπτικά κανάλια να λέει ό,τι θέλει. Διάλογος είναι να τα λένε όλοι όλα μπροστά σε όλους. Και να λένε όλες τις φορές τα ίδια, όχι να λέμε άλλα στα επιστημονικά συνέδρια, άλλα στα τηλεοπτικά κανάλια, άλλα στους δικούς μας ανθρώπους και άλλα όπου μπορούμε.

Επομένως η Κυβέρνηση προχώρησε σε δημόσια διαβούλευση μέσω ενός οργάνου, του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, που ήταν ένα όργανο που είχε συνεδριάσει μόνο μια φορά τυπικά με παρουσία του προηγούμενου Πρωθυπουργού και δεν είχε ενεργοποιηθεί ποτέ. Ένα όργανο του οποίου πολιτικά η πλειοψηφία δεν έχει σχέση με την Κυβέρνηση. Αλλά εμείς είπαμε επανειλημμένα ότι δεν αμφισβητούμε την επιστημονική επάρκεια οποιουδήποτε Έλληνα ό,τι και αν ψηφίζει. Δεν έχει καμία σχέση το ένα με το άλλο. Στο κάτω-κάτω είμαστε Δημοκρατία.

Αποχωρήσατε από το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας την επομένη της ημέρας που οι τρεις εκπρόσωποί σας και ιδιαίτερα ένας εξ αυτών που ήταν εισηγητής, εισηγήθηκε περί αξιολόγησης και έγιναν δεκτές οι προτάσεις του στο 100% και αυτά υπάρχουν στα Πρακτικά, υπάρχουν παντού και τα ξέρουν όλοι.

Βεβαίως, το γεγονός ότι αποχωρήσατε δεν εμπόδισε την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας να μην κάνει τίποτα χωρίς να σας το στέλνει και να δίνει περιθώριο, τουλάχιστον, είκοσι ημερών για να απαντήσετε. Δεν έχετε απαντήσει ποτέ, εκτός από μία φορά που ο εκπρόσωπός σας είπε, «δεν θέλουμε να πάρουμε θέση τώρα, θα πάρουμε θέση στην Επιτροπή Μορφωτικών Υπο-

θέσεων».

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν σας απαντήσαμε για την τεχνολογική εκπαίδευση;

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Απαντώ. Αυτό ακριβώς λέω, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σας έστειλα σημείωμα δύο σελίδων! Μα, τι λέτε, κυρία Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ, κύριε Λοβέρδο.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, συνεχίστε.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Είπα «εκτός», διότι δεν έχω απευθυνθεί σ' εσάς μόνο μια φορά. Δεν έχει γίνει τίποτα που να μη σας έχω ρωτήσει. Δεν απαντάτε. Δικαίωμά σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σε όλα σας στείλαμε τις θέσεις μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κύριε Λοβέρδο. Μη διακόπτετε.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Έρχεστε στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και παίρνετε θέση. Εγώ αναρωτιέμαι – κύριε Παπανδρέου, σας θεωρώ άνθρωπο πολύ καλής πρόθεσης – το εξής: Δεν σας έχουν πει συνεργάτες σας για το πόσες συζητήσεις έχουν γίνει στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, χωρίς την ύπαρξη νομοσχεδίου, επί της ουσίας των θεμάτων; Δεν σας έχουν πει ότι συζητήσαμε τρεις φορές για το Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π. και ότι συμφωνήσαμε όλοι για το δέον γενέσθαι και υπάρχουν συγκεκριμένα βήματα και ότι ομοφώνως η Επιτροπή και το Υπουργείο συμφωνήσαμε για το τι πρέπει να γίνει για την τράπεζα ερωτήσεων;

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Ναι, αλλά δεν έγιναν!

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κυρία Ράπτη, έχουμε συγκεκριμένες ημερομηνίες και συγκεκριμένο πρόγραμμα και το γνωρίζετε.

ΣΥΛΒΑΝΑ ΡΑΠΤΗ: Έγινε στις 16 Μαΐου! Έχουμε 26 Μαΐου και ακόμα δεν υπάρχει στο διαδίκτυο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Παρακαλώ, κυρία Ράπτη.

MARIETTA ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αφήστε τις διακοπές. Εγώ δεν θα σας κάνω μάθημα για το αν πρέπει να ενημερώνετε την ηγεσία σας ή όχι πραγματικά.

Λέω όμως, ότι όσα είπε εδώ ο κ. Παπανδρέου πλην ενός θέματος, δεν ανταποκρίνονται στην αλήθεια. Είναι αλήθεια ή δεν είναι ότι υπάρχει το πρόγραμμα «ΔΙΟΔΟΣ» και κατά χιλιάδες οι φοιτητές αυτήν τη στιγμή με 12 ευρώ το μήνα παίρνουν φθηνό internet; Είναι αλήθεια ή δεν είναι ότι υπάρχει προγραμματισμός για τους υπολογιστές των φοιτητών; Είναι αλήθεια ή δεν είναι ότι δόθηκαν σε όλους τους αριστούχους της Γ' Γυμνασίου οι υπολογιστές χωρίς να γίνει κανένα σόου; Σας πληροφορώ ότι στις περισσότερες παραδόσεις των υπολογιστών δεν ήταν καν στέλεχος του Υπουργείου εκεί.

Αυτά όλα πώς έρχεστε και τα λέτε εδώ; Βέβαια συμφωνούμε σ' ένα θέμα: Το περί εσωστρέφειας. Πράγματι ήταν τόση η εσωστρέφεια ώστε απαγορεύονταν τα κοινά μεταπτυχιακά με ξένα πανεπιστήμια. Και απαγορεύονταν τελείως η οποιαδήποτε διδασκαλία ή μεταπτυχιακό σε ξένη γλώσσα. Αυτή ήταν η εσωστρέφεια την οποία καλλιεργήσατε και η οποία δεν υπάρχει πια.

Και φυσικά δεν μπορούσατε να περάσετε από το ελληνικό Κοινοβούλιο, ανταποκρινόμενοι δεν ξέρω σε ποια διάθεση ή στάση έναντι των όποιων αντιδρώντων, αυτά που οφείλατε: Τη «Διά Βίου Εκπαίδευση» που είναι αυτήν τη στιγμή όλος ο προγραμματισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο βασικός πυλώνας και η αξιολόγηση.

Είπε ο κ. Αλαβάνος: «Από τρίτους η αξιολόγηση». Κανένας τρίτος. Η εσωτερική αξιολόγηση γίνεται από τους ίδιους τους καθηγητές, αλλά και από τους φοιτητές φυσικά. Μπορεί να μην αρέσει σε ορισμένους καθηγητές η αξιολόγησή τους από τους φοιτητές και σε ορισμένους που δεν είναι εκεί, αλλά έτσι γίνεται η αξιολόγηση σ' όλη την Ευρώπη και σ' όλο τον κόσμο.

Και η εξωτερική αξιολόγηση είναι μέσω της η οποία που είναι ένα όργανο που έχει τους εκπροσώπους της. Το μόνο πρόσωπο που διορίζεται από τον Υπουργό είναι ο Πρόεδρος, που στην

ουσία επικυρώνεται από τη Βουλή, ενώ προτείνεται από τον Υπουργό στη Βουλή.

Ποια εξωτερική αξιολόγηση και ποιοι οικονομικοί παράγοντες; Δηλαδή, η Ελλάδα τι είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είναι ένας ιδιαίτερος χώρος με ιδιαίτερους ανθρώπους, εξωγήινους; Πώς συμβαίνει σ' όλο τον κόσμο και όπου υπάρχουν τα καλά πανεπιστήμια να υπάρχουν συγκεκριμένες αρχές και κανόνες και εδώ ξαφνικά λέμε: «Αυτό δεν κάνει για την Ελλάδα, το άλλο δεν κάνει για την Ελλάδα»; Απευθυνόμενοι στη σημερινή Κυβέρνηση και στο πραγματικά μεγάλο έργο που έχει κάνει και το αποδεικνύουν όλες οι έρευνες. Γι' αυτό σας καλώ ως Αντιπολίτευση να κάνετε κι εσείς μια έρευνα για να το μάθετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Σεμνά και ταπεινά.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πού απευθυνόταν ο κ. Παπανδρέου; Στο δικό του κόμμα που ήταν στην εξουσία, διότι όλα όσα είπε δεν είχαν γίνει επί δικής του διακυβέρνησης.

Αντιλαμβάνομαι ωστόσο ότι θέλετε να προχωρήσετε μπροστά. Η πρότασή σας για την αλλαγή στο Σύνταγμα –και προς τιμήν σας και την προηγούμενη φορά είχατε πάρει ανάλογη θέση– είναι ίδια με την πρόταση της Νέας Δημοκρατίας. Προφανέστατα θα ελέγχονται από το κράτος τα όποια κι αν γίνουν μη κερδοσκοπικά μη κρατικά πανεπιστήμια. Αλίμονο!

Η δε πρόταση της Κυβέρνησης σημειώνει ότι και οι καθηγητές αυτών θα έχουν τα ίδια υψηλά προσόντα που έχουν και οι καθηγητές των δημοσίων πανεπιστημίων.

Εγώ δεν ξέρω αν θα έρθουν κάποιοι ιδιώτες να κάνουν πανεπιστήμια. Ξέρω όμως ένα πράγμα: Αν δεν αρθεί αυτή η ιδιότητα απαγόρευση που δεν υπάρχει σε καμία άλλη χώρα του κόσμου, τότε θα γίνουν αυτά που είπε ο κ. Αλαβάνος, ότι, δηλαδή, τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών με το franchising θα θεωρηθούν ότι χορηγούν επαγγελματικά δικαιώματα και πτυχία πανεπιστημίου.

Γνωρίζετε άριστα –διότι έχω απαντήσει πολλές φορές σε ερωτήσεις– ότι η στάση της Κυβέρνησης είναι σαφέστατη. Μη ελεγχόμενα ποιοτικώς ιδρύματα δεν μπορούν να αναγνωριστούν. Αυτό είναι σαφές. Πόσο μπορούμε να το βγάλουμε πέρα στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο; Θα το δούμε. Αλλά η στάση μας έχει το καλύτερο νομικό οπλοστάσιο και είναι σαφέστατη. Εάν όμως, δεν είχαμε αυτήν την απαγόρευση, τότε θα μπορούσαμε μέσω των διαδικασιών να ελέγξουμε την ποιότητα και να μην αφήσουμε να λειτουργούν συστήματα, τα οποία δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους. Τώρα δεν μπορούμε. Είναι πιθανόν να μας το επιβάλλει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο διά της διαδικασίας του ανταγωνισμού. Αυτή είναι η αλήθεια την οποία γνωρίζετε πάρα πολύ καλά.

Κύριε Πρόεδρε, βέβαια η κινητικότητα μέσα στα πανεπιστήμια, οι κατευθυντήριες γραμμές της Λισαβόνας, η κοινωνία της γνώσης, όλα όσα συμβαίνουν παγκοσμίως δεν μπορούν να αφήσουν την ανώτατη εκπαίδευση έξω από αυτές τις διεργασίες.

Η ανώτατη εκπαίδευση, δεν είναι ούτε λύκειο ούτε γυμνάσιο και η Κυβέρνηση δεν θεωρεί ότι είναι ένα είδος, από κεκτημένη ταχύτητα εκπαίδευσης, που όλος ο κόσμος πηγαίνει εκεί, δεν ξέρουμε πότε τελειώνει, πότε μπαίνει, τι μαθαίνει κ.ο.κ.

Έχουμε το εξής φαινόμενο: Στις Ηνωμένες Πολιτείες, έχουμε από είκοσι έως είκοσι τεσσάρων ετών αποφοίτους πανεπιστημίου με 1,6% ανεργία, από είκοσι πέντε έως είκοσι εννέα ετών με 2,6% ανεργία και στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουμε αντίστοιχα 12,3% και 16,5% ανεργία.

Τι είναι το πανεπιστήμιο; Ανταποκρίνεται σ' αυτά που ζητάει η αγορά εργασίας; Κατ' αρχήν, το πανεπιστήμιο έχει τη δική του αυταξία, δεν υπάρχει καμία αμφιβολία. Δεν μπορεί να υπάρχει, όμως, υπεύθυνη Κυβέρνηση και υπεύθυνες πολιτικές ηγεσίες που να αγνοούν τι ζητάει η αγορά εργασίας άπαξ και η ανεργία είναι διαθρωτική. Όταν έχουμε σημαντικό αριθμό ανθρώπων που δεν μπορούν να βρουν δουλειά και έχουμε θέσεις υψηλότερου επιπέδου, τις οποίες δεν έχουμε ανθρώπους να τις καταλάβουν.

Δεν πρέπει να ανταποκριθούμε στα νέα αντικείμενα; Δεν πρέπει να βάλουμε κανόνες; Βεβαίως, η δωρεάν παιδεία και στην

ανώτατη εκπαίδευση υπάρχει για όλους. Και η Κυβέρνηση, κύριε Αλαβάνο, δεν μιλάει για δωρεάν παιδεία για τους έχοντες ή τους μη έχοντες. Αλλά αυτή δεν είναι ουσία ανταποδοτική; Δεν είναι επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό; Δεν πρέπει δηλαδή αυτοί οι άνθρωποι να έχουν σωστές γνώσεις, να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες για όλα τα επίπεδα, μεταπτυχιακά, διδακτορικά και να αποδώσουν ως πολίτες της χώρας τους; Αυτό είναι προφανές.

Εξεπλάγην όταν μου είπατε, κύριε Παπανδρέου, ότι επιστρέφω τους φακέλους στα πανεπιστήμια. Βεβαίως τους επιστρέφω, όλους τους παράνομους φακέλους και όχι μερικούς. Η ηγεσία σας μου άφησε στο Υπουργείο χίλιους πενήντα φακέλους, με πλήθος ενστάσεων. Και ορθώς δεν προχώρησε σε διευθέτηση προ των εκλογών, διότι υπήρχαν προβλήματα. Ο νόμος ορίζει ότι το Υπουργείο έχει τον έλεγχο νομιμότητας. Και θα το πω για δεύτερη φορά, θα τον έχουμε μέχρι τέλους τον έλεγχο νομιμότητας, όχι σκοπιμότητας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Νομιμότητας, όχι σκοπιμότητας. Εσείς κάνετε σκοπιμότητες.

ΜΑΡΙΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τα γνωστικά αντικείμενα, τα προγράμματα σπουδών, όλα ρυθμίζονται από τα ίδια τα πανεπιστήμια. Οι θέσεις δε που δώσαμε στα πανεπιστήμια από το 2004 μέχρι σήμερα, είναι διπλάσιες απ' αυτές που είχαν δοθεί στην αμέσως προηγούμενη περίοδο. Και βεβαίως, κάναμε συμφωνίες με όλα τα πανεπιστήμια για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων τετραετούς διάρκειας.

Επομένως, κύριε Παπανδρέου, εγώ δεν έχω ούτε φίλους στα πανεπιστήμια ούτε συγγενείς, ούτε συνεργάτες που θέλω να τακτοποιήσω. Εγώ παρακολουθώ τον έλεγχο νομιμότητας προσωπικώς και θα συνεχίσω να τον παρακολουθώ. Αν επιθυμείτε και μας το επιτρέπουν τα προσωπικά δεδομένα, να σας φέρω και τους φακέλους που επιστρέφονται, για να δείτε τι συμβαίνει. Δεν χρειάζεται να τα γράψουν μόνο οι εφημερίδες. Συμβαίνει ότι μειοψηφίες δημιουργούν κακή εικόνα στα πανεπιστήμια.

Τα πανεπιστήμιά μας, όμως, παρ' όσα κακά ακούστηκαν εδώ μέσα σήμερα από όλη σχεδόν την Αντιπολίτευση, έχουν και εξαιρετικά στελέχη και διακεκρίμενα στελέχη που στη συγκεκριμένα τους σε όλο τον κόσμο διαπρέπουν. Πάσχουν σ' ένα σημείο, στη συλλογική δράση, στους κανόνες, στην εφαρμογή τους.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Γιατί έγινε αυτό και πώς έμαθαν να λειτουργούν έτσι; Το αφήνω στο ακροατήριο. Κρατώ μόνο ένα πράγμα το οποίο είναι σημαντικό. Όλοι αντιλαμβανόμεθα ότι υπάρχουν προβλήματα ανταπόκρισης στο ευρωπαϊκό και διεθνές γίγνεσθαι. Όλοι καταλαβαίνουν ότι το πανεπιστήμιο είναι χώρος έρευνας και εκπαίδευσης και όλοι προσβλέπουμε στο μέλλον, θέλοντας τα πανεπιστήμιά μας –και τα Ανώτατα Τεχνολογικά Ιδρύματα, για τα οποία προτείνουμε να φαίνονται μέσα στο Σύνταγμα ότι ανήκουν στην ανώτατη εκπαίδευση– να αποδώσουν τα μέγιστα για μας. Γιατί η κοινωνία της γνώσης, η κοινωνική συνοχή είναι η μεγαλύτερη δύναμη της χώρας. Φυσικά, αυτό θα έχει και οικονομικό αποτέλεσμα χωρίς καμία αμφιβολία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τα πούμε ξανά για την παιδεία, αλλά θέλω να επαναλάβω ένα πράγμα. Ουδέποτε στην ιστορία της χώρας είχε ανοίξει τέτοια ευκαιρία για διάλογο για όλα τα θέματα στα ζητήματα παιδείας. Και γι' αυτό υπάρχουν απόλυτες αποδείξεις.

Κάθε άλλο σχόλιο αποτελεί πρόσχημα. Μπορεί να πει ο οποιοσδήποτε ότι αρνείται όλα όσα λέμε, μπορεί να πει ο οποιοσδήποτε ότι δεν τα λέμε καλά και ότι έχει προτάσεις, αλλά ότι οι πόρτες αυτού του Υπουργείου δεν υπήρξαν ορθάνοικτες και ότι δεν ενημερώναστε και για την παραμικρή νομοθετική πρωτοβουλία εγκαίρως, δεν μπορείτε να το πείτε. Ενημερώναστε προσωπικώς οι ηγεσίες και όλη η ιεραρχία που είναι υπεύθυνη για τα ζητήματα παιδείας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο

Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής για να δευτερολογήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρία Παπαρήγα, άκουσα με προσοχή τα όσα είπατε και έχω να θέσω μια σειρά από συγκεκριμένα ερωτήματα, γιατί οι γενικές αποστροφές δεν βοηθούν.

Ερώτημα πρώτον: Διαφωνείτε ότι είναι ανάγκη να αλλάξουν τα πράγματα; Κανείς –πάντως όχι εγώ– δεν ισοπεδώνει τη σημερινή κατάσταση στα πανεπιστήμια, αλλά υπάρχουν πολλά κακώς κείμενα που πρέπει να βελτιωθούν. Αυτό είναι μια πρώτη αρχή. Να συμφωνήσουμε έστω σ' αυτό.

Ερώτημα δεύτερο: Διαφωνείτε με την αυτοτέλεια των πανεπιστημίων -γιατί άκουσα πολλές επικριτικές αποστροφές στην ομιλία σας- την οποία πρώτα απ' όλα ζητούν τα ίδια, για να έχουν μια στοιχειώδη ευελιξία αντιμετώπισης των σημερινών υπεργραφειοκρατικών φαινομένων; Διαφωνείτε με την αξιολόγηση; Μα, αυτό είναι στοιχειώδες ποιοτικό κριτήριο και μάλιστα οργανισμών, που σε τελική ανάλυση, λειτουργούν και θα λειτουργούν με τα χρήματα των φορολογουμένων. Διαφωνείτε με την ανάγκη να αντιμετωπιστεί το θέμα του ασύλου; Αυτό είναι ένα τεράστιο θέμα, που δυστυχώς σε πολλές περιπτώσεις έχει παραποιηθεί, έχει διαστρεβλωθεί με πράξεις που στρέφονται κατά της ελευθερίας, κατά της εκπαίδευσης, κατά των ατομικών δικαιωμάτων, κατά της δημόσιας περιουσίας, σε τελική ανάλυση κατά της ίδιας της έννοιας του ασύλου.

Ενοχλείστε –αυτό ήταν σαφές στην ομιλία σας– με την προοπτική συνεργασίας των πανεπιστημίων και της αγοράς, της παραγωγής. Προφανώς, αυτή η άποψη απορρέει από τη γενικότερη προκατάληψη δαιμονοποίησης των επιχειρήσεων.

Θέλω να το ξεκαθαρίσω αυτό. Εμείς, δεν τις θεοποιούμε, αλλά ξέρουμε ότι είναι μια πραγματικότητα. Αυτός είναι ο πραγματικός κόσμος και, πάντως, απ' αυτήν την πραγματικότητα πρέπει να βρούμε τους τρόπους να αντλήσουμε τη μέγιστη δυνατή ωφέλεια για τους νέους μας, για την εθνική οικονομία, για τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου.

Άκουσα επίσης, με προσοχή όσα είπατε εναντίον της δυνατότητας ίδρυσης μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών Α.Ε.Ι.. Θέλω να ρωτήσω και εδώ κάποιον πλάγμα και περιμένω ειλικρινείς απαντήσεις για να προχωρήσουμε το διάλογο παραπέρα.

Πρώτον, σε ποια χώρα τα μη κρατικά πανεπιστήμια εκτόπισαν τα δημόσια;

Δεύτερον, γιατί να αναγνωρίζονται πτυχία ιδιωτικών πανεπιστημίων που λειτουργούν στο εξωτερικό και να μη γίνεται αυτό, αν τα ίδια πανεπιστήμια λειτουργούν εδώ και προσφέρουν στη χώρα μας;

Τρίτον, ποια εξήγηση μπορεί να δοθεί στο γεγονός ότι αναγνωρίζεται η λειτουργία ιδιωτικών σχολείων πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που είναι υποχρεωτική και όχι τριτοβάθμιας που δεν είναι υποχρεωτική;

Τέταρτον, είναι ή δεν είναι θετικό το γεγονός ότι θα υπάρχουν ακόμα περισσότερες θέσεις σπουδών και ακόμα περισσότερο πόροι για τους φοιτητές των κρατικών πανεπιστημίων;

Πέμπτον, γιατί να αφήσουμε να συνεχίζεται η αιμορραγία συναλλάγματος από τους νέους μας που σπουδάζουν στο εξωτερικό; Γιατί, με απλά λόγια, να χρηματοδοτούμε θέσεις εργασίας στο εξωτερικό και όχι εδώ, στον τόπο μας;

Είναι προφανές ότι στο θέμα αυτό υπάρχουν κάποιες παρεξηγήσεις. Από κάποιες πλευρές -και δεν αναφέρομαι, το δηλώνω ρητά και κατηγορηματικά, ούτε στο Κομμουνιστικό Κόμμα ούτε σε κάποιο άλλο κόμμα ή συλλογικό φορέα- υπάρχουν ενδεχομένως και σκοπιμότητες. Υπάρχει σύγχυση ή απόπειρα δημιουργίας σύγχυσης, γιατί η ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων δεν σημαίνει περιορισμό των κρατικών πανεπιστημίων, δεν σημαίνει υποβάθμιση των κρατικών πανεπιστημίων. Αντίθετα, εκείνο που επιδιώκεται –και από αυτό ξεκινήσαμε- είναι η αναβάθμιση της ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης. Αυτός είναι ο στόχος και για την επίτευξη του στόχου αυτού έχουμε υποχρέωση να συμβάλουμε όλοι.

Εκείνο που επιδιώκεται, τόσο με το νόμο-πλαίσιο που προετοιμάζουμε, όσο και με τη δημιουργία μη κρατικών ΑΕΙ, είναι η

ενίσχυση της άμιλλας, και του υγιούς ανταγωνισμού, είναι ο καλύτερος δυνατός εξοπλισμός των πτυχιούχων, με εφόδια που χρειάζονται για να πετύχουν στο δρόμο που διαλέγουν, είναι η δημιουργία περισσότερων εκπαιδευτικών επιλογών για τους νέους μας.

Και κάτι ακόμα. Στη χώρα μας τι θέλουμε να κάνουμε; Θα διαμορφώσουμε εμείς το συνταγματικό και νομικό πλαίσιο για την ίδρυση και λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημίων ή θα αφήσουμε να επικρατήσουν de facto καταστάσεις; Θα βγούμε μπροστά ή θα παραμείνουμε απαθείς, αδρανείς, σε αυτές τις εξελίξεις;

Άκουσα την ομιλία του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Το 90% ήταν μία συρραφή ατυχών βερμπαλισμών και ευφυολογημάτων και, βέβαια, γενικευμένης, όπως πάντα δυστυχώς, καταστροφολογίας. Ξέρετε τι αποκαλύπτει αυτό; Απόλυτη ένδεια πρότασης, ένδεια πολιτικής. Δεν έχετε πιξίδα, κύριε Παπανδρέου, δεν έχετε στρατηγική. Αυτή είναι η αλήθεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και δεν με χαροποιεί η αλήθεια αυτή, με θλίβει γιατί είναι αποκαλυπτική του τρόπου με τον οποίο αντιλαμβάνεστε το ρόλο σας.

Στο τέλος της ομιλίας σας -δηλαδή ούτε το 10%- κάνατε αναφορά σε κάποιους γενικούς άξονες. Τι απεκαλύφθη με την αναφορά σας σε αυτούς τους άξονες; Ξεκινήσατε με τον ατυχή βερμπαλισμό ότι η δική μου ομιλία ήταν μία έκθεση ιδεών. Σε τελική ανάλυση, παρουσιάζοντας αυτούς τους άξονες, οι οποίοι εν πολλοίς ταυτίζονται με τις απόψεις που ανέπτυξα, τι σας κάνουν εσάς; Αντιγραφέα της έκθεσης;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί η πραγματικότητα είναι -και δεν θα μπω σε ένα προς ένα τα θέματα- ότι οι απόψεις που είπατε, είναι πάρα πολύ κοντά σε αυτά που είπα εγώ.

Άκουσα, επίσης, στον επίλογο το περίφημο πυροτέχνημα της πρόσκλησης. Η πρόσκληση είναι για εσάς, κύριε Παπανδρέου, να επανέλθετε στο διάλογο. Γιατί διάλογος υπάρχει, διάλογος στον οποίο είπατε ότι θα ανταποκριθείτε, παρουσιάστηκατε στην αρχή και μετά, με ρηχές προφάσεις, άρον-άρον αποχωρήσατε. Εάν έχετε μετανιώσει, σας καλώ να επανέλθετε, να συμμετάσχετε στη μεγάλη υπόθεση της διαμόρφωσης μιας σύγχρονης εκπαιδευτικής πολιτικής, να αναλάβετε τελικά τις ευθύνες που σας αναλογούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Παπανδρέου, η πραγματικότητα είναι επί της ουσίας. Συμφωνείτε με την πολιτική μας και, επειδή φοβάστε ότι αυτό δεν σας βολεύει για μικροκομματικούς λόγους, επειδή αυτά που βαθύτερα πιστεύετε δεν τα κάνατε είκοσι τόσα χρόνια ως κυβέρνηση, καταφεύγετε στο χρεοκοπημένο πια κόλπο της οξύτητας, της ανέξοδης έντασης, της ισοπεδωτικής απαξίωσης. Αυτή είναι η αλήθεια, μια αλήθεια που δεν σας τμα, αλλά πάντως μία αλήθεια που τη γνωρίζουν όλοι οι πολίτες σε αυτήν τη χώρα, με μία -σε αυτήν τη γενική στρατηγική διαπίστωση που κάνω- αποκαλυπτική, θα έλεγα εκκωφαντική εξαίρεση, την αναφορά σε όσους γράφουν κάτω από δέκα και δεν περνούν στο πανεπιστήμιο. Είναι η αναφορά που σας χαρακτηρίζει ως πολιτικό υποστηρικτή της ήσσονος προσπάθειας. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Από την άλλη, βέβαια, μιλάτε για αξιολόγηση, για αξιοκρατία. Είναι εμφανής η προσπάθεια να τους έχετε όλους ευχαριστημένους. Όμως, κύριε Πρόεδρε του Π.Α.Σ.Ο.Κ., οι πολίτες θέλουν ξεκάθαρες θέσεις και όχι θολά ιδεολογήματα. Θέλετε αξιολόγηση και αξιοκρατία, όπως είπατε σήμερα ή θέλετε ισοπέδωση όλων, όπως επίσης είπατε σήμερα, κατακρίνοντας την απόφαση της Κυβέρνησης να μην μπαίνει στο πανεπιστήμιο κάποιος που έγραψε για δύο ή τρία, με άριστα το είκοσι; Σας το έχω ξαναπεί. Ψαρεύετε στα θολά νερά. Και σήμερα δεν ψαρεύετε απλώς, κολυμπήσατε στα θολά νερά, μπήκατε ολόκληρος στα θολά νερά και αυτό δεν είναι πολιτική.

(Ορθοί οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει η

Γενική Γραμματέας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Αλέκα Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Επειδή γνωρίζομαστε καλά μεταξύ μας ως κόμματα, νομίζω ότι σε ορισμένα πράγματα έχει κατακτηθεί μία, όχι κοινή λογική, αλλά αναγνώριση του τι εννοεί το κάθε κόμμα, όταν χρησιμοποιεί τον α' ή το β' όρο.

Παραδείγματος χάρι: Χρησιμοποιήσαμε και εμείς τους όρους «κρατικό», «ιδιωτικό», «μη κρατικό», «αξιολόγηση» κ.λπ.. Από διαφορετική αφετηρία χρησιμοποιούμε τους ίδιους όρους. Θα το ξεκαθαρίσω, λοιπόν.

Ξέρουμε πάρα πολύ καλά, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι ζούμε μέσα στον καπιταλισμό. Εδώ δρα το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Και επομένως, είμαστε υποχρεωμένοι να παρεμβαίνουμε σε αυτό το έδαφος. Δεν μπορούμε, όμως, να προσχωρήσουμε στην άποψη, ότι επειδή ζούμε στον καπιταλισμό, θα αλλάξουμε ριζικά τον τρόπο σκέψης και θα προσαρμολογήσουμε παθητικά σε αυτή την κατάσταση.

Εμείς υποστηρίζουμε να υπάρχει μόνο -και σε όλη την κλίμακα, από τον παιδικό σταθμό, μέχρι και το πανεπιστήμιο- δημόσιος τομέας. Βεβαίως, θα είναι καπιταλιστικός, δεν θα είναι σοσιαλιστικός. Εμείς δεν πιστεύουμε στον τρίτο δρόμο για τον σοσιαλισμό, για να λέμε τέτοια πράγματα. Λέμε να υπάρχει μόνο δημόσιος τομέας. Τουλάχιστον αυτό. Βεβαίως, μέσα στον καπιταλισμό θα υπάρχουν επιχειρήσεις. Και ο δημόσιος τομέας της παιδείας, δεν καταργεί τους ταξικούς φραγμούς, διότι η ταξική κοινωνία υπάρχει. Είναι, όμως, αν θέλετε το minimum, η άμυνα που έχουμε μέσα σε αυτές τις συνθήκες. Και να μην υπάρχει καμία μορφή ιδιωτικής δραστηριότητας. Καμία. Δεν θα είναι ιδανικός αυτός ο δημόσιος τομέας. Θα έχει πολλά από τα χάλια που είχε.

Βεβαίως, παίρνουμε υπόψη και ένα άλλο πράγμα. Ο δημόσιος τομέας της παιδείας δεν είναι όπως είναι μία κρατική καπιταλιστική επιχείρηση ή όπως είναι μία ιδιωτική καπιταλιστική επιχείρηση. Μέσα εκεί υπάρχει το εκπαιδευτικό δυναμικό. Υπάρχουν χιλιάδες μαθητές, φοιτητές, σπουδαστές. Υπάρχουν οι γονείς, δηλαδή οι εργαζόμενοι και επομένως, μέσα σ' αυτό το χώρο η διαπάλη είναι πιο έντονη. Η απόσπαση κατακτήσεων είναι πιο εφικτή απ' ό,τι μπορεί να είναι η απόσπαση των κατακτήσεων σ' αυτό που λέμε στην καθαρά καπιταλιστική επιχείρηση.

Απόδειξη, ότι στο παρελθόν υπήρξαν εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις συντηρητικές που είχαν, όμως και προοδευτικά αποτυπώματα. Πάντα, όταν το κίνημα ήταν ισχυρό, αποτύπωνε ως κατάκτηση και θετικά πράγματα, τα οποία στην πορεία ακυρώνονταν, αποδυναμώνονταν κ.λπ.. Επομένως, δεν θα πάμε σ' αυτή τη λογική, που τάχα βρίσκετε αντίφαση σε μας, ότι αφού είμαστε μέσα στον καπιταλισμό, το μόνο που θα νοιαστούμε είναι να έχουμε μία παρεμβασούλα στο πώς θα ελέγχει το κράτος την ιδιωτική παιδεία.

Εμείς, λοιπόν, παλεύουμε μόνο για δημόσια, δωρεάν παιδεία. Το περιεχόμενό της θα υπηρετεί, κατά βάση, τις κυρίαρχες ιδέες του συστήματος. Τουλάχιστον να είναι δωρεάν. Πώς να σας το πω; Προκαλούμε την ελάφρυνση του βάρους που σηκώνει η εργατική τάξη και τα άλλα λαϊκά στρώματα. Θα μου πείτε: μα, είναι ουτοπία αυτό που λέτε, διότι σήμερα οι επιχειρηματίες μπαίνουν πιο ανοικτά και στον τομέα της παιδείας. Μία πάλη κάνουμε. Θέλουμε να δυσκολέψουμε τους επιχειρηματίες. Ε, τι να κάνουμε; Αυτή είναι η θέση μας. Δεν υπάρχει αντίφαση σε αυτό. Η όποια αντίφαση υπάρχει, είναι ζήτημα συσχετισμού δύναμης. Εμείς, δεν είμαστε ΠΑ.ΣΟ.Κ., να λέμε ότι είμαστε σοσιαλιστές.

(Γέλωτες από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εκεί να βρείτε φραστικές αντιφάσεις, εμείς δεν έχουμε. Έχουμε αντιφάσεις, ναι, αλλά είναι ο συσχετισμός δύναμης που τις προκαλεί. Δεν θέλουμε να παραδοθούμε πλήρως στους νόμους της αγοράς. Τους αντιπαλεύουμε, όσο μπορούμε. Και είναι θέμα του λαού να άρει αυτές τις αντιφάσεις, όταν το αποφασίσει. Ποιος σας είπε ότι είμαστε εναντίον της αξιολόγησης και του Υπουργείου Παιδείας και του έργου της εκάστοτε κυβέρνησης και της δικής μας αξιολόγησης και της αξιολόγησης

της των πανεπιστημίων;

Εμείς, το λέμε αυτό; Εμείς λέμε το εξής πράγμα. Όλο το σύστημα αξιολόγησης που έχετε, είναι υποταγμένο στους νόμους της αγοράς. Θα αξιολογούνται τα πανεπιστήμια, για να ταξικοποιούνται και να κατηγοριοποιούνται.

Και να σας πω και κάτι άλλο, κυρία Υπουργέ; Και εμένα με απασχολεί το ζήτημα, παραδείγματος χάρι, στις συνθήκες της κοινωνίας που εμείς παλεύουμε, ποια πρέπει να είναι τα κριτήρια αξιολόγησης της παιδείας;

Δεν είναι εύκολο. Και αυτά ξέρετε δεν κρίνονται ανά τετραετία. Δεν είναι εύκολο. Είναι σύνθετο ζήτημα η αξιολόγηση, αυτή η απόδοση εν πάση περιπτώσει της παιδείας. Αυτό σχετίζεται με ολόκληρη τη λειτουργία της κοινωνίας, της οικονομίας, τα αποτελέσματα και την προώθηση της έρευνας, το μορφωτικό επίπεδο, το επιστημονικό επίπεδο. Είναι πολλά ζητήματα. Αυτά δεν λύνονται έτσι εύκολα. Εμείς παλεύουμε για το σοσιαλισμό και σας λέω ειλικρινά, αν μου πείτε τώρα, στις σημερινές συνθήκες ποια πρέπει να είναι η αξιολόγηση, δεν μπορώ να σας πω εύκολα ένα σύστημα αξιολόγησης. Τα μελετάμε και στο κόμμα. Αλλά δεν μπορώ να σας πω εύκολα ένα σύστημα αξιολόγησης. Ωστόσο, έχουμε ξεκάθαρο ότι αυτό που προτείνετε είναι αξιολόγηση η οποία ωφελεί την ακόμα μεγαλύτερη ένταξη των πανεπιστημίων στους νόμους της αγοράς. Και γι' αυτό το απορρίπτουμε. Τι να κάνουμε δηλαδή; Επομένως μιλάμε για δημόσια δωρεάν παιδεία. Όχι το ιδανικό που εμείς θα θέλαμε, αλλά αυτό είναι το ζήτημα.

Να σας κάνω και μια άλλη ερώτηση. Λέτε για παράδειγμα ότι τα πανεπιστήμια πρέπει να βγάζουν πτυχιούχους που θα μπορούν να βρискουν δουλειά. Βεβαίως, πέρα από το ότι η επιστήμη έχει την αξία της, την ανάπτυξη της προσωπικότητας κ.λπ. -ας μην πω όλες αυτές τις γενικότητες που είναι και λίγο βαρετές όταν επαναλαμβάνονται- βεβαίως η μια πλευρά είναι το επάγγελμα. Μπορείτε να μου πείτε εσείς πώς μπορείτε να κάνετε τον προγραμματισμό των επαγγελματιών μέσα σε μια κοινωνία η οποία και τυπικά δεν έχει προγραμματισμό; Και από τη φύση της δεν μπορεί η κοινωνία την οποία εσείς υπηρετείτε να έχει προγραμματισμό. Μπορείτε να μου πείτε, λοιπόν; Εδώ έχει καταργηθεί ακόμα και ο κλαδικός προγραμματισμός. Είναι οριζόντιος, όπως λέγεται. Κατά επιχείρηση. Μπορείτε να μου πείτε πώς θα προγραμματίσετε εσείς και με ποια κριτήρια τι επαγγέλματα χρειάζονται;

Κοιτάτε να δείτε. Βεβαίως, είμαστε αντίθετοι στο να επιβάλλει κανείς στο μαθητή, τον φοιτητή και τον σπουδαστή τι επάγγελμα θα επιλέξει. Αυτό δεν είναι εύκολο. Ωστόσο ο έννοια του προγραμματισμού έχει και μια έννοια καθοδήγησης. Να σας πω ένα παράδειγμα. Όταν πήγε ο Γκαγκάριν στο φεγγάρι και όταν και ο Άρμστρονγκ περπάτησε στο φεγγάρι είμαι βέβαιη ότι όλοι θα ήθελαν να γίνουν αστροναύτες. Φυσικό είναι αυτό. Έτσι είναι οι νέοι άνθρωποι. Σήμερα μπορεί όλοι να θέλουν να γίνουν τέρατα για να τραγουδήσουν στην τηλεόραση, σαν τους Lordi. Αυτά είναι φυσιολογικά πράγματα στους νέους και δεν μπαίνουν σε στενό προγραμματισμό. Και η πιο προγραμματισμένη κοινωνία δεν μπορεί να επιβάλλει «τόσες θέσεις εκεί και τόσες αλλού». Αλλά ένας γενικός επιτελικός προγραμματισμός πρέπει να υπάρξει. Για πείτε μου εσείς τι προγραμματισμό κάνετε; Πόσους φιλόλογους θέλετε, πόσους μαθηματικούς, πόσους χημικούς; Δεν μπορείτε να τον κάνετε αυτόν τον προγραμματισμό. Θα τον κάνει το κάθε πανεπιστήμιο με τους νόμους της αγοράς.

Και τέλος, κύριε Παπανδρέου, αν δεν καταλάβατε τι είπαμε, σας συμπαρίσταμαι, ειλικρινά. Αν καταλάβατε όμως, μην κάνετε το άσπρο, μαύρο. Και θα πιάσω μόνο μια πλευρά γιατί δεν έχω χρόνο. Είπατε ότι τα σχολεία που προτείνετε, με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, θα είναι της αυτοδιαχείρισης, της λαϊκής συμμετοχής. Εκεί ο λαός θα αποφασίζει τοπικά.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ειρωνεύεστε;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Δεν ειρωνεύομαι. Το λέω πολύ σοβαρά. Και έχω διαβάσει και τις θέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για τα σχολεία και την Τοπική Αυτοδιοίκηση.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν έχετε το ανάλογο ύψος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Θα πω κάτι που το έχω ξαναπεί απ' αυτό το Βήμα στον κ. Παπανδρέου. Είναι άλλο πράγμα να υπάρχουν όργανα κοινωνικού λαϊκού ελέγχου ανεξάρτητα από οποιαδήποτε κρατική δομή –και σας διαβεβαιώ αυτό το εννοώ και σήμερα και αύριο και όχι μόνο στις συνθήκες του καπιταλισμού– όργανα κοινωνικού και λαϊκού ελέγχου αποδεδειγμένα από την κρατική τους δομή που πρέπει τοπικά να ελέγχουν –και εδώ είναι ένα σημείο κλειδί– και άλλο αυτό που είπε ο κ. Παπανδρέου ότι όλος ο κόσμος τοπικά, δηλαδή οι επιχειρηματίες, οι γονείς, οι μαθητές, οι δάσκαλοι θα διαμορφώνουν το πρόγραμμα του σχολείου. Και κεντρικά, όπως έχω διαβάσει, θα υπάρχει ένας γενικός σχεδιασμός. Πάμε για κατηγοριοποίηση και εμείς προσθέτουμε ταξικοποίηση σχολείου και για διάσπαση της αναγκαιότητας ενιαίου προγράμματος διδασκαλίας που δεν μπορεί να διαφοροποιείται στην Κόρινθο από το Κιάτο, στην Φλώρινα από τα Χανιά.

Είναι άλλο πράγμα πώς λειτουργεί το σχολείο, πώς αναπτύσσεται η πρωτοβουλία, η ομαδική εργασία. Εδώ πρόκειται για ένα μοντέλο, το οποίο, όπως έχω διαβάσει –χωρίς να έχω απόλυτη εμπιστοσύνη– ήδη στις Ηνωμένες Πολιτείες υπάρχει προβληματισμός ότι έχει αποτύχει. Και εν πάση περιπτώσει οι Η.Π.Α., πέρα από το πολιτικό ζήτημα –δεν το βλέπω τώρα αυτό– είναι μια τεράστια χώρα με ξεχωριστές πολιτείες, με σχετική αυτονομία κ.λπ.. Σε αυτήν, όμως, την Ελλάδα το σχολείο, πέρα από το πολύ γενικό, τι θα είναι τοπικά; Θα αποφασίζει η τοπική κοινωνία το περιεχόμενο των μαθημάτων και θα κρίνει τους καθηγητές; Και επιπλέον δεν υπάρχει κοινωνία των πολιτών. Δηλαδή, οι κύριοι Λάτσης, Κόκαλης και Βαρδινογιάννης είναι ίδιοι με αυτόν που δουλεύει στη ναυπηγοεπισκευαστική; Και εννοώ στα ζητήματα των αποφάσεων. Έχουν την ίδια βαρύτητα και θα κάτσουν μαζί με τον εργάτη τους ή με τον κλητήρα τους ή με την καθαρίστρια και το γονιό και θα αποφασίζουν όλοι ισότιμα ως κοινωνία των πολιτών;

Πού τα βρήκατε αυτά; Μα, ούτε στο σοσιαλισμό, όπως τον βλέπουμε εμείς, που είναι μια μεταβατική κοινωνία, που έχει κοινωνική διαφοροποίηση δεν μπορεί να γίνει έτσι ακριβώς. Δηλαδή, τι είναι αυτή η κοινωνία των πολιτών; Είμαστε όλοι ίσοι;

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Είναι έκφραση....

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Γεια και χαρά σας, κυρία Διαμαντοπούλου. Αυτά δε μας τα δείξατε τόσα χρόνια. Δηλαδή, την κοινωνία των πολιτών. Είκοσι χρόνια ήσασταν στην κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Παπανδρέου έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Πολύ μικρή θα ήταν η φιλοδοξία μου, κύριε Καραμανλή, αν ήταν να σας αντιγράψω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Σε ό,τι αφορά δε το κολύμπι, το ξέρουμε και στα βαθιά νερά, ενώ εσείς καθημερινά πνίγεστε σε μια σταγόνα νερό.

Αγωνιάτε και θέλετε σήμερα να ταυτίζετε τις θέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τις δικές σας, όταν για τόσα χρόνια «για όλα έφταιγε το ΠΑ.ΣΟ.Κ.»! Τώρα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έρχεται για σας με τις θέσεις του ως ένα σωσίβιο για να σκεπάσετε τα δικά σας λάθη.

Αλλά μη νομίζετε ότι θα είναι ένα ουσιαστικό σωσίβιο, κύριε Καραμανλή. Προσπαθείτε και σε άλλους τομείς να ταυτιστείτε με τις πολιτικές μας, όπως και στην εξωτερική πολιτική, αλλά στην ουσία, στην πράξη, έχετε τελείως διαφορετική λογική, αντίληψη, αρχές και αξίες από μας, το προοδευτικό, πατριωτικό κίνημα που λέγεται ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Φίλες και φίλοι, σε ό,τι αφορά την κυρία Παπαρήγα, θέλω να πω ότι μας ενώνουν κοινές ανησυχίες, αν θέλετε και αγωνίες για τον εργαζόμενο, για το μισθωτό, για το νέο. Μας ενώνουν και πολλές παραδόσεις και αγώνες που παρελθόντος. Σήμερα θα έπρεπε να μας ενώνει η άρνησή μας μια δεξιά πολιτική της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Μίλησα για την εξωτερική πολιτική. Δεν έχουμε ασκήσει μέχρι σήμερα ειδική κριτική για τα όσα έγιναν στο τραγικό επεισόδιο της περασμένης Τρίτης. Ασκήσαμε και ασκούμε δριμύτατη κριτική για την εξωτερική σας πολιτική τα τελευταία δύο χρόνια, κύριε Καραμανλή και όπως σας είχαμε προειδοποιήσει, θα σας οδηγεί να λειτουργείτε σαν εκκρεμές, από την υποχωρητικότητα στην ένταση.

Σε ό,τι αφορά το επεισόδιο, είχαμε μια πρώτη ενημέρωση από τον Υπουργό Άμυνας, τον οποίο εγώ αναζήτησα βεβαίως και αργότερα από την Υπουργό Εξωτερικών, με δική της πρωτοβουλία. Είναι προφανές όμως, με τα όσα ακούγονται και διαδίδονται τις τελευταίες μέρες, ότι η ενημέρωση αυτή δεν είναι πλήρης. Θα ζητήσουμε γι' αυτόν το λόγο από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας και το επιτελείο του να παράσχει πλήρη ενημέρωση σε μια δική μας, ειδική επιτροπή, για το θέμα αυτό.

Ο κύριος Πρωθυπουργός συνέστησε νηφαλιότητα και υπευθυνότητα, διότι προφανώς θεωρεί ότι η νηφαλιότητα και η υπευθυνότητα είναι τα κατεξοχήν χαρακτηριστικά της Κυβέρνησής του. Υπευθυνότητα και νηφαλιότητα η οποία οδήγησε στην επιλογή να μην εμφανιστεί κανένας Υπουργός και ο Πρωθυπουργός να εμφανίζεται έως είκοσι τέσσερις ώρες μετά, για να ενημερώσει τον ελληνικό λαό και τη διεθνή κοινή γνώμη. Αποτέλεσμα ήταν να κυριαρχήσει σε όλα τα διεθνή μέσα ενημέρωσης η τουρκική θέση για το τι είχε συμβεί.

Εμείς, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν θα σας πούμε ότι «εγκαταλείφθηκαν πάγιες εθνικές θέσεις την κρίσιμη ώρα», όπως μας λέγατε εσείς για τις αποφάσεις του Ελσίνκι. Εμείς δεν θα σας πούμε ότι «τα πήραν όλα οι Τούρκοι», ότι «τους τα δώσατε όλα χωρίς το χειροπιαστό, ουσιαστικό, αναμενόμενο αντάλλαγμα», όπως λέγατε στις 15 Δεκεμβρίου 1999. Εμείς δεν θα σας πούμε ότι «μόνιμα και σταθερά η Κυβέρνηση συνεχίζει βήμα προς βήμα διολίσθηση στις τουρκικές θέσεις», όπως μας λέγατε το Δεκέμβριο του 2000. Δεν θα σας πούμε ότι «οι επιλογές σας είναι επικίνδυνες επιλογές, ανιστόρητης παράας», όπως λέγατε εσείς. Εμείς δεν θα σας πούμε ότι «σχεδιάζετε με οσφυοκαμψία», όπως λέγατε εσείς το Γενάρη του 2001. Και όλα αυτά για ποιο πράγμα; Για το Ελσίνκι. Αυτή ήταν η αντιπολίτευσή σας. Αυτή ήταν, κύριε και κύριοι, η νηφαλιότητά σας. Αυτή ήταν η υπευθυνότητά σας για τα μεγάλα εξωτερικά ζητήματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Τόσο κατανούσατε μια πολιτική, μια στρατηγική που έφερε πολύ συγκεκριμένα αποτελέσματα: την ευρωπαϊκή ένταξη της Κύπρου, την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας με συγκεκριμένες προϋποθέσεις, τις ελληνοτουρκικές σχέσεις να έχουν καταστεί σχέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης – Τουρκίας.

Αυτό που απλά θέλω να σας πω είναι ότι η πολιτική σας είναι τραγικά λανθασμένη, χωρίς στρατηγική, χωρίς πυξίδα, χωρίς όραμα. Χάσατε δυο ιστορικές ευκαιρίες, το Δεκέμβριο του 2004 και τον Οκτώβριο του 2005, που υπήρχαν οι μεγάλες αποφάσεις για την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ποιο το αναμενόμενο αντάλλαγμα, κύριε Καραμανλή, που πήρε η Ελλάδα από αυτές τις δυο μεγάλες αποφάσεις;

Εγκαταλείψατε τις αποφάσεις του Ελσίνκι. Εγκαταλείψατε τη στρατηγική που μας έφερε στο Ελσίνκι και, όταν επιχειρήσατε να την επαναφέρετε ήταν αργά. Εγκαταλείψατε τον μηχανισμό επίλυσης των προβλημάτων μας με την Τουρκία στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου και της διεθνούς νομιμότητας.

Δεν απαντήσατε ποτέ σε ποιο ιδεατό πλαίσιο θα μετέφερε η Ελλάδα με τη νέα Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τη διαδικασία επίλυσης –σε εισαγωγικά– «ελληνοτουρκικών εκκρεμοτήτων», αφού το πλαίσιο της διεθνούς νομιμότητας–Ο.Η.Ε., Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης– «εμπεριείχε κινδύνους», όπως εσείς, κύριε Καραμανλή είπατε. Ακόμα και σήμερα δεν αποδέχεστε ότι, όταν θεωρούμε ως δύναμή μας το διεθνές δίκαιο, δεν μπορεί παρά να προσπαθούμε να λύσουμε τα προβλήματα μέσα από το Διεθνές Δικαστήριο. Και ενώ είχαμε δημιουργήσει την υποχρέωση με την Τουρκία να προσφύγει η ίδια στο Διεθνές Δικαστήριο, εσείς το εγκαταλείψατε.

Η άλλη μέθοδος ποια είναι; Είναι η διμερής διαπραγμάτευση που πάντα θα γίνεται σε ένα πλαίσιο ισχύος και όχι σε ένα πλαί-

σιο δικαίου. Έτσι πιστεύετε ότι θα προχωρήσετε; Με όλους να λένε, «βρείτε τα μεταξύ σας» και να είναι έτοιμοι να λειτουργήσουν ως επιδιαιτητές; Ποια τελικά στρατηγική επιλογή, ποιο εθνικό συμφέρον, ποια περίφημη «πάγια θέση», ποιος τακτικός χειρισμός, επέβαλλαν εδώ και δυο χρόνια να κλειστούμε στον εαυτό μας, να σπαταλήσουμε εθνικό κεφάλαιο για την αγορά πολιτικού χρόνου στις σχέσεις μας με την Τουρκία, να κάνουμε εθνικό στόχο την «απογραφή» και το «βασικό μέτοχο», να επιστρέψουμε στη βολική άμυνα;

Αυτά τα ερωτήματα δεν ζητώ από τον κύριο Καραμανλή να τα απαντήσει στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Θα πρέπει να απαντήσει ο κύριος Καραμανλής στην κοινωνία, στους πολίτες, στον ελληνικό λαό, για την πολιτική του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Η στρατηγική μας απέναντι στην Τουρκία ήταν μια στρατηγική που έβγαζε και την Ελλάδα και την Τουρκία κερδισμένες. Μια στρατηγική που δημιουργούσε μέρισμα ειρήνης, για να επενδυθεί στην παιδεία για την οποία μιλάμε σήμερα, στη γνώση, στον άνθρωπο.

Με συνέπεια λόγων και πράξεων αλλάξαμε τη στάση της Τουρκίας απέναντι στη χώρα μας, χωρίς ωστόσο να μη παραμένουν προβλήματα.

Υποστηρίχθηκε όμως η πολιτική μας από μια ενεργή πολιτική κοινωνία των πολιτών. Αλλάξαμε αντιλήψεις και στον τουρκικό λαό και στον ελληνικό λαό, ένα σοβαρό υπόβαθρο ειρήνης για το μέλλον, για τις νέες γενιές.

Δημιουργήσαμε αίσθημα ασφάλειας, σιγουριάς, για συνεργασία των δύο χωρών, για δυνατότητα εξοικονόμησης χρημάτων, για να επενδυθούν στην παιδεία, στο κοινωνικό κράτος. Σιγουριά για τη μείωση των εντάσεων και αντιπαράθεσεων των δύο χωρών. Σιγουριά στον κάτοικο της παραμεθόριας περιοχής, στον επιχειρηματία για επενδύσεις στη γείτονα χώρα. Σιγουριά σε μια νέα γενιά που θα μπορούσε να ζήσει με ένα νέο όραμα, βολκανικό. Αυτό σήμερα ανατρέπεται. Η στρατηγική εγκαταλείπεται και το όραμα ξηλώνεται.

Αντί να μιλούμε σήμερα για το μέρισμα ειρήνης, τα τεράστια ποσά τα οποία μπορούσαμε να εξοικονομήσουμε, να τα διαθέσουμε στην παιδεία, στην υγεία, μπαίνουμε ξανά σε ένα φαύλο κύκλο κλιμάκωσης και ανασφάλειας.

Την αερομαχία, κύριε Καραμανλή, μπορεί να την κερδίσουμε ή να τη χάσουμε σε δευτερόλεπτα. Τη μάχη για την ειρήνη θέλει χρόνια για να την κερδίσουμε. Και εμείς είχαμε διαμορφώσει μια στρατηγική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είχα την ελπίδα ότι η μεγάλη αγορά της Finansbank ήταν μέσα και αυτή σε κάποια στρατηγική, που δεν ήταν βεβαίως ομολογημένη. Τα πρόσφατα όμως γεγονότα απέδειξαν τη γύμνια σας, την έλλειψη στρατηγικής. Τούτη η αγορά της Finansbank δεν είναι ενταγμένη σε κάποια πολιτική στρατηγική διμερών σχέσεων.

Είναι, κύριε Καραμανλή, ενταγμένη σε επιχειρηματικό πλαίσιο; Τότε είναι μεγάλα τα ερωτήματα. Πρώτα απ' όλα το μέγεθος της αγοράς σε σχέση με το μέγεθος της Εθνικής Τράπεζας. Ερωτήματα για τη διαδικασία αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου, για τη χρηματοδότηση και τον κίνδυνο μιας κοστοβόρας εξαγοράς. Ερωτήματα σχετικά με την εκτίμηση των τεράστιων πολιτικών και οικονομικών κινδύνων της τουρκικής αγοράς. Ερωτήματα σχετικά με το τίμημα, σχετικά με τη μείωση των ποσοστών των ασφαλιστικών ταμείων και τη μελλοντική σύνθεση των μετοχών.

Από την αρχική ανακοίνωση, σταδιακά, έρχονται καινούργια στοιχεία στη δημοσιότητα και επιτείνουν τα ερωτηματικά. Τα αρχικά ερωτηματικά έχουν πολλαπλασιαστεί και για τη συμπεριφορά της Εθνικής Τράπεζας και για τη δική σας συμπεριφορά, κύριε Καραμανλή. Υπάρχει πλήρης αδιαφάνεια. Έγινε φανερό πως η Κυβέρνηση από την αρχή δεν είχε καμιά πρόθεση να συμμετάσχουν τα ασφαλιστικά ταμεία στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου. Στόχος της είναι να περάσει ο πλήρης έλεγχος της Ε.Τ.Ε. σε ξένα συμφέροντα και μάλιστα σε πολύ χαμηλή τιμή.

Αν η Κυβέρνηση είναι πεισμένη για τη συμφωνία, γιατί αρνεί-

ται να μετάσχουν τα ασφαλιστικά ταμεία στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου; Πώς διασφαλίζετε τα ταμεία και τις διοικήσεις τους ότι δεν θα διαπράξουν το αδίκημα της απιστίας, αποδεχόμενα την αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, αλλά μη συμμετέχοντας σε αυτή;

Η απόφαση είναι ως να έχει ληφθεί, όχι με βάση οικονομικούς όρους αλλά με κάποιους πολιτικούς όρους, ως να εξυπηρετηθεί κάποιος άλλος σκοπός, σαφώς όχι εθνικός.

Ποιος είναι ο σκοπός, κύριε της Κυβέρνησης; Η Εθνική Τράπεζα είναι στενά συνδεδεμένη με την ελληνική οικονομία και η εξέλιξή της ενδιαφέρει όλους. Ειδικά όταν μιλάμε σήμερα για χρηματοδότηση της παιδείας, για τα τεράστια ποσά που πήγαν σε αυτήν την αγορά. Γι' αυτό ζητάμε πλήρη διαφάνεια, πλήρη ενημέρωση, καθαρούς στόχους, διασφάλιση της αξιοπιστίας της Ε.Τ.Ε. και των συμφερόντων των μετόχων, των ασφαλιστικών ταμείων και της ελληνικής οικονομίας.

Γι' αυτό ζητάμε μια ουσιαστικά διαφοροποιημένη πρόταση για την επέκταση της Ε.Τ.Ε. στην Τουρκία, επωφεληή για τους μετόχους και την ελληνική οικονομία, με πλήρη διαφάνεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κύριε Καραμανλή, όπως και σε άλλες μεγάλες υποθέσεις, όπως αυτή των υποκλοπών, υπάρχουν ευθύνες, οι οποίες θα διερευνηθούν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση ανήμπορη να δώσει όραμα, προσπαθεί να χειραγωγήσει και να διατηρήσει την εξουσία. Από το θέμα της «απογραφής» μέχρι το θέμα των Πακιστανών, από τη στάση της απέναντι στους συνταξιούχους μέχρι σήμερα απέναντι στη νεολαία και τα πανεπιστήμια, στον τρόπο που χειρίζεται την αυτοδιοίκηση, με τη στάση της στο Κυπριακό, την Ευρώπη και τα Βαλκάνια. Με τη στάση της στα εθνικά θέματα εξανέμισε το μέρισμα ειρήνης, πριν ακόμα το κεφαλαιοποιήσουμε. Ένα μέρισμα ειρήνης που θα πήγαινε στην παιδεία, στις μεγάλες μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται αυτή η χώρα.

Κομματικοποιήσατε το κράτος για να κρατικοποιήσετε τα οράματα των Ελλήνων πολιτών, για να χειραγωγήσετε τον Έλληνα και να παραμείνετε στην εξουσία. Όμως, κάνετε λογαριασμό χωρίς τον ξενοδόχο. Ο Έλληνας πολίτης δεν φοβάται, δεν είναι διαπραγματεύσιμος, δεν χειραγωγείται.

Αυτό θα το δείτε και στις επόμενες εθνικές εκλογές, κύριε Καραμανλή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς για να δευτερολογήσει.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Το πρώτο σημείο που θέλω να θέσω, κυρία Πρόεδρε, είναι ότι η μη παρουσία του Πρωθυπουργού στις συνεδριάσεις της Βουλής, έχει ως αποτέλεσμα συζητήσεις οι οποίες έχουν ένα σοβαρότατο αντικείμενο να γίνονται «κουρελού» τελικά, δηλαδή μπαίνουν μια σειρά ζητήματα που θέλουν πρωθυπουργική απάντηση.

Εγώ θα μείνω στο ζήτημα και απλώς κωδικά θα πω ότι μιας και θίχτηκε το θέμα της FINANCE BANK και της Εθνικής Τράπεζας, είτε να μη γίνει η αγορά είτε σε κάθε περίπτωση που θα υπάρξει αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου της Εθνικής να διασφαλιστεί ότι δεν θα μειωθεί η μετοχική σύνθεση σε βάρος του ευρύτερου δημοσίου χώρου και ότι οι αδιάθετες μετοχές των ταμείων θα έρθουν στα χέρια του ελληνικού δημοσίου.

Εάν θέλει ο Πρωθυπουργός και αν έχει περισσότερο χρόνο, που θα μπορούσατε να του δώσετε, κυρία Πρόεδρε, για να μην καταθέσω ερώτηση για την άλλη εβδομάδα, να απαντήσει στο ζήτημα ότι η Κυβέρνηση έχει έρθει σε σύγκρουση με τη δικαιοσύνη για το θέμα της απαγωγής των Πακιστανών. Περιμένουμε μια απάντηση.

Το δεύτερο θέμα που θέλω να θέσω -μένω στα ζητήματα της ανώτατης εκπαίδευσης- είναι ότι περιμένω μία απάντηση από τον κύριο Πρωθυπουργό. Δεν την πήρα στη δευτερολογία του. Ελπίζω να τριτολογήσει και να πάρουμε μία απάντηση για το ότι η Κυβέρνηση δεν θα φέρει κατά τη διάρκεια του Θερινού Τμή-

ματος της Βουλής και κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού, που δεν λειτουργούν τα πανεπιστήμια, προτάσεις για αλλαγή του νόμου - πλαισίου, όπως έκανε πέρυσι με τα νομοσχέδια για τη διά βίου εκπαίδευση ή για την αξιολόγηση ή για άλλα ζητήματα. Αφορά στον Καταστατικό Χάρτη λειτουργίας των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων.

Ξέρουμε ότι σήμερα τα _ των σχολών είναι κατελημμένες από τους φοιτητές. Ξέρουμε ότι η Πανελλήνια Ομοσπονδία Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού δικαιολογημένα κάνει προωθημένες κινητοποιήσεις και ανακοίνωσε απεργία διαρκείας. Εάν δεν θέλει η Κυβέρνηση να ρίξει λάδι στη φωτιά, θα πρέπει σήμερα να αναλάβει τη δέσμευση ο Πρωθυπουργός ότι αναθεωρήσεις στον Καταστατικό Χάρτη των πανεπιστημίων δεν μπορούν παρά να γίνουν μόνο από την Ολομέλεια της Βουλής και όχι στο Θερινό Τμήμα, γιατί είναι πολλά και βασικά τα ζητήματα, τα οποία βέβαια δεν καλύπτονται από τις γενικές αναφορές για διαφάνεια, για άμιλλα τις οποίες έκανε ο Πρωθυπουργός ως στοιχεία της νέας παρέμβασης στο νόμο - πλαίσιο.

Το τρίτο σημείο που θα ήθελα να αναφέρω, επειδή έκανε λόγο και η Υπουργός, είναι τα ζητήματα αξιολόγησης. Η αξιολόγηση αυτή είναι συγκεκριμένα φορτισμένη και είναι ενταγμένη σε μία γενικότερη παρέμβαση που υπάρχει από τη γενική συμφωνία για το εμπόριο στις υπηρεσίες, από τις διαδικασίες της Μπολόνια κ.λπ., δηλαδή της προσαρμογής των πανεπιστημίων μονόπλευρα και αποκλειστικά στην παραγωγή απασχολήσιμων και στην προώθηση αυτής της ευλύγιστης δήθεν σχέσης μεταξύ της αγοράς εργασίας και πανεπιστημίου και στη σχέση τελικά πανεπιστημίου με τις προδιαγραφές που βάζει η ιδιωτική επιχείρηση. Και αυτήν την αξιολόγηση πολύ περισσότερο όταν παίρνει χαρακτήρα εξωτερικό στο πανεπιστήμιο, δεν τη δεχόμαστε. Με κανέναν τρόπο δεν τη δεχόμαστε και είναι μέσα στα πλαίσια αυτής της φιλοσοφίας.

Άλλο δεχόμαστε εμείς και άλλο ζητάμε. Εμείς ζητάμε πανεπιστήμιο ανοικτό στην κοινωνία. Ζητάμε πανεπιστήμιο διαφανές. Ζητάμε πανεπιστήμιο –και νομίζω ότι και οι ίδιοι οι πανεπιστημιακοί το ζητάνε αυτό- που θα δίνει όλα τα στοιχεία με τον τρόπο που οργανώνει τα μαθήματα, με το καθηγητικό προσωπικό, με την ένταξη των αποφοίτων στην αγορά εργασίας, με την ποιότητα της έρευνας. Όλα αυτά τα ζητήματα τα οποία μπορεί να τα αυτοργανώσει και να καλύπτονται από μια σειρά στατιστικά στοιχεία και παρατηρήσεις, τις οποίες μπορεί το ίδιο το πανεπιστήμιο μέσα στα πλαίσια του σεβασμού και της στήριξης της αυτοτέλειάς του, να κρατήσει.

Το τέταρτο σημείο που θέλω να αναφέρω είναι διάφορες αλλαγές όπως για παράδειγμα το χρονικό όριο, που είπατε, για να πάρει κανείς το πτυχίο στις προπτυχιακές σπουδές, στις σπουδές πρώτης βαθμίδας.

Κυρία Υπουργέ, με την ιδιότητά σας ως ψυχιάτρου –όχι με την ιδιότητά σας ως στελέχους της Νέας Δημοκρατίας- καταλαβαίνετε, πιστεύω, πολύ περισσότερο από όλους εμάς τι σημαίνει εφηβεία, τι σημαίνει φεύγω από το σπίτι, τι συμβολικό χαρακτήρα έχει το παίρνω πτυχίο και μπαίνω μόνος μου μέσα στη ζωή, τι δυσκολίες υπάρχουν για τα παιδιά, πόσα παιδιά δυσκολεύονται να κάνουν αυτό το βήμα, πόση στήριξη πρέπει να έχουν από την πολιτεία, από το πανεπιστήμιο, από φορείς που μπορεί να τους χρησιμοποιήσουμε. Και θα μπορούσε να βγει μία απόφαση «αποφασίζομεν και διατάσσομεν, εάν έχασες δύο χρόνια είσαι εκτός ανώτατης εκπαίδευσης». Πόσους πολλούς αξιολογους επιστήμονες θα είχαμε απολέσει αν αυτοί που έχασαν μια τάξη στο λύκειο ή έχασαν τρία χρόνια μέσα στα πανεπιστήμια δεν είχαν πάρει τα πτυχία τους και δεν συμμετείχαν στην επιστημονική και κοινωνική ζωή; Ρωτήστε τον εαυτό σας και απαντήστε με την επιστημονική σας ιδιότητα. Πιστεύω ότι θα φθάσετε σε εντελώς διαφορετικά συμπεράσματα.

Το πέμπτο σημείο που θέλω να αναφέρω έχει σχέση με την αγορά εργασίας και πως τα πανεπιστήμια φταίνε για το ότι δεν απασχολούνται οι πτυχιούχοι, για την ποιότητα των σπουδών και τα επαγγελματικά προσόντα που πήραν. Προς Θεού! Έλεος! Στην Ελλάδα έχουμε ανεργία, ανεργία πτυχιούχων, ένα νέο φαινόμενο που μαζί με την Ιταλία είναι το διπλάσιο από αυτό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι στο 12% απέναντι στο 6%

της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και η ανεργία αυτών των πτυχιούχων –πολλοί από τους οποίους έρχονται με master και διδακτορικά από χώρες και από προωθημένα πανεπιστήμια του εξωτερικού- δεν οφείλεται στο ότι δεν είναι καλά τα προσόντα τους. Οφείλεται στο ότι θέλουμε ένα μοντέλο φθηνής εργασίας, το οποίο θα ανταγωνιστεί τη γειτονική μας Βουλγαρία και τη γειτονικής μας Ρουμανία.

Και το θέμα δεν είναι να προσαρμοστεί το πανεπιστήμιο στην αγορά. Το θέμα είναι η αγορά να προσαρμοστεί στο πανεπιστήμιο και να επιδιώξουμε να κινήσουμε τις δυνάμεις εκείνες για ένα μοντέλο ανάπτυξης που θα στηρίζεται στην υψηλή ποιότητα εργασίας, στην τεχνολογία, στην έρευνα, που θα μπορεί να απορροφήσει και τους μεταπτυχιακούς του Πολυτεχνείου και τους μεταπτυχιακούς του εξωτερικού και τους μεταπτυχιακούς της Κρήτης και όλων των πανεπιστημίων.

Το έκτο σημείο που θα ήθελα να θέσω, κυρία Πρόεδρε, έχει σχέση μ' αυτό το επιχείρημα το πρωτοφανές που άκουσα και από τα δύο κόμματα και που αφορά στα κέντρα ελευθέρων σπουδών.

Το άκουσα και από εσάς, κυρία Υπουργέ, και δεν το περίμενα. Λένε ότι έχουμε τα κέντρα ελευθέρων σπουδών, τα οποία συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια, δεν μπορούμε καθόλου να επεμβούμε –ερωτηματικό, γιατί δεν μπορούμε να επεμβούμε- και άρα θα πρέπει να μπει μία τάξη και να γίνει όλο το σύστημα οργανωμένα και άρα να συνταγματοποιήσουμε τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μα, σας το είπα και το ξαναλέω. Εάν λειτουργούν αυτά τα υβρίδια ιδιωτικών επιχειρήσεων με ξένα πανεπιστήμια προσανατολισμένα στην εισροή πόρων από τρίτες χώρες χωρίς δικούς τους θεσμούς και αξιόπιστες δυνάμεις στον πανεπιστημιακό χώρο είναι γιατί τους έχει δώσει άδεια ο Υπουργός Εμπορίου.

Κύριε Σιούφα, εσείς μπορείτε να παίξετε μεγάλο ρόλο. Δεν τον έπαιξε ο κ. Χρυσόχοιδης παλιά. Εσείς ως Υπουργός Ανάπτυξης και Εμπορίου εάν άρετε την άδεια στα διάφορα Κ.Ε.Σ. που συνεργάζονται με ξένα πανεπιστήμια, το πρόβλημα εξαφανίζεται και ουδέν ευρωπαϊκό δικαστήριο μπορεί να παρέμβει.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν χορηγεί το Υπουργείο Ανάπτυξης καμία άδεια.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Με άδεια του Υπουργείου Ανάπτυξης λειτουργούν αυτά και δεν έχουμε καμία υποχρέωση...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Όχι, κύριε Πρόεδρε. Βεβαιώνω δημόσια την Εθνική Αντιπροσωπεία, δεν υπάρχει καμία άδεια.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Δεν υπάρχει καμία υποχρέωση απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση να λειτουργούν αυτά, διότι ο κανόνας της επικουρικότητας δίνει τη δυνατότητα –σήμερα τουλάχιστον μέχρι να έχουμε καινούργιο Ευρωσύνταγμα, αν θα περνούσε σαν το παλιό, σαν την πρόταση που υπήρχε- σε κάθε χώρα να είναι αυτή που δίνει άδειες σε οποιοδήποτε εκπαιδευτικό ίδρυμα από νηπιαγωγείο μέχρι ίδρυμα που παρέχει μεταπτυχιακά.

Να τελειώσω για το βασικό ζήτημα. Αυτή τη στιγμή είμαστε σε μια μεγάλη πάλη ανάμεσα όχι στα κρατικά πανεπιστήμια, αλλά στο δημόσιο χαρακτήρα, δηλαδή σε πανεπιστήμια που ανήκουν στον κοινωνικό δημόσιο χώρο, είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και έχουν αυτονομία, αυτοτέλεια, ελευθερία στη δράση τους. Δεν είναι υποταγμένα σε εντολές, οι οποίες δίνονται από την κρατική εξουσία αν θα κρατήσουν αυτόν το δημόσιο χαρακτήρα ή αν θα παραδώσουμε την ανώτατη παιδεία στην ιδιωτική επιχείρηση. Ήδη βήματα έχουν γίνει γι' αυτό. Έχουν γίνει βέβαια πολύ πιο έντονα στους άλλους βαθμούς εκπαίδευσης και γίνονται με την υποχρηματοδότηση, με την προσαρμογή των πανεπιστημίων στις ανάγκες της λεγόμενης αγοράς κατά το πρότυπο της θαλασσοειδούς μεταρρύθμισης. Σήμερα έχουμε φθάσει στη Μεγάλη Βρετανία να μην έχουμε Υπουργείο Παιδείας, αλλά Υπουργείο «Education and Skills», δηλαδή Υπουργείο Εκπαίδευσης και Δεξιοτήτων, κατάρτισης ουσιαστικά.

Όμως, η κορυφαία μάχη θα είναι σχετικά με το άρθρο 16.

Είμαστε στον πρόλογο, κύριε Πρωθυπουργέ. Εγώ πιστεύω ότι οι δρόμοι της Αθήνας, της Θεσσαλονίκης, της Κρήτης, θα γεμίσουν από μαθητές, από φοιτητές, από σπουδαστές που θα δώσουν τη μάχη. Το άρθρο 16 θα βρει τη θέση του δίπλα στο 15%. Κανείς δεν θα μπορέσει να σταματήσει αυτό το ποτάμι. Και καλώς πραγματικά την Αξιωματική Αντιπολίτευση εάν πιστεύει ότι πρέπει να υπάρχει άρνηση της δεξιάς πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας να μην είναι στην απέναντι όχθη, να μην είναι σιωπηλή και αμήχανη, να μην κοιτάζει από την ίδια πλευρά που θα είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εάν επιμένει και να δώσει τη μάχη, γιατί μπορούμε να το σταματήσουμε αυτό. Μπορούμε να διαφυλάξουμε το δημόσιο χαρακτήρα της δημόσιας παιδείας. Αλλιώς για να τελειώσω πάλι με ένα στίχο από το τραγούδι της Ε.Φ.Ε.Ε., «η πλατεία θα είναι γεμάτη από το νόημα που έχει κάτι από τις φωτιές».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο για να τριτολογήσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μία ενδιαφέρουσα καινούργια τακτική που έχει ξεκινήσει ο Πρόεδρος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. στον επίλογο της δευτερολογίας του να εγείρει τεράστια σοβαρά ζητήματα. Δικό του θέμα αν το κάνει με ανευθυνότητα, αλλά εν πάση περιπτώσει, εδώ υπάρχει ένα ζήτημα δικαστικό. Εάν νομίζετε ότι υπάρχει ζήτημα συζήτησης της εξωτερικής πολιτικής, προκαλέστε μία τέτοια συζήτηση ή, εν πάση περιπτώσει, αν αισθάνεστε ότι επείγει, από την αρχική σας ομιλία αφήστε να το κουβεντιάσουμε με άνεση και όχι να το κάνετε τα τελευταία δύο λεπτά της δικής σας δευτερολογίας, για να είναι περιορισμένος ο χρόνος της απάντησης, γιατί αυτό υποκρίπτεται πίσω από όλα αυτά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Να δώσουμε χρόνο, κυρία Πρόεδρε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Εν πάση περιπτώσει, εξηγούμε για την Εθνική Τράπεζα. Οι επιχειρηματικές κινήσεις που αναπτύσσονται από μεγάλες επιχειρήσεις, όπως η Εθνική Τράπεζα, αποφασίζονται και προωθούνται από τις διοικήσεις τους. Η γενική συνέλευση των μετόχων ελέγχει αυτές τις κινήσεις και όλα αυτά κρίνονται από το αποτέλεσμα.

Βεβαίως, όταν υπάρχουν πολιτικές παράμετροι, είναι προφανές ότι οι διοικήσεις ζητούν και την άποψη της Κυβέρνησης. Και η θέση μας εδώ είναι ξεκάθαρη. Η επέκταση και η ανάληψη επενδυτικών πρωτοβουλιών από ελληνικές επιχειρήσεις στην ευρύτερη περιοχή, είναι προς όφελος της οικονομίας και της θέσης της χώρας.

Η Ελλάδα έχει ξεφύγει από την περίοδο της εσωστρέφειας. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση αποδεικνύει για άλλη μία φορά ότι δεν έχει μάθει από τα λάθη του παρελθόντος της. Τότε, ως Κυβέρνηση προσπαθούσε να χειραγωγήσει το Χρηματιστήριο. Τότε, διέπραξε ένα από τα μεγαλύτερα οικονομικά και κοινωνικά εγκλήματα, οδηγώντας στην καταστροφή χιλιάδες επενδυτές!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τώρα, επιχειρεί να αντιπολιτεύεται συγκεκριμένες επιχειρήσεις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο. Δεν βγαίνει πουθενά μ' αυτήν την τακτική. Είναι μικροπολιτική και μικροκομματική.

Μας κάνατε μία συζήτηση, κάνατε μία αναφορά για ενημέρωση γύρω από τα όσα έγιναν με το τραγικό συμβάν των τελευταίων ημερών. Μα, με δική μας πρωτοβουλία έχει ήδη οριστεί η ημέρα της ενημέρωσης της αρμόδιας επιτροπής από τον Υπουργό Άμυνας, από την Υπουργό Εξωτερικών –και έχω εδώ το σχετικό έγγραφο– είναι στις 30 Μαΐου, δηλαδή σε ελάχιστες ημέρες από σήμερα, την ερχόμενη Τρίτη.

Εγώ λυπούμαι γιατί επιλέγετε ακόμα και στα εθνικά ζητήματα πρακτικές γκρίζας προπαγάνδας. Ισχυρίζεστε ότι δήθεν εγκαταλείψουμε την πολιτική που είχατε τα τελευταία χρόνια. Ισχυρίζεστε ότι αυτά τα δύο χρόνια δεν έγινε τίποτα. Μιλάτε για

εγκατάλειψη του Ελσίνκι. Μόνιμη επωδός σας το Ελσίνκι!

Ωστόσο, θέλετε να αγνοείτε και να αποσιωπάτε τις γκρίζες ασάφειες που είχε εκείνο το κείμενο. Προπάντων, θέλετε να αγνοείτε τις επιπτώσεις που θα μπορούσαν να έχουν οι ασάφειες εκείνες. Μιλάτε για χρονοδιαγράμματα. Ποια χρονοδιαγράμματα; Ισχυρίζεστε ότι ο Δεκέμβριος του 2004 ετίθετο ως απώτατο όριο. Ρωτώ λοιπόν το εξής: Εάν η 17η Δεκεμβρίου του 2004 είχε οριστεί σαν δεσμευτική προθεσμία, γιατί δεν θελήσατε ή δεν μπορέσατε να την αξιοποιήσετε εσείς; Και αφού δεν μπορέσατε να την αξιοποιήσετε από το Δεκέμβριο του 1999 ως το Μάρτιο του 2004, μέσα σε τεσσαράμισι χρόνια δηλαδή, έπρεπε τώρα να καταγγέλλετε εμάς γιατί το κάναμε μέσα σε λίγους μήνες;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Δεν ήμασταν εμείς Κυβέρνηση, κύριε Καραμανλή, το Δεκέμβριο του 2004!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Για να είμαστε ειλικρινείς και να μη δημιουργούνται εντυπώσεις, είναι ανάγκη να ειπωθεί η αλήθεια, δηλαδή ότι ο Δεκέμβριος του 2004 δεν ετίθετο ως απώτατο δεσμευτικό όριο για κάθε προσπάθεια.

Στο Κείμενο του Ελσίνκι αναφέρονταν δύο πράγματα. Πρώτον, ότι οι δύο χώρες θα έπρεπε να πάνε στο Διεθνές Δικαστήριο εντός εύλογου χρόνου –άρα δεν υπήρχε χρονοδιάγραμμα–, δεύτερον, ότι θα γινόταν επανεξέταση από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο.

Το Δεκέμβριο του 2004, αυτή η επανεξέταση έγινε και συνεχώς γίνεται. Η Τουρκία είναι συνεχώς κρινόμενη. Το Ελσίνκι, λοιπόν, όχι απλώς δεν το εγκαταλείψαμε, όπως εσείς μονότονα ισχυρίζεστε, αλλά το βελτιώσαμε. Για πρώτη φορά δεσμεύτηκε η Τουρκία να προχωρήσει σε αναγνώριση των δικαιωμάτων των Ελλήνων της Ίμβρου και της Τενέδου. Για πρώτη φορά μετά από χρόνια, γίνεται αναφορά του casus belli σε κοινοτικό κείμενο. Για πρώτη φορά αναφέρεται ότι πρέπει να αποφεύγονται δράσεις που επηρεάζουν αρνητικά τις σχέσεις καλής γειτονίας. Τίποτα απ' αυτά δεν υπήρχε στο Ελσίνκι!

Διαμορφώσαμε μαζί με τους Ευρωπαίους εταίρους ένα ξεκάθαρο, λεπτομερές πλαίσιο υποχρεώσεων και προαπαιτούμενων για την Τουρκία, ένα πλαίσιο συγκεκριμένο στο οποίο ως υποψήφια χώρα η Τουρκία οφείλει να ανταποκριθεί στο ακέραιο, εάν πράγματι επιθυμεί να προχωρήσει η προενταξιακή διαδικασία. Και αυτό το γνωρίζετε πολύ καλά.

Μάλιστα, θα σας έλεγα επιπρόσθετα ότι σημαντικό είναι πως αποδεσμεύσαμε τη χώρα από την προβληματική αναφορά στις συννοριακές διαφορές και άλλα συναφή ζητήματα.

Λυπούμαι επίσης, δεν θα το έλεγα, αλλά το φέρατε εσείς το θέμα, για τη στάση που δείξατε αμέσως μετά το συμβάν στο Αιγαίο και εξακολουθείτε να δείχνετε ακόμη και σήμερα. Όλοι οι Έλληνες εκείνες τις ώρες μοιράζονταν τις ίδιες σκέψεις, τα ίδια συναισθήματα. Σκέφτονταν τις συμπεριφορές της άλλης πλευράς που ξεφεύγουν από τα όρια του διεθνούς δικαίου, τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις αρχές της καλής γειτονίας. Όλοι ήθελαν να διασφαλιστούν τα δικαιώματα της χώρας και, βεβαίως, να αποφευχθεί μια επικίνδυνη κρίση. Και τα δύο επιτεύχθηκαν και επιτεύχθηκαν με αποφασιστικότητα, με νηφαλιότητα, με την υπευθυνότητα των χειρισμών της Κυβέρνησης. Αυτό το διαπίστωσαν όλοι οι Έλληνες πολίτες και δεν μπορείτε να το αλλάξετε εσείς. Όλοι οι Έλληνες αντιλαμβάνονται πολύ καλά πού ανήκουν οι ευθύνες, όλοι εκτός από έναν, εκτός από εσάς, κύριε Παπανδρέου, και αυτό είναι τουλάχιστον ακατανόητο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και ρωτώ: Είναι αυτή στάση υπεύθυνη και μάλιστα από πρώην Υπουργό των Εξωτερικών; Είναι κουβέντες που λέγονται και μάλιστα σε κρίσιμες, σε ιδιαίτερα κρίσιμες στιγμές, σε στιγμές που απαιτείται από όλους –και το τονίζω– σύνεση, ψυχραιμία, αίσθημα ευθύνης;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τη λέξη «προδοσία» δεν την είπαμε εμείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Τι νομίζετε ότι υπηρετείτε με όλα αυτά; Τι θέλατε να γίνει;

Διάβασα και κάποιες αναφορές «γύμνια και έλλειψη εγρήγορσης». Τι είναι εκείνο που, δήθεν, κερδίσατε εσείς και, δήθεν, χάσαμε εμείς; Εάν δεν μπορείτε, εάν δεν θέλετε να έχετε υπεύθυνη στάση, τουλάχιστον μην εκτίθεστε με πράξεις και δηλώσεις που μπορεί να κάνουν ζημιά στον τόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η ελληνική εξωτερική πολιτική χαρακτηρίζεται από σταθερότητα, σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Μην το ξεχνάτε αυτό και μην το υποτιμάτε. Είναι εξαιρετικά περίεργο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να δείχνει ανικανότητα σε θέματα για τα οποία, αν θέλετε, μάλιστα είχε μακρόχρονη την ευθύνη ως Υπουργός, είτε παιδεία λέγεται αυτό είτε εξωτερική πολιτική.

Εκτίθεστε, κύριε Παπανδρέου, μ' αυτά και εκτίθεστε ανεπανόρθωτα.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Κηρύσσεται περαιωμένη η προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση η οποία διεξήχθη σύμφωνα με το άρθρο 143 του Κανονισμού της Βουλής με πρωτοβουλία της Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αλέκας Παπαρήγα, σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, με θέμα την ανώτατη εκπαίδευση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε σ' αυτό το σημείο να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 15.22' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 29 Μαΐου 2006 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερώτησης, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

